

URINOTERAPIE

Lék z vlastní čistírny

V první knize tohoto odborného a obsáhlého díla se dozvíte množství pozoruhodných skutečností o lidské moči - jak **vzniká**, jaké má vlastnosti a z čeho je složená, jaký je její léčebný mechanismus a díky čemu má moc léčit a posilovat organismus. Najdete zde mnoho praktických **zkušeností** a doporučení, za jakým účelem a jak ji **využívat**. A budete si sami vybrat způsoby a metody **urinoterapie**, jež vám nejvíce vyhovují.

Jak se moč mění - Kosmetické účinky
Urinoterapie v Bibli - Moč v potravinářství
prenatální život v **urině** - Různé druhy uriny
Mechanismus působení urinoterapie

GENNADIJ MALACHOV

LÉK Z VLASTNÍ
ČISTÍRNY

URINOTERAPIE

Gennadij Malachov

Lék z vlastní čistírny. Urinoterapie - teorie

Přeloženo z ruského originálu

Геннадий Малахов

Из сосуда своего

G. P. Malachov, 2002

Překlad Ariana Trávníčková (REDIGO)

První vydání

TEORIE

Obsah

Úvod.....	9
-----------	---

PRVNÍ ČÁST

Urinoterapie ve starodávných i moderních

pramenech.....	13
Krátké dějiny urino te rapie.....	15
Celková prohlídka.....	23
Barva horké moči.....	23
Jak se moč mění.....	25
Moč žáru	26
Moč chladu.....	26
Moč při nemocech démonů.....	27
Kosmetické účinky.....	31
Klouby.....	32
Orgány hlavy.....	32
Nemoci očí.....	32
Dýchací orgány, orgány hrudníku.....	33
Vylučovací orgány.....	33
Urinoterapie v Bibli.....	37
Urinoterapie na Rusi.....	38
Průkopníci moderní ruské urino te rapie.....	42
Západní urino te rapie a John Armstrong.....	52
Moč v barvírenství.....	60
Moč v průmyslu.....	61
Moč v potravinářství.....	61

DRUHÁ ČÁST

Teoretické základy užívání moči.....	63
Úvod.....	64
Prenatální život v urině.....	65

PRVNÍ KAPITOLA

Tvorba moči	58
Filtrace.....	69
Resorpce	70
Sekrece.....	72
Osmotická koncentrace moči.....	73
Ledviny.....	73
Kdy moč uškodí	75
Vlastnosti moči , barva.....	77
Zápach uriny.....	79
Chuť uriny.....	80
Reakce uriny.....	80
Specifická hmotnost uriny.....	81

DRUHÁ KAPITOLA

Urina. Charakteristika , složení a její vlastnosti.....	83
Komponenty uriny. Jak na organismus působí.....	85
Jak funguje léčebný mechanismus uriny.....	90
Povrchové napětí moči.....	93
Klasifikace složek uriny.....	96
Organické prvky v urině	96
Neorganické prvky uriny.....	101
Biologické složky moči.....	103
Hypotalamus.....	105
Hypofýza	108
Šišinka (epifýza).....	109
Štítná žláza.....	109
Příštítné žlázy.....	110
Brzlík (tymus)	111
Slinivka břišní	112
Nadledvinky.....	113
Pohlavní žlázy.....	114
Další důležité složky uriny.....	115

Pivky, které se v organismu tvoří při nemoci (vakcinace urinou).....	117
Jak organismus vylučuje škodliviny společně s urinou.....	118
Jak organismus šetří energii při urmoterapii.....	120
Léčebný efekt při užívání moči vzniká.....	120
Vidíme, že urina co y léčebný prostředek působí.....	121
Když urina nepomáhá.....	121

TŘETÍ KAPITOLA

Druhy uriny a jejich zvláštnosti.....	125
Různé druhy uriny.....	125
První, prostřední a poslední část pramínku moči.....	126
Ranní, denní , večerní a noční moč.....	129
Čerstvě vyloučená urina.....	133
Ochlazená urina.....	134
Velmi stará urina.....	135
Jak používat starou urinu.....	136
Jak připravit starou moč.....	137
Urina odpařená na čtvrtinu objemu.....	138
Moč nasycená různými prvky.....	151
Aktivovaná moč.....	155
Novorozenecká urina.....	157
Dětská urina.....	157
Mužská a ženská moč.....	160
Urina těhotných žen.....	161
Urina mladších osob.....	164
Urina starších osob.....	165
Lunární a roční cyklus a urinoterapie.....	172

ČTVRTÁ KAPITOLA

Mechanismus působení urinoterapie.....	178
--	-----

1» Jak se tvoří	191
3. Z čeho se skládá kůže	195
Potní žlázy	196
Slzné žlázy	196
Tukové žlázy	197
Urinoterapie a léčba hlínou	200
Hliněné a urinové zábaly	201
Urinoterapie a věk	204
Urinoterapie a individuální konstituce člověka, roční období a věk	211
Starodávne recepty na užívání moči a jejich moderní interpretace	220
Namísto závěru	226
Poznámky	227

Úvod

„ Chemické přípravky postupem času vytěsnily přirozené metody léčení, používané staletými a prověřené tisíci pacienty. A mezi ně patří i urinoterapie. Nástup syntetických preparátů byl doprovázen rozšířením alergických nemocí a dalších vedlejších účinků, a proto je současná medicína nucena se k dávno zapomenutým metodám vracet. ”

(Wu W. Sing)

V této knize se budeme věnovat velmi dávné, takřka mystické, ale nesmírně účinné ozdravné metodě - *urinoterapii* čili léčbě močí. *Bible* nám říká: člověk se rodí z vody a ducha. A při urinoterapii se jako lék užívá *oduševnělá voda* - tekutina, která prošla lidským organismem.

Léčebný obor, při němž se užívá lidská moč, má několik názvů, jedním z nich je *močová terapie*, kde slovem močení označujeme fyziologický proces vylučování tekutin z organismu ven. Slovo *močit* znamená vypouštět ze sebe vodu a *terapie*, pocházející z řečtiny, se překládá jako *léčení, péče* či *ošetřování*.

Léčba močí se jinak nazývá urinoterapie: *urina* je latinsky *moč*. Staří Indové však **měli** pro tuto ozdravnou metodu svůj vlastní název - *šivambu*, což v překla-

du **znamená** tekutina (voda) boha Šivy. Z dalších cizích **názvů** bych chtěl jmenovat **amaróli**, v překladu metodu *dosažení nesmrtelnosti a věčnosti*, nebo **amritá**, což zase znamená *nektar nesmrtelnosti*. Jak vidíme, všechny tyto exotické názvy poukazují na skutečnost, že moč je skvělý prostředek pro léčbu nemocí a k duchovnímu a fyzickému zdokonalování.

Dva výše jmenované staroindické názvy urinoterapie vyzdvihují skutečnost, že člověk si při vhodném užívání moči skutečně může prodloužit život a změnit k lepšímu strukturu tkání vlastního organismu.

V této knize se dozvíte spoustu pozoruhodných skutečností o moči: jak se tvoří, jaké má vlastnosti a z čeho je složena, **jaký je** její léčebný mechanismus, díky čemu má své kouzelné schopnosti léčit a posilovat lidský organismus. Naleznete zde rovněž mnoho praktických zkušeností a doporučení, k čemu všemu a jak nejlépe moč užívat. A poté si sami vyberete způsoby a metody, které vám osobně nejvíc vyhovují, či naopak se vyvarujete těch, jež se pro vás nehodí.

Na začátku knihy si probereme starodávné a některé současné prameny, v nichž jsou zmínky o urinoterapii anebo konkrétní recepty, a nezapomeneme ani na osoby, které významnou měrou přispěly k vývoji léčby moči. Co je základem jakékoliv vědecké disciplíny? Zkušenosti předchozích generací. Dochovala se nám moudrost dávných věků, ale abychom ji mohli efektivně využívat pro své potřeby, je třeba ji obohatit o moderní teorie a poté z ní čerpat. Takovýto komplexní přístup nám umožňuje, abychom staré metody vylepšili, zkvalitnili, zjednodušili a pak z **pokladnice** lidských vědomostí nabývali poznatků v neomezené míře.

Ač jsme začali zmínkou o dějinách a starodávných učeních, tato kniha je ve skutečnosti velmi aktuální a moderní. Medicína dokáže v dnešní době člověku pomoci, využívá k tomu složité přístroje, **syntetické** medicamenty či jiné vědecké a technické vymoženosti. **Ale** za všechno se musí platit a leckdy i vysoké částky, které si bohužel ne všichni nemocní mohou dovolit.

Člověk častokrát zůstane sám tváří v tvář sociálním problémům, svým nemocem nebo se třeba ocitne ve válečném konfliktu, kde mu nikdo nepomůže, vše je zničené, nikde nic není a u nikoho se nedovolá pomoci. A co může v takové situaci dělat? To neví, ale chtěl by ještě žít, zasluhuje si, aby si života trochu užil... Na pomoc mu přichází božský lék - živá voda prýstící přímo z útrobu jeho organismu. Netřeba dodávat, že tím lékem je jeho vlastní moč.

V této knize naleznete spoustu užitečných znalostí, které pomohou kdykoliv - nejen v extrémních situacích. A já nebudu jen suše popisovat recepty a způsoby užívání moči, ale také vysvětlím mechanismy, jak fungují. Uvedu příklady nemocí, jež příznivě reagují na močovou terapii, ale nezapomenou ani na takové, kdy tato metoda nepomáhá, naopak může i uškodit. Povím vám, jak kombinovat urinoterapii s jinými ozdravnými prostředky, a to nanejvýš efektivně, abyste dosáhli těch nejlepších výsledků. Svě vyprávění okořením mnoha příklady z praxe a reálnými zkušenostmi pacientů, ale najdete zde i spoustu dalších potřebných a užitečných věcí.

Nepochybuji o tom, že tato kniha má mezinárodní význam, neboť propojuje lidi žijící v naší době mezi sebou a zároveň vytváří pouto jak s minulými generacemi, tak s budoucími.

PRVNÍ ČÁST

Urinoterapie ve starodávných i moderních pramenech

Takřka všechny kultury a civilizace na zemi věděly o léčivých vlastnostech uriny. Její životodárné schopnosti byly obecně známy a uznávány.

Coen van der Kron

Po tisíce let lidstvo využívalo moč k léčení nemocných i k dalším účelům, například ji využívalo v domácnosti. K ústupu přirozené léčby močí došlo až na počátku dvacátého století, kdy lidé **obecně** začali zapomínat na staré dobré přirozené léčebné metody a začali si zvykat na moderní léčbu opírající se o vědeckotechnický pokrok. Bohužel mnohé postoje a představy moderní medicíny se ukázaly jako nesprávné a zavedly lidstvo do slepé uličky.

Kdo dnes veřejně hovoří o **urinoterapii** nebo ji využívá jako léčebnou metodu v praxi, je automaticky oceňován jako **nevzdělanec**, případně **amorální neznaboh**. A vytváří se představa, že celá tisíciletá historie užívání **uriny** byla jen vymyšlená a existovala jen kvůli nevzdělaným slabomyslným či nemorálním jedincům. Dobrá, ale naši předkové si díky svým praktickým zkušenostem dokázali pomoci v jakékoli situaci a v libovolný okamžik. Moderní člověk je naopak natolik závislý, **především** na vědeckotechnickém pokroku, že už si není schopen sám pomoci takřka v žádném případě (a co je **horší**, leckdy je tomu i zamezováno). Současná společnost člověka děsí, ohlupuje a dělá z něj slabocha a závislou osobu. Tato kniha je tu pro ty, kteří se chtějí v životě řídit vlastním rozumem a postarat se o sebe sami a včas. **Já** jako autor knihy mám za úkol prezentovat téma ve vší různorodosti a ukázat čtenáři všechny aspekty tématu, aby nic nezůstalo utajeno nebo nevysvětleno.

Krátké dějiny **urinoterapie**

Indická Šivambukvalpa

První zmínky o užívání moči za léčebným účelem se datují do období starodávných véd. Ve vynikajícím spise *Damar Tantra* najdeme kapitolu s názvem *Šivambukvalpa* (můžeme o ní hovořit jako o nejstarším spise o užívání moči), což v překladu znamená *Jak v praxi využívat moč k obnově těla*. Skládá se ze sto sedmi veršů, které představují dialog mezi bohem **Sivou** a jeho ženou Párvatí o tom, jak se léčit močí.

„Párvatí, učedníci se radují z toho, že praktikují meditaci i zdrženlivost, a přitom určitým způsobem využívají některé cévy vlastního těla. Nyní ti povím, jaké náčiní je nutné k dosažení úspěchu a co nám radí skutečné Autority, zkušeně v teorii i v praxi.

Budeme potřebovat nádobu ze zlata, stříbra, mědi, železa, hlíny, zinku, bambusu či kosti, ale také třeba z močového měchýře zvířat, z lesní jabloně nebo z listí. Jakákoliv se hodí, abychom do ní nalili božský mok Šivambu. Hliněné nebo měděné džbány se hodí ze všeho nejvíc!

Kdo chce praktikovat léčbu močí, měl by se vyhnout slaného a ostrého pokrmu, jíst jen maličko, nepřepínat se při práci a vůbec se vyhýbat zbytečné zátěži. Takový člověk musí mít kontrolu nad svými pocity a spát jen na holé zemi.

*Učedník, jenž si vytyčil **cíl** vyléčit se močí, musí vstávat velmi brzy, jak jen to půjde, nejlépe mezi třetí a Čtvrtou hodinou ranní. A jakmile vstane ze svého lože, nechť jako první provede očistu svých úst.*

A pak ať se vymočí do džbánu, který se před užitím musí vytrít čistým hadříkem, a pronese tantrický verš:

***Můj pane,** Ty prýštíš z mého srdce v podobě **božského** nektaru, jenž je nápojem vědění, rozkoše a **ochrany**. Navrať se ke mně, ochraň mě **a** dej mi síl. **Prosvit'** máj život a zklidni mě, přines mi pokoj do duše, dej mi poznat všech radostí pozemského **bytí.**'*

Opakuje se sedmkrát, načež se modlicí obrátí tváří k východu a vymočí se. První a poslední část pramínku moči se vylije, prostřední se shromáždí do nádoby, neboť se na pití hodí nejlépe.

Vlastní moč se nazývá šivambudhára. Tak jako zmije má svůj jed vzadu v ocase i vepředu v ústech, tak i pramínek moči je jedovatý na začátku i u konce.

Sivambu je božský nektar, který rozptyluje, odhání nemoci a oddaluje stáří. Jogín by měl nejprve vypít svou vlastní moč a teprve potom přistoupit k posvátnému cvičení a meditování.

Jogín by si měl každé ráno propláchnout nos svou Sivambu (říká se tomu procedura neti), protože v takovém případě se zbaví veškerých nemocí pocházejících od dóši váta, pitta a kapha. Jeho tělo bude mnohem lépe trávit potravu a načerpá si zásoby nových sil.

A nyní ti, bohyně, povím, co je to masáž. Pokud učedník masíruje své tělo vlastní močí, brzy sklídí sladké plody praktického ozdravení i meditování.

*Nechť se vymočí do hliněného džbánu a nechá vřít na ohni, dokud se větší část neodpaří a nezůstane jen čtvrtina prvotního množství. To ať ochladí a masíruje si s ním tělo. Takto učedník získá božské síly a bude se cítit jako král všech bohů. Bude se snadno pohybovat, kamkoli si bude přát, a získá sílu za deset lidí. Také bude moct **jít** a trávit cokoli, čehož se mu zachce.*

*Nemá se k masáži používat moč, jež nebyla **odpařena** na čtvrtinu původního množství. Jinak by **to mohlo** učedníka naopak oslabit či potlačit a snadno by k sobě přivolal nemoci. Neodpařená moč se k nanášení na tělo nehodí, naopak mu škodí.*

Nechť si každý masíruje tělo a potírá je Sivambu třikrát ve dne a třikrát v noci - bude ještě dlouho schopen zajistit pokračování svého rodu. Navíc se mu upevní klouby, setřese ze sebe nemoci a dosáhne úplné blaženosti.

O, Párvatí! Ten, kdo pije moč alespoň jednou denně a potírá si jí i tělo a vydrží tak konat po tři léta, získá nové tělo plně síly a lesku, vědomosti a schopnosti na poli věd a umění, pozná dar výřečnosti a žije velmi dlouho, tak dlouho, dokud na nebi existují hvězdy a měsíc."

Ve starodávných textech se často opakuje tvrzení, že moč je nejúčinnější jako lék tehdy, pije-li se třikrát denně: poprvé brzy ráno, poté v poledne a nakonec večer, hodinu před nebo po jídle.

Na jiných místech Sivambukvalpy si přečteme o tom, že někteří lidé poté, co dlouhodobě a pravidelně užívali amaróli, získali nadpřirozené schopnosti (siddhi - dokonalost).

„Kdo si pravidelně čistí ústa moči a správně praktikuje techniky Sivambu minimálně jeden měsíc, zbaví se veškerých nemocí, i vrozených, a důkladně si promyje vnitřnosti.

*Po dvou měsících mu zbystrí smysly a po třech měsících se vyléčí ze svých **nemoci** jednou provždy. Po pěti měsících se Zasvěcený stává jasnovidcem, šest měsíců terapie Sivambu z něho udělají moudrého člověka znalého Šastry (posvátné **vědické** pojednání) a po sedmi měsících je mocný a tlokáže vše, co chce.*

Po osmi měsících Zasnvećený září jako zlato, po devíti se navždy osvobodí od **kustha** a dalších bludů a **mámení** rozumu. Po deseti měsících se sám stává Světlem, po jedenácti jsou všechny části jeho těla čisté jako **kříšťál** a lesknou se podobně jako drahokamy. Po jednom roce člověk už svítí jako slunce. Za dva roky praktiky **Šivambu** sám s močí vylučuje element Země, po třech letech element Vody, po čtyřech element Ohně, po pěti element Vzduchu a po sedmi Ahamkar čili **ego-vědomí**, jedinečné Já, Konečně po osmi letech začne vylučovat s močí element Buddhy, rozum neboli osvícení: nyní je mu všechno v tomto světě podřízeno a on má nadvládu nad vším. Po devíti letech užívání Šivambu se oprostí od narození a smrti, po deseti se naučí létat na nebesích bez úsilí a po dvanácti letech dosáhne nesmrtelnosti. Žádný jed již na něho nepůsobí a zmije ani žádný jiný tvor mu neublíží a nezabije, neshoří v ohni ani se neutopí ve vodě.

Každý, kdo denně pije Šivambu, muž i žena, získá absolutní potenci a přestane vykazovat známky stárnutí. "

Podle dalších staroindických pramenů: „Šivambu je lékem pro **smělé** a **odvážné**. Je to posvátná tekutina, božský nektar a dar bohyně **Sakti**, jež člověka naplňuje božskou silou. **O** tom hovořil i bůh **Nandi** a velcí poustevníci to potvrdili - **Šivambu** je prazákladem všech léků a ozdravných metod ataké veškerých cest k dokonalosti a omlazení “

Šivambukvalpa není jediným písemným zdrojem o močové terapii. V dalším starobylém pojednání s názvem **Šiva-Párvatí-Samvád** se bůh **Šiva** vyjadřuje o **amaróli** takto:

*„Dovi, slyš, co ti řeknu **amaróli** je vynikající čistný mok. Jenž vyplaví z tvého těla všechny nečistoty. Amaróli*

*je skutečný nektar čili **amarítá**, který jsme získali z vlastního těla.”*

V Indii je uctíván Šivův **lingam**¹ - symbol tohoto boha, jeho vědomí. Amaróli čili moč je kouzelný lék pod patronátem samotného boha **Šivy**. Je jím ochraňovaný, a proto se mu také říká Šivambu. Jelikož je Šiva také patronem jogínů, moč se používala při **sádháně** (jógin-ské cvičení) a panovalo přesvědčení, že je účinná a že je s její pomocí možno dosáhnout nebývalých léčebných úspěchů. Jogíni říkají: „*Moč čistí organismus, zlepšuje zdraví a napomáhá dosažení úspěchu čili Sádhána.* “²

Ve spise **Šivambukvalpa** jsou zmiňovány také různé diety, léčebné prostředky a další užitečné rady. U většiny z nich je uvedeno doporučení, aby je nemocný užíval zároveň s močí - léčba tak bude kompletní a pozitivní výsledky na sebe nenechají dlouho čekat. Správná kombinace moči a síry přináší dlouhověkost a jídlo ochucené suchým zázvorem a zapité močí odstraňuje všechny plicní neduhy. Směs medu, moči a cukru má na organismus blahodárný vliv, zbavuje jej všech nemocí a krom toho zvyšuje duševní a fyzickou výkonnost a způsobilost k práci.

Urinoterapie a Ajurvéda

Dalším důležitým pramenem vědomostí v této oblasti je staroindická **Ájurvéda** neboli Učení života, rozsáhlý prastarý systém o zdraví a životě člověka. Je pozoruhodné, že v něm nechybí ani močová terapie, například tu jsou rozebírány vlastnosti této kouzelné tekutiny a její vliv na lidský organismus. Mimo jiné se zde uvádí, že lidská moč je horká a vysušuje tělo, má pronikavou chuť a obsahuje hodně solí. Lidská moč podle Ájurvédy léčí oční nemoci, upravuje skladbu žluči, vyhání

roupy hlísty ze střev a konečníku, probouzí chuť k jídlu a uklidňuje nervy. Pokud ji nemocný užívá správně, může **se těšit** na nový život, při němž se mu pročistí krev, zbaví se kožních defektů a onemocnění a posílí si organismus, zejména si vypěstuje odolnost vůči kašli a **nachlazení**. Dále je kladen důraz na to, že lidská moč je vlastně **protijedem** proti všem jedům a významně tonizuje organismus.

Prvotní autentické prameny *Ajurvédy* se bohužel nedochovaly, ale naštěstí máme k dispozici středověké tibetské pojednání s názvem *Čžud ši*, obsahující tajná ústní ponaučení, v mnoha směrech velmi podobných *Ajurvédě*. Právě odsud můžeme čerpat spoustu informací o tradicích a metodách močové terapie v dávných dobách.

V kapitole *Jak rozpoznat nemoc* se píše: „*Moč větru se podobá vodě a silně pění. Moč žlučije červenožlutá, hodně se odpařuje a zapáchá. Moč s lizu je bělavá, neodpařuje se a takřka nezapáchá.*”

Podle barvy moči a dalších příznaků snadno určíme, který ze životních principů je předrážděný a jakou dietu a procedury bychom měli nasadit, abychom je znovu uvedli do rovnováhy a získali ztracené zdraví.

V další kapitole *Jak působí různé léčebné prostředky* se dočteme, že urina byla uznávaným léčebným prostředkem už v dávnověku a že starodávni lékaři měli o močové terapiích slušné poznatky.

„*Zlatý písek léčí nemoci ledvin a upravuje zadržování moči.*”

„*Čpavek tlumí jedy, hubí červy, léčí nemoci cév a uvolňuje ucpaná místa; odtrhuje zmrtvělé tkáně a upravuje chorobné zadržování moči.*”

V kapitole *Jak žít a nebýt nemocný* najdeme zase zajímavá doporučení, co dělat, aby se našemu tělu navrátily síly.

„*Jak měsíce a léta plynou, síly vyprchávají z těla a opouštějí je.*”

Nepomáhají léky a péče o tělo se zhoršuje.

Léčebné procedury se dělí na základní a pomocné.

Základní procedury zahrnují přípravu i samotnou léčbu, přičemž k přípravě patří užívání olejů a projímadel s následnou očištěnou střev.

Kamenná sůl, 'tři tajemné plody', paprika dlouhá, zázvor, puškvorec, kurkuma, melasa, drmek obecný, to všechno se smíchá s kravskou močí a užívá vnitřně; pak se člověk celkově očistí.

Pokud bychom očištěnou fází vynechali a přešli přímo k proceduře s urinou, žádaného efektu nedosáhneme.

Jako základní přípravek použijte česnek: smíchejte jej s rozehřátým máslem, nechte odstát vječmenu tři týdny a jedenadvacet dní užívejte.

Cesnek potlačuje nemoci ve tru a prodlužuje délku života stejně jako červená paprika, olej nebo med. Všechny tyto složky se mohou také smíchat s kravskou močí.

Tělo se po nich uvolní, posílí se jeho oheň a aktivuje tělesné teplo.

Zkuste tak žít tři, šest nebo dvanáct měsíců, úspěch je zaručený.”

V kapitole *Jak rozpoznat nemoc podle moči* najdeme další unikátní poznatky pro úspěšnou samoléčbu.

„*O, veliký Rikšo!*”

Povím Ti o tom, jak se určuje nemoc podle moči, neboť ta je jako zrcadlo, v němž se odráží zdraví i nemoc člověka.

Zde je sůtra, jak postupovat při zkoumání moči.

Příprava, počátek a délka procedury zkoumání moči, použité nádoby, tvorba moči, obyčejná moč, nemocná moč, moč smrti, moč démonů - to je osm hlavních témat.

První zásada. Co dělat, než prozkoumáme svou moč?

Počínaje večerem je zakázáno pit nápoje, jež by mohly ovlivnit barvu moči, tedy čaj, **víno**, mléčné nápoje, **alkohol** a další.

Žízeň, intimní styk, nespavost, chůze, sezení, negativní prožitky a **trápení** – i to všechno může změnit skladbu moči, a proto je to rovněž zakázáno.

Před půlnocí člověk vylučuje moč obsahující prvky z přijaté potravy; **tu jenutné slít.**

Po půlnoci vytéká moč nemoci, **tu jetřeba shromáždit a prozkoumat.**

Všimněte si, jakou má barvu, výpary, usazeniny...

Pozorujte ji brzy po ránu, jakmile sluneční paprsky dopadnou na okraje nádoby naplněné zlatavým mokem.

Džbán či jiná nádoba by neměla zkreslovat barvu moči. Měl by být ze světlého porcelánu, bronzový či železný.

Nepoužívejte džbán hliněný, měděný, mosazný nebo vyrobený z tmavého porcelánu! Ale pokud na dno položíte něco bílého, pak můžete.

Jak se tvoří moč? Jídlo a pití v žaludku se dělí na průzračnou a kalnou složku.

Kalná složka se v tenkém střevě rozpadá na tekutou a hustou část

Průzračná **šťáva** z potravy se v játrech mění na krev a kal **krve** stéká do žlučníku a vytváří **žluč**, která se rovněž dělí na průzračnou a kalnou část. Průzračná část žluči

se mění ve **čho-ser** těla a kal žluči se mění v **močovou** usazeninu, teče cévami organismu a shromažďuje se v močovém měchýři. To dokazuje, proč se barva **moči** mění v závislosti na přijaté potravě. Usazeniny **moči** jsou spojeny s krví a žlučí a přesně napovídají, co se s nimi děje a **zda** jsou studené anebo horké – jsou **hovorné** jako kupec, jenž vypráví o svých obchodech.

Moč zdravého člověka má barvu jako roztavený vaječný olej a páchne močůvkou. Výpary jsou rovnoměrné, a pokud se objeví usazeniny, jsou víceméně pravidelně rozmístěny; povrch moči pokrývá pěna. Pára se postupně vytrácí, od krajů nádoby. **Zůstane-li moč i poté světle žlutá, znamená to, že člověk je zcela zdrav.** V **opačném** případě jde o moč svědčící o běžných, často se vyskytujících nemocech.

Celková prohlídka

Moč se nechá odstát, aby postupně vychlázala, prohlíží se třikrát, a to devíti způsoby. Poprvé, když je ještě horká, po druhé, když z ní přestane vycházet pára, potřetí, až úplně vychladne. Dokud je moč horká, je třeba zaznamenat její barvu, zápach a výpa?y; dále, zda v ní jsou bublinky a na povrchu pěna. Jakmile se z ní přestane kouřit, podívejte se, zda se už na dně tvoří usazeniny a na povrchu povlak. Vychladlou moč pozorujte, jak se mění a s jakou rychlostí.

Barva horké moči

Je-li tekutá a mírně namodralá jako voda z přírodního pramínku, je to **moč větru**. Je-li **nažloutlá**, je to moč žluči, je-li **bělavá**, je to moč **slizu**. Je-li **načervenalá**, obsahuje krev. Je-li tmavě **hnědá** a páchne, svědčí to o nemoci.

Pokud má neurčitou barvu, respektive se skládá z **vícero** barev, **pak** i nemocný má vícero nemocí. Nemocná moč se někdy podobá rostlinnému oleji nebo rozlité žluči. Červenožlutá a silně zapáchající moč svědčí o nadbytku žáru. Černá nebo duhově zbarvená moč poukazuje na otravu jedem. Pokud z ní dlouho vychází silná pára, **žár** se rozšířil po celém těle. Pokud z ní dlouho vychází slabá pára, **žár** je skrytý a zastaralý. Pokud z ní krátce vychází slabá pára, **sliz** a vítr jsou studené. Jestliže výpary chvíli slábnou a pak se zase zhušťují, znamená to, že se **žár** a **chlad** smíchaly. Hustý a nepříjemný zápach má moč tvořená při silném **žáru** těla. Avšak **nemá-ližádny** zápach **nebo** je zcela slabý, je to moč chladu.

Páchne-li moč po nějakém jídle, znamená to, že nebylo stráveno jaksepatří.

Hustá namodralá pěna svědčí o nemocech větru, slabá, žlutá a rychle mizící pěna zase o nemocech žluči, **podobá-li** se slinám, znamená nemoci slizu.

Červená pěna je příznakem nemocí krve, duhově zbarvená signalizuje otravu.

Pěna, jež se podobá hejnu holubů, jež právě rozehnal jestřáb, svědčí o tom, že nemoc již zachvátila celé tělo. Při nemocech větru se tvoří usazenina, která vypadá jako lidské vlasy; při nemocech krve a žluči - usazenina, připomínající chomáč vlny namočený ve vodě; při nemocech chladu a slizu - usazenina obdobná konečkům lidských vlasů; při plicních nemocech - usazenina s tvarem jako oblak a **vypadá-li** jako hnis, pak i v těle je skryt hnis.

Při nemocech ledvin má podobu písku. Podle těchto příznaků zjistíme, kde přesně se nemoc v těle nachází.

Když na povrch vyplavou usazeniny **připomínající** zkysané mléko, znamená to, že vítr je podrážděn a **oslabuje** síly těla. Tlustý povlak z usazenin vypovídá o žáru, tenký o chladu, přičemž usazeniny mají stejnou barvu jako moč.

Tenká vrstva na povrchu moči znamená chlad, tlustá **žár**. Můžete ji opatrně něčím nabrat a položit na nějaký předmět; říká se jí **divoký žár**.

Zkuste ji zapálit: páchne-li spáleninou, není třeba nemoc léčit. Pakliže se trhá na kousky, jde o nemoc skran a podle tvaru této vrstvy rozpoznáte démona nemocí **gdon**. Někdy v moči začnou probíhat změny dřív, než z ní vyprchají výpary - hovoří to o přítomnosti nemoci **žáru** v těle. **Dochází-li** ke změnám poté, co z ní vyprchají páry, pak jde o nemoc chladu. Někdy se stane, že v okamžik, kdy se z moči přestanou vylučovat výpary, v ní začnou probíhat změny - to znamená, že **žár** a **chlad** jsou v rovnováze.

Jak se moč mění

O moči se nedá říct, že je hluboká anebo mělká. Moč chladu se prostě mění v tom místě nádoby, kde je mělko, a tam, kde je hluboko, se zase mění **moc** čerstvého **žáru**. Změny mohou probíhat od okraje nádoby směrem k centru - **jde** starý **žár**. Pokud se nejdřív objeví usazeniny, svědčí to o probíhající boj mezi **žárem** a **chladem**. Ale jsou také případy, kdy se moč nemění vůbec: při rozptýleném **žáru**, zastaralém **chladu** a při působení velmi silného démona **gdon**.

Jakou barvu má moč poté, co v ní proběhnou změny?

Barva vždy odpovídá nemoci přítomné v těle, je to barva onoho neduhu. Syté zbarvení je příznakem žáru, Hedě chladu. Následuje shrnutí toho, co všechno jsme si pověděli o **moči** žáru a chladu.

Moč žáru

Je zbarvená dočervena Či dožluta **a** je hustá. Má **silný** zápach, hodně se odpařuje **a** pára dlouho zůstává nad **nádobou**. Kromě toho v ní jsou malé nažloutlé bublinky, jež se **rychle vytrácejí**, horní vrstva je tlustá a na dně se hromadí usazeniny v podobě chuchvalců a malých kopek.

V moči probíhají změny, jen dokud je teplá a odpařuje se. Jakmile se pára vytratí, moč zhnědne a zhoustne.

Moč chladu

Je průzračná nebo má nach do světlomodra a je hodně tekutá.

Slabě se odpařuje a nemá výrazný zápach, tvoří se v ni větší bubliny, zatímco pokrývající vrstva je tenká, stejně jako usazeniny na dně. Když vychladne, mění se, ale uchovává si své zbarvení a hustotu. Někdy se nemoc tváří jako chlad, ale uvnitř ní se skrývá žár. Jindy nemoc naopak vypadá jako žár, ale patří ve své podstatě k chladu. Pak má moč žlutočervenou barvu a je bez usazenin.

Někdy se moč chladu rychle mění a v tom případě musíme hledat utajený žár.

Je-li moč bez bublinek, chlad se rozprostřel po celém těle. Jestliže se v moči žáru tvoří tlustá vrstva, síly těla se rozpouštějí a unikají. Přítomnost takovéto vrstvy na **moči** chladu svědčí o tom, že tělo **nevs tře** bává olej. "

Moč při nemocech démonů

Želva sansar leží na zádech, hlavou směřuje **k jihu**. Moč nalijte z levé strany.

Její krunýř je rozdělen čtyřmi liniemi na devět částí čili zemí. Tři napravo: země **lha**, země lidí a země **gdon**; tři nalevo: země hřbitova, země domova a země pole; tři prostřední: země předků, vlastní země a země potomků, dětí a vnuků.

Nyní se podívejte, co se v devíti zemích zobrazuje. Mění se ta vyobrazení rychle a dlouho, anebo pomalu a krátce? Nebo třeba vůbec žádné nejsou...

Neobjeví-li se někde výtvoř jako bubliny podobné rybím očím?

Pohybuje se moč uvnitř nádoby, jako když ji mícháme?

Objeví-li se v zemi **lha**, měli byste přinést milodary svému ochrannému božstvu.

Jsou-li viditelné na zemi lidí, škodí gre pcho a gre **mo**.

Avšak spatříme-li je v zemi démonů, škodí obyčejné **dre**.

V zemi předků - škodlivé dre, nebo někdo má zálsk na majetek nemocného.

Na své zemi - škodlivé dre, které přešlo od přítele.

A pokud něco podobného pozorujeme v zemi dětí - škodlivé dre bylo sesláno příbuznými, matčinými bratry či sestrami.

Vidíme-li je v zemi domova, hřbitova nebo pole, ve stejných místech musíme hledat původce zla.

A ještě něco. Jestliže obdobné jevy **vznikají** na východě, škodí **rgial-po** nebo **gnian**.

Na jihu - škodí **cian** a **ma mo**, na západě - škodí **klu-bdud** či **klu-cian**, na severu — škodí **cho-man** a **klu-crin**, na jihovýchodě - škodí **rgial-po**, **cian** a **gre-mo**, na jihozápadě - škodí **cian-bdud** a **nag-mug**, na severovýchodě ~ **sabdag** a **rig-dcin** vyžadují oběti, na severozápadě - **klu-bdud** a **klu-srin**. V okamžiku, kdy sluneční paprsky dopadnou na moč, se v ní mohou zjevit nějaké vidiny či obrazy, v nichž rozpoznáme pravou tvář démona. Je-li to patvar, který tak trochu připomíná paví peří, je to **nag smug**; připomíná-li šálu, škodí **mgonpo**, připomíná-li ostří kopí, škodí **pholha**, podobá-li se kozlovi, škodí **dgra lha**, podobá-li se lotosu, škodí **mo lha**, podobá-li se světlému kruhu, je to **rgial po**, podobá-li se slunečnímu paprsku, probíjejícímu se skrze otvor či štěrbinu, škodí **cian**, jestliže se podobá ústřížku látky, škodí **klu cian**. Podobá-li se krabovi, škodí **klu bdud**, pokud se podobá losímu paroží, škodí jam **šud**, podobá-li se proutěnému košíku, škodí **tche** brang. "

„Nemoci pevných vnitřních orgánů snáze rozpoznáme podle tepu, nemoci dutých orgánů zase podle moči.

Umře nemocný, anebo se uzdraví? Tep to lépe napoví.

Rozdíl mezi žárem a chladem poznáme lépe tak, že prozkoumáme moč.

To bychom však měli přenechat osobám znalým a zkušeným. "

V kapitole *Druhy odvarů* nalezneme následující poznatky z *urinoterapie*:

„Moč osmiletého chlapce a čínská tuš léčí žár žaludku. "

V kapitole *Druhy prášků* si přečteme následující:

„Strom hřebičku, mana z **bambusu**, hořec chladný, lékořice, myrobalán a hřebíček s močí šestiletého chlapce - tato směs léčí všechny nemoci plic, žár a sucho v krku či ochraptění. "

V kapitole *Druhy léků s popelem*:

„Černý kafr, kal divokého prasete, per lovec, šišák vroubkovaný, hořec a **gumojilm**. -

Smíchá-li se popel s kravskou močí a přidá-li se do ní trochu cukru, vyléčí se rims, ma zu, gzertchung, gni-an rims a také nažloutlé oční bělmo. Tato směs je účinným léčebným nektarem v případě, že se rims dostane do žaludku. "

V kapitole *Druhy směsí z drahocenností* si přečteme:

„Chcete-li se zbavit jedů, vařte živec v moči tak dlouho, dokud se moč nevypaří. "

Staroindická literatura obecně není na poznatky o léčbě urinou nikterak skoupá: najdeme v ní hodně zmínek o tom, jak lidé v dávných dobách zlatavý mok využívali, a popisuje i různé metody užívání moči od obyčejného pití přes promývání nosohltanu či masáž s odpařenou urinou až po přípravu různých potravinových doplňků a medikamentů vytvořených na základě uriny. Kromě toho se věnuje i duchovnímu zdokonalování - *siddhi*. Rikšové, indiští mudrci, byli přesvědčení, že moč je lék pro odvážné. Nepohlíželi na ni jako na páchnoucí tekutinu, ale říkali jí laskavě **amritá** — nebeský nektar s božskými očistnými schopnostmi.

Urínoterapie ve starém Tibetu, Egyptě a na Blízkém východě

Tibetáné používali urinou jako „lék na všechny případy života“ čili jako univerzální léčebný nektar. Někte-

ré výše uvedené léky a jejich složení, popisy procedur a recepty jsou tak dokonalé a propracované, že by nad nimi moderní člověk žasnul. Pokusíme-li se proniknout hlouběji do problematiky a zevrubně rozebereme, jak ty či ony komponenty působí, nalezneme odpovědi na nejvyšší moderní úrovni - a budeme ohromeni. Nyní vše vypadá zcela jinak: lidé dávných věků nebyli zdaleka primitivní ani neznalí! Spíš jsme to my, lidé moderní doby, kdo vnímáme svět příliš jednostranně a zaměřujeme se pouze na vnější stránku věcí a jevů. *Czud-ši* přináší bohatý praktický a metodický materiál, jemuž se budeme věnovat i v naší knize. Já na jeho základě sestavím doporučení, podle nichž můžete využít všech možností močové terapie v celé její různorodosti.

Také staroegyptská medicína má dlouhou tradici: z pradávných věků se dochovalo velké množství papyrů s lékařskými recepty, mezi nimiž nechybí slavný *Ebersův papyrus*,³ nalezený přímo ve faraonské hrobce. Z velkého množství vypsání receptů na léky k vnitřnímu i zevnímu upotřebení jich minimálně padesát pět obsahuje jako základní složku kal a moč.

I v zemích Blízkého východu lidé odpradáвна využívali léčivé vlastnosti lidské moči. Svědčí o tom rozsáhlé práce některých učenců, například Avicenny nebo Aliborona alias Al-Birúního, a také dalších starodávných lékařů a učenců.

Třeba Avicenna ve svém *Kánonu medicíny* píše: „*Jakou moč potřebujeme?* ”

Začíná hned tou nejdůležitější otázkou a odpovídá na ni: „Nejúčinnější je moč čistokrevného arabského velblouda, zatímco lidská moč je nejméně účinná. Obecně moč lidí a prasat je ze všech druhů moči nejslabší. Vysoce efektivní je stará urina. Lidská moč je nejčistší.”

Poznámka. Vidíme, že už v dávnověku učenci pokládali starou urinu za vysoce účinnou hlavně kvůli tomu, že je pálivá a dráždí. Tyto vlastnosti způsobuje čpavek, jež stará moč obsahuje ve zvýšené míře.

„Moč je přirozenost. Jak se o ní říká, je horká a suchá. Jaké má vlastnosti a jak působí? Všechny druhy moči očišťují.”

Poznámka. Opět tu máme očištné schopnosti moči, jež způsobuje právě čpavek, neboť napomáhá rozpouštění a působí jako mýdlo.

„Lidskou moč smícháme s popelem ze spálené vinné révy a přiložíme na krvácející místa - krev se zastaví. Velbloudí i býčí moč, pokud si s ní důkladně umyjeme hlavu, pomáhá proti lupům.

Kosmetické účinky

Moč skvěle léčí *bachař*, zranění a jizvy.

Na hnisavé a rozevřené rány je nejlepší oslí moč, ovšem nic se nezkazí ani lidskou, zejména starou urinou.“

Poznámka. Hnisavé a rozevřené rány mají na svědomí plísňe a mikroby. A z toho důvodu je vhodná zejména stará moč - obsahuje hodně čpavku, a proto vysusuje a dezinfikuje rány.

„Zvlhčuje suchou a loupající se kůži, pomáhá při nakažení svrabem a *barasem*, zejména je-li smíchaná s *bavrakem* a šťavelovou šťávou. Nasbírejte usazení-

U z moči a přikládejte si je na zanícená místa, určitě **vám** to prospěje. Mast s močí zase pomáhá od nemocí **džarab, sa'fa** dojí rány, v nichž se množí červi. **Máte-li** poraněná chodidla, je třeba se na ně prostě vymočít a nechat tekutinu působit, dokud se samy nezahojí.

Klouby

Urina je vhodná při nemocech nervového původu –zejména moč domácí nebo horské kozy. Uvolňuje svaly při křečích a natrhlych svalech, užívá se i nosem.

Orgány hlavy

Rozpusťte trochu myrhy v býčí moči a tekutinu si nakapejte do uší - spolehlivě tlumí bolesti. Stejně působí i kozí moč, samotná nebo smíchaná s myrhou. Stará lidská moč zase brání hnisavým procesům v uších."

Poznámka. Má totiž dezinfekční účinek a vysušuje.

„Velbloudí moč pomáhá při ztrátě čichu a ucpané čichové kosti."

Poznámka. Stejně vlastnosti má i lidská moč, zejména maličko odstátá (nepříliš stará), jež má slabý čpavkový zápach. Taková moč odstraňuje hlenové chuchvalce nahromaděné v oblasti čichové kosti. Je-li však její zápach příliš silný, snadno si spálíte sliznici.

Nemoci očí

Nechte moč zhoustnout v měděné nádobě - promění se v lék proti bělmu i zánětu spoj i vek či rohovky. Nejlépe se hodí dětská nebo převařená moč (s extraktem póru).

Dýchací orgány, orgány hrudníku

Jistému člověku s nemocnou slezinou se v noci zdálo, že mu předepsali užívání tří doušků moči denně. A on uposlechl sdělení svého snu a - vyléčil se. Léčení močí bylo nadále zkoumáno a poté identifikováno jako vynikající ozdravná metoda.

Lidská i velbloudí moč, zejména smíchaná s mlékem kojící velbloudice, spolehlivě léčí vodnatelnost a tvrdnutí sleziny. Podle Prorokových slov, pokud byste pili mléko a moč (velbloudice), nejspíše byste byli zdraví. A lidé ji skutečně začali pít a uzdravili se.

Kozí moč (zejména horských koz) je vhodná při hořečce a zimnici a největší účinek má, přidá-li se do ní výtazek z voňavého kopytníku.

Stejný účinek má i prasečí moč odstátá v močovém měchýři, užívá se i v kombinaci se silným vínem.

Vylučovací orgány

Prasečí moč rozemílá a drtí kamínky v ledvinách i v močovém měchýři a obojí vyhání z těla ven; oslí moč zase zklidňuje ledvinovou koliku. Lidská moč vařená s pórem ulevuje od bolestí dělohy; je třeba si každý den po dobu pěti dnů připravit sedavou lázeň a chvíli v ní setrvat.

Moč je dobrá i proti jedům, proto ji po kousnutí hlaďem vypijte. Neuškodí ani potírání postiženého místa, zejména při uštknutí hadem žijících na skalách. Při psím kousnutí a vůbec při jakémkoli štípnutí či píchnutí hmyzem se nejlépe hodí směs moči s přírodní sodou. Stará moč zase pomáhá proti všem jedům.

Také **Ismail Džurdžání** sepsal v knize *Lekarstvennyje sokrovišča Chorezma* (Pokladnice lékařských vědomostí **Chorezmu**) řadu zajímavých poznatků:

„Lidská **urina** je vhodná při onemocnění svrabem, je **léčivá**. Kromě toho zbaví vlasy lupů, zejména u mladých lidí. Moč vyvařená v měděné nádobě léčí **bílý zákal na očích**. A pokud několik kapek uriny smícháte s medem a odvarem z hrachu, získáte účinný lék na žloutenku. “

Příklad. Jedna obyvatelka Irkutska mi vyprávěla o časech, kdy pracovala jako vychovatelka ve školce. V její skupině vypukla epidemie svrabu a nakazili se všichni, nevyjímaje ani ji samu a její malou dcerku. Paní Lena se však dočetla v knihách o urinoterapii a začala se s ní léčit. Nejprve vyléčila sebe a svou holčičku, a když se přesvědčila o účinnosti a neškodnosti metody, zbavila nepříjemné choroby celou dětskou skupinu. Dětem natírala nemocná místa postižená zákožkou svrabovou vatičkou, namočenou v **urině**.⁴

Léčení urinou ve středověku

Rovněž ze středověku se dochovalo úctyhodné množství receptů založených na užívání moči, přičemž většina z nich jsou původem starší a pocházejí ze starověku. Mnozí středověcí léčitelé je sepsali, mezi nimi i lékař Amirdovlat Amasiaci. Ve své knize *Něnužnoje dlja něučej* (Co nevzdělanci nepotřebují) na straně tři sta sedmdesát šest vypráví nejen o léčbě lidskou močí, ale dokonce i zvířecí, konkrétně:

„Moč každého zvířete odpovídá jeho nátuře. Pro léčebné účely je nejvhodnější **dětská moč**, jejíž podstata je horká a suchá (II. stupeň) a kromě toho má **očistné účinky**. Kozí moč je dobrá na nervová onemocnění, při křečích či na špatný žaludek a také se může pít při vod-

natelnosti. Velbloudí moč se zase hodí na vředy **vytvořené na těle nebo v uchu** a mimoto léčí lišeje a uhry. **Lidská moč** zamezuje plešatění a její sůl dokáže rozjasnit pohled a očistit bělmo v očích. Léčí otoky v krku a **plicní vředy**. **Trpíte-li hemoroidy**, zkuste chvíli sedět v lázni z kravské moči. Moč prasat zase rozpouští kameny a usazeniny v těle. Moč člověka často zastaví krvácení a léčí nemocné, kteří mají zvětšenou slezinu; tehdy dosáhneme udivujících výsledků. Pomáhá při ekzémech, svědění, malomocenství a kousnutí vzteklým psem nebo štírem.

Jeden člověk vyprávěl o nemocném, kterému natekla slezina a jeho stav se dlouho nezlepšoval - žádná léčba nezabírala. V noci ve spánku se mu zjevil tajemný muž a řekl mu: „Každý den časně zrána polkni tři doušky vlastní moči a uvidíš, že se brzy vyléčíš.“ A marod poslechl a skutečně se mu udělalo lépe.

Necháte-li kravskou moč zhoustnout a umyjete si s ní prošedivělé vlasy, ztmavnou a znovu se obarví přirozeným pigmentem.“

V následujících kapitolách se známý arménský lékař a přírodovědec věnoval výzkumu dětské uriny a moči různých zvířat. Zde je několik výňatků:

„**Dětská moč má mimořádné schopnosti**. Pokud ji uvaříte s medem v měděné nádobě a nanesete na oči, vyléčíte se z **bílého zákalu**. Jsou jí vlastní i další léčebné vlastnosti, například léčebný účinek na jiné oční nemoci, záněty a zatmění v očích; o všech tu však nemůžeme psát.

Psí moč. Nechte ji odstát, aby zhoustla, a pak si s ní umyjte vlasy: uvidíte, že vám hezky ztmavnou a obarví se. **Psí moč se dokonce počítá mezi přirozená barviva na vlasy**. Natřete si s ní bradavice, brzy zmizí.

Kravská moč. Léčí lišeje na hlavě a bílé skvrny na kůži (vitiligo).

Moč divokého prasete. Léčí bílý zákal a při vnitřním užívání rozpouští a rozmělnuje kameny v močovém měchýři.

Oslí moč. Říká se, že **kdo** ji vypije, nadobro se zbaví ledvinových nemocí. Má také spoustu dalších užitečných vlastností, o nichž se zde nepíše. "

V Evropě byla v roce 1695 vydána rozsáhlá lékařská kniha a ani v ní se na moč nezapomnělo.

„ V léčbě mnoha nemocí jest využívána jak lidská moč, tak moč většiny čtyřnohých zvířat; v praxi se však nejvíc hodí ta první. Moč mužů i žen je horká, není sliznatá, rozpouští, očišťuje, nehnije, užívá se vnitřně proti ucpaní jater a žlučových a také při vodnatelnosti, žloutence, poruchách a zástavě menstruačního cyklu u žen, proti moru a různým zhoubným nemocem. Teplá čerstvá moč je dobrá na mytí, neboť kůži čistí a změkčuje. Celkově léčí, vysušuje rány a dezinfikuje, dokonce i zranění způsobená otrávenou zbraní. Odstraňuje lupy, a pokud ji nanášíte na tep, zmírňuje horečku. Skvěle pomáhá při třasu, nemotě a paralýze. Příkladá-lise na správnou oblast, tlumí bolesti sleziny.

Soli moči mají silný léčebný účinek: aktivně pohlcují kyseliny, a tak ničí zárodky většiny nemocí usazených v těle člověka. Čistí ucpané cévy, střeva, krev i další tělesné tekutiny, léčí **revmatismus**, **hypochondru**, pomáhají při **epilepsii**, závratích, **apoplexi** a křečích, při ochrnutí, kulhání, nemotě, otékání, **letargii**, **migréně**, nepohyblivosti končetin, **atrofii**, zvýšeném pocení, porodních komplikacích a otocích v hlavě, mozku, kloubcích a střevech. Uvolňují ucpané močovody, rozpouští

sraženiny, vyhání z těla písek a rozmělnují kameny. Ulevují při bolestivém močení, zadržování moči a dalších poruchách spojených s vyměšováním.

Moč je také vynikající kloktadlo a dezinfekční prostředek dutiny ústní. Umývejte si s ní každý den tvář a vaše pleť nikdy nezestárne a zůstane až do hlubokého stáří čistá, růžolící, hladká a bez vrásek."

Urinoterapie v Bibli

Zmínky o využívání moči však najdeme i v *Bibli*, například v knize druhé *Paralipomenon*, kde se píše o obléhání města, jehož ochránci byli po několikadenních bojích natolik vyčerpaní, že byli nuceni pít moč a pojídat kal:

„ Však k mužům těm, kteříž jsou na zdech, aby lejna svá jedli a moč svůj spolu s vámi pili." (Kniha druhá *Paralipomenon*, 18:27)

Tady mne udivilo něco jiného: podobnost názvu biblické studny a jména patrona jogínů, boha Šivy: „ *Toho dne přišli služebníci Izákovi a oznámili mu o studnici, kterouž kopali, řkouce: ,Nalezli jsme vodu. I naz'ali ji Seba. Protož jméno města toho jest Bersabé až do dnešního dne.* " (Genesis, 26:32, 33)

Mnoho autorů přede mnou se pustilo do hledání odkazů na močovou terapii v *Bibli*, ovšem někteří se u toho dopustili chyb, zejména Armstrong, který vytrhl biblické věty z kontextu, a tím jejich význam pozměnil. Například „*nedopust' vodě odejiti*" nebo „*přrodu z čistírny své a prameny z prostředku vrchoviště svého*". (Kniha *Příslaví*, 1:15). Spatřoval v nich důkaz o tom, že urinoterapie a pití vlastní moči bylo v biblických dobách a vůbec ve starověkurozšířeno. Ve skutečnosti jsou však tato úslo-

V součástí slovních celků a znamenají něco zcela jiného. V případě druhé věty celý text zní takto: „*Neposlouchejte Ezechiáše. Nebo takto praví král Asyrský: Učiňte mi to k libosti a vyjděte ke mně, i bude moci jisti jeden každý z vinice své a jeden každý z fíku svého a pítí jeden každý voauz čistírny své.*“ (Iziáš 36:16).

Jak je vidno, o urinoterapii tu není ani zmínka.

Urinoterapie na Rusi

Prostí Rusové znali léčbu močí už v dávných dobách a často ji využívali. Lidoví léčitelé předepisovali užívání moči jako ozdravnou metodu při různých **nemocech**. Kupříkladu Parfenij Engalyčev ve své knize *O prodolženii čelovečeskoj žizni* (O pokračování lidského života), která vyšla v Sant Petěrburku v roce 1826, výslovně uvádí, že moč vyhání z organismu jedy a poskvrnu (čili škodlivé látky). Podle dochovaných carských archivů urinoterapii v minulosti užívala celá městečka a vesnice a podle očitých svědků vypadali tito obyvatelé velmi dobře, nebyli nemocní, ničím nestrádali, málo jedli a dlouho žili.

Na počátku dvacátého století se objevily různé práce o močové terapii z per ruských lékařů a podle nich šlo o nevídaně úspěšnou metodu. Mohu si zde dovolit **citovat** jen některé **nejvýznamnější** závěry.

V roce 1915 sestavil jistý ruský vojenský lékař J. I. Zdravomyslov efektivní léčebný program léčení infekčních nemocí, jenž předpokládal užívání pacientem vlastní **sterilizované** moči. Lékař tuto metodu **nejprve** vyzkoušel sám na sobě, přičemž kombinoval různé způsoby píchal si injekce pod kůži, do svalů či do žil a **také** **u píl** A když se přesvědčil doslova „na vlastní kůži“, že

je neškodná, zařadil ji do své lékařské praxe **jako prostředek** urychlující ozdravný proces. Pacientům **po** dobu dvou až šesti týdnů několikrát denně **píchal** podkožní injekce ze sterilované moči, a dosáhl tak vynikajících a hlavně rychlých výsledků při léčení zápalu plic, chřipky, angíny a dalších nemocí. Výsledky své praxe **publikoval** v novinách, například v článku *Lečenijsje krupoznogo vospalenija ljejkich vspryskivanijem sterilnoj moči bo lnych* (Léčba zápalu plic injekcemi **sterilované** moči nemocných), který vyšel v novinách *Vračebnaja gazeta* (Lékařské noviny) v čísle 18 v roce 1917 a čísle 14 v roce 1925, a také ve stati *Močeterapija gripoznych zaboľevanij* (Urinoterapie při chřipce) publikované v časopise *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe) v čísle 8 z roku 1925.

K úspěšnému provedení léčebné procedury je třeba shromažďovat moč nemocného během určitého časového úseku, ovšem nejčistším možným způsobem, například lít ji do sterilních nádob nebo ji odebírat cévkováním. Poté je nutné urinu rozlít do deseti či více skleněných zkumavek (množství se určuje podle závažnosti onemocnění) a uzavřít *sterilním vatovým tamponem*.

Moč se dvacet pět až třicet minut sterilizuje ve vařící vodní lázni, tedy ve zkumavkách, jež se vyvářejí v nádobě s vodou. Poté se dají ochladit a nechají odstát, abychom získali kvalitní léčebný mok. Je třeba mít na paměti, že *bílkovinné komponenty moči* se snadno usazují, a tudíž nijak nebrání hladkému nabírání tekutiny injekcí.

Sterilizovaná moč byla injekčně vpravena nemocnému pod kůži, přičemž za nejvhodnější místo vpichu se pokládala oblast na bedrech. Dospělí pacienti do-

rtivaií dávku dvou až tří mililitrů, v těžších případech **ipět** mililitrů, což umožnilo dosažení skvělých léčebných výsledků. Dětem stačilo podávat mnohem menší dávky, například 0,2, 0,3, 0,5, 1 až 1,5 mililitrů podle věku, jež se zavádělo dvakrát až dvanáctkrát denně pod kůži (častěji se nedoporučuje) v závislosti na stadiu nemoci. Kúra nebyla časově omezená a pokračovala tak dlouho, dokud nedošlo k úplnému uzdravení - počet dní se **tedy** stanovil individuálně.

Tato metoda je velmi efektivní, působí rychle a nevznikají při ní vedlejší jevy, jako například *toxicita* nebo jiné komplikace.

Výše popsanou metodu s úspěchem využíval doktor V. A. Lesevič při léčbě zápalu plic, zápalu pohrudnice a v případě pacientů vojenské nemocnice přímo na frontě. **A** jak se píše v článku *K voprosu o močeterapii* (Otázky močové terapie) v časopise *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe): „Ve všech odpovídajících případech bylo dosaženo vynikajících výsledků.“

Také A. T. Kolesnikovová se věnovala výzkumu léčby močí, zejména studovala práce J. I. Zdravomyslova a dalších lékařů. Co zjistila? Je-li při zápalu pohrudnice, **při** přítomnosti tekutiny v dutině břišní (*ascites*) nebo **vodnatelnosti** vaječníků nasazena *autourinoterapie*, výpotek se intenzivně vsakuje a mizí.

Uvedenou metodou léčila i pacienty s kombinovanou srdeční vadou, doprovázenou otékáním nohou a dalších míst, při nichž klasická léčba nezabírala. A výsledky? Během dvou až tří dnů močové léčby u pacientů polevila **dýchavičnost**, navrátil se jim zdravý spánek, a třetí den se dokonce postavili na nohy. Jak ovšem lékařka zjistila, u pacientů s narušeným vylučováním du-

síku ledvinami nebyla léčba úspěšná, naopak pro tyto případy, stejně jako pro **uremii** (hromadění dusíkatých látek v organismu způsobené nedostatečnou funkcí **ledvin**) a v případě selhání ledvin urinoterapie představuje **kontraindikaci**. Článek byl publikován pod názvem *Močeterapija pri serdečnych otěkach* (Močová terapie při otékání v důsledku srdečních onemocnění) v časopise *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe) v čísle 19 a 20 v roce 1930.

S. V. Kracht popsal šestnáct případů pacientů, kteří se úspěšně vyléčili z *chřipkové pneumonie*, a pouze v posledním, sedmáctém případě nebylo dosaženo vyléčení, ale jen z důvodu, že se s léčbou začalo velmi pozdě. Autor si také všiml, že podkožní injekce jsou efektivnější než injekce do svalů nebo do žil. A obecně platí, čím dříve se s léčbou začne, tím rychleji se pacient uzdraví - časopis *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe), číslo 23-24 za rok 1931.

N. B. Zil'berman použil urinoterapii při léčbě pacientů s černým kašlem doprovázeným prudkými *konvulsivními záchvaty* a zvracením, přičemž veškeré další *medikamenty* vysadil. Ve všech případech se infekce dala rychle na ústup a například u dětí už bylo možné po deseti až dvanácti dnech pobyt v izolaci ukončit. Tento lékař sestavil rozsáhlé pojednání o své praxi s názvem *Automočoterapija při kokljušě* (Autourinoterapie při černém kašli), publikované v časopise *Kliničeskaja medicína* (Klinická medicína), svazek XIII, číslo 7 z roku 1935.

Doktorka M. A. Ramadánovová také sepsala práci o léčbě močí, konkrétně *K voprosu o automočeterapii, 100 slučajev podkožnogo vpryskivanija moči* (Otázky

autourinoterapie, sto případů podkožních močových **injekcí**, vyšlo v **časopise** *Vračebnoje dělo* č. 7 v roce 1935), **v níž** se dělí se svými **mnohočetnými** a rozsáhlými praktickými zkušenostmi s léčbou různých nemocí za pomoci urinoterapie. Takto léčila například **akutní** a **chronický revmatismus** kloubů, **zánět** pánevního vaziva (**parametritidu**), **polyartritidu**, **ischias**, **chronickou radikulitidu** a další nemoci. Močová terapie měla silný **terapeutický efekt**, například rychlé snížení teploty, zmizení bolestí, snížení množství **infiltrátů**, zlepšení **diurézy** (vyučování **moči**) i kvality moči (neobsahovala soli kyseliny močové). Doktorka **Ramadánovová** popisuje celkem třiatřicet klinických a šedesát dva **ambulantních pacientů**, z nichž se někteří vyléčili úplně. Jedním z nich byl mladý muž ve věku dvaadvaceti let s akutním revmatismem kloubů rukou a nohou, trvale zvýšenou teplotou na třicet sedm až třicet osm stupňů Celsia a **systolickým šelestem na srdci**. V nemocnici dostal osm podkožních injekcí sterilizované moči a dalších osm ambulančně. No, a poté mohla lékařka konstatovat úplné vyléčení.

Průkopníci moderní ruské urinoterapie

Největší přínos do ruské urinoterapie vnesl Alexej **Andrejevič Zamkov**, jenž **se jí** zabýval na konci třicátých a na **počátku** čtyřicátých let minulého století. Na jeho popud byl v roce 1932 v Moskvě otevřen Státní výzkumný ústav **urogravidanoterapie** a on se stal jeho ředitelem. Byl to velmi talentovaný a schopný lékař a vědec a **jeho** životní příběh je natolik zajímavý, že si o něm musíme něco říct. Pocházel z velmi chudé, **pologramotné** rolnické rodiny a maturitní zkoušku složil až **ve třiceti** letech! Ovšem k poznávání a vědě tíhl už dávno předtím

a zabýval se mimochodem i léčbou močí. Sbíral veškeré materiály, publikace a zdroje s touto tematikou - **práce** starodávných lékařů či moudrost ruských **lidových** léčitelů, hltal knihy o józe, o tibetské medicíně a díla francouzských autorů ze sedmnáctého až devatenáctého století, například Maireta, Bouchera či Pierona; všechno promýšlel a dělal další závěry. Podrobně studoval složení moči, zejména se zaměřil na **hormony** a **antitěliška**, jichž najdeme nejvíc v moči těhotných žen.

„Důkladně jsem prozkoumal moč **gravidních** žen a separoval jsem z ní sterilní, velmi účinný léčebný prostředek, jemuž jsem dal jméno **gravidan**“; napsal **Zamkov** ve svém článku otištěném v osmém čísle časopise *Novyj mir* (Nový svět) v roce 1935. Mechanismus působení přípravku gravidanu vysvětloval tím, že jde v podstatě o **komplexní hormonální přípravek**.

„ *Gravidan* **jekouzelný: zachrání vás před předčasnou smrtí, prodlouží vám - alespoň z fyziologického hlediska - život a oddálí okamžik, kdy se začne projevovat stáří. Nesmrtelnost však od něj nečekejte.** “

Nejprve proběhlo testování na zvířatech: učenec píchal starým myším samcům a samicím pod kůži injekce gravidanu - a pozoroval aktivaci jejich pohlavních funkcí. **Ontogeneze** (dozrávání vajíček) samic a **spermatogeneze** (tvorba spermatu) samců se osvěžila a přiblížila **hodnotám**, charakteristickým pro mladé jedince. Staré, slabé, **olysalé**, vyhublé a skoro slepé myši, jež se sotva pohybovaly a jen stěží nacházely krmítka, se po **injekcích** gravidanu úplně proměnily. Přibraly na váze, obnovila se jim srst a lysiny zarostly lesklými chlupy; volně se pohybovaly, snadno nacházely potravu a také ji s chutí pojídaly. A když do klece se staršími samci umís-

til **několik** mladých samic, snadno zabředly a porodily **zdravé** potomstvo.

Druhý případ se týkal vysíleného starého hřebce, jenž se sotva udržel na nohou, nežral a byl úplně *apatický*. Zdálo se, že jeho dny jsou sečteny, ale poté, co dostal deset injekcí gravidanu o objemu padesáti kubických centimetrů, zase začal žrát, spravil se, zbavil se **průjmu** a celkově posílil, prostě se znovu obnovily mohutné koňské **svaly**. Takže se mohl „vrátit do práce“ - s radostí ho zapřáhli a zapojil se do tažných prací a orby. Také se u něho probudil pohlavní pud, ale nejen to, zrodila se oddanost k jedné kobyle, na jejíž prosebné volání se vždy rozběhl ze všech sil (i v zapřažení) cestou necestou přes všechny zábrany - příkopy, strouhy i ohrady. Není divu, že brzy přišla na svět zdravá hříbata.

Prvním člověkem, jehož Zamkov léčil, byl on sám: píchl si patnáct kubíků gravidanu a ihned se mu zlepšila dýchavičnost, ustal silný tlukot srdce, vylepšila se mu nálada a rozjasnilo myšlení.

„Gravidan působí na celý organismus a ozdravuje jej, největší pozitivní vliv má na pohlavní aktivitu. V roce 1929 jsem na vlastní oči pozoroval, jak se několika starým mužům zlepšila pohlavní potence. Přestože byli někteří již skutečně v úctyhodném věku, špatně chodili a takřka se neudrželi na nohou, gravidan na ně zapůsobil velmi příznivě a navrátil jim síly a zdraví; nezřídka jim umožnil návrat mezi pohlavně aktivní osoby. Výjimečný je případ pětáosmdesátiletého muže, jemuž se vrátila chuť k sexuálnímu životu i po dlouhé odmlce trvající dvacet sedm let! Jiný starý muž byl zase nařčen, že dělal neslušné návrhy své ovdovělé sousedce. Stalo se to po léčbě gravidanem, který mu byl nasazen kvůli nepohyblivosti a celkovému vyčerpání - ležel celé dny na peci,

velmi těžce se zvedal na nohy (musel se u toho držet za provaz připevněný na stropě) a byl vyčerpaný, pohublý, takřka nic nejedl, špatně mluvil a občas trpěl pomočováním. Po několika injekcích gravidanu se jeho zdravotní stav viditelně zlepšil: měl nyní mnohem jistější a pevnější hlas a mluvil srozumitelněji. Začal chodit ven a později ušel i delší několikakilometrové vzdálenosti a nevyhýbal se ani občasně práci v domácnosti.

Od té doby uplynulo již šest let, a ač je to neuvěřitelné, starý pán pracuje v kolchozu jako opravář zemědělského zařízení a ve své faustovské činorodosti rozhodně nepolevil.“

Státní výzkumný ústav urogravidanoterapie existoval šest let a zůstaly za ním pracovní výsledky: bylo vydáno několik prací o močové terapii gravidanem, jež sestavoval a redigoval sám Zamkov. Na tři stovky klinických zdravotních zařízení v zemi užívalo urogravidan, přičemž nebyly zjištěny žádné komplikace a negativní následky léčby. Naopak, některé nemoci se podařilo zcela vyléčit, například dětskou *rachitidu*, hormonální poruchy, pohlavní slabost, *neurologické* poruchy, *alkoholismus*, drogovou závislost a špatnou paměť. Zamkovova popularita rostla a vzbuzovala u kolegů závist a bohužel došlo i k zavrženíhodným činům. Kdosi se lékaře pokusil otrávit a sabotoval jeho práci a v jednom případě se nešťítíl přilít do preparátu na výrobu gravidanu kyselinu sírovou. V roce 1938 byl výzkumný ústav zrušen a Zamkov zůstal bez práce, což mělo vliv i na jeho zdraví. Přežil sice několik infarktů, ale v roce 1942 na následky celkového vyčerpání zemřel.

Jeho práce však zůstala a potvrdila, že starodávné prameny měly v mnohém pravdu: správné užívání moči

prodlužuje člověku mládí a vylepšuje jeho tvůrčí schopnosti.

Autourinoterapie se hojně používala i v zahraničí, například v Německu, jako léčebný prostředek na plané **neštovice**, černý kašel, spalničky, příušnice, **infekční hepatitidu** a další nemoci. Potvrdila se vysoká účinnost přípravku a léčba probíhala bez toxicity a komplikací.

Objevovaly se další a další práce na téma urino-terapie, například byla podrobena zkoumání hladina *mukopolysacharidů* v krvi a moči při různě těžkých onemocněních. Bylo zjištěno, že čím těžší nemoc, tím více mukopolysacharidů moč nemocného obsahuje, protože organismus se snaží bránit ataku choroby a aktivně tyto prvky produkuje. V. K. Kuchto potvrdil, že obsah mukopolysacharidů může být hodnotným ukazatelem nemoci a prognostickým příznakem. Napsal to ve článku *Soděržanije mukopolisacharidov v syvorotke krovi* (Obsah mukopolysacharidů v krevním séru) v knize *Voprosy medicínskou chimii* (Otázky lékařské chemie), rok vydání 1964.

Ke stejným výsledkům dospěl také N. P. Silitrin v práci *Mukopolisacharidy pri rake želudka* (Mukopolysacharidy při rakovině žaludku), již publikoval v pátém čísle časopisu *Kavkazskij medicinskij žurnal* (Kavkazský lékařský časopis). Dokázal mimo jiné, že hladina mukopolysacharidů se při *ateroskleróze a infarktu myokardu zvyšuje*, ale vhodná léčba způsobuje snižování jejich podílu jak v krevním séru, tak v moči. To jsou statisticky **hodnověrné** údaje Januševa, I. A. - Denisova, S. G.: *Dinamika gljukoronovoj kisloty v krovi i moče bo 'l'nych při koronarnoj nědostatočnosti* (Změny glukoronové kyseliny v krvi a moči pacientů se srdeční nedostatečností),

Kavkazský lékařský časopis číslo 6, rok 1968. **Zároveň** bylo zjištěno, že hladina mukopolysacharidů v moči má o nemoci vyšší vypovídající hodnotu než jejich hladina v krvi, a dokonce v hodnověrnosti předčí i další ukazatele, takže **se jí** můžeme spolehlivě řídit. To jsem převzal z článku S. S. Fedoriška *Kislyje mukopolisacharidy krovi i moči v ocenke aktivnosti revmatizma* (Kyselý mukopolysacharidy v krvi a moči jako faktor pro zjištění stadia revmatismu), otištěném v časopise *Vračebnoje dělo* (Lékařská praxe) v roce 1968. Této otázce se věnoval i A. P. Anasašvili a dokázal, že nemocní s akutním plicním zánětlivým onemocněním mají prokazatelně vyšší obsah mukopolysacharidů v moči. Pojednává o tom jeho článek *Opredělenije mukopolisacharidov v moče* (Zjišťování mukopolysacharidů v moči) v časopise *Laboratornoje dělo* (Laboratorní práce) číslo 7 za rok 1963. D. V. Mogodjan jeho výsledky upřesnil, že tito nemocní mají vyšší obsah mukopolysacharidů nejen v moči, ale také v ledvinách (Disertační práce z roku 1968, Kišiněv).

Na základě všech jmenovaných zdrojů jsme dospěli k několika závěrům: zaprvé u infekčních nemocných dochází k nárůstu obsahu mukopolysacharidů v krvi a tato hodnota je pro každou nemoc specifická a zadruhé z moči nemocného se dá po důkladné sterilizaci a zpracování připravit hodnotný léčebný přípravek s rychlou účinností, vhodný **přímo** pro pacienta samotného.

V poválečné době se urino-terapií zabýval ředitel výzkumného ústavu farmakologie a laureát Státní ceny, doktor Filipp Semjonovič Chaněňa. Zkoumáním moči se zabýval celých padesát let, přičemž za výzkum a pokusy utratil spoustu peněz z vlastní kapsy, které dostal za mnohá ocenění.

Chaněňa použil urinoterapii v lékařské praxi poprv už v roce 1936 ve městě Dušanbe. Jednalo se o mladou ženu, zdravotnici a účastnici výzkumné expedice, kterou při výzkumu klíšťové encefalitidy kouslo klíšť. Nemoc fiiěla těžký akutní průběh, ženě okamžitě vyskočily ho-
rečky nad čtyřicet **stupňů** Celsia, upadala do bezvědomí a byla ve strašném stavu. Byly jí nasazeny všechny léky, jež byly tehdy dostupné, ale bohužel nezabraly. Její stav se zhoršoval s každým dnem a hrozila katastrofa, doma v Moskvě na ni čekaly dvě malé děti.

Doktor Chaněňa přemýšlel, jak by mohl pomoci, a vzpomněl si na urinovou léčbu, o níž dříve hodně četl. Pak se rozhodl k ráznému kroku a pacientce ji neprodleně nasadil. Nejprve jí odebral moč, již třicet minut sterilizoval, pak ochladil a zaváděl nemocné pod kůži v objemu dvou mililitrů každé dvě hodiny. Už po druhé injekci ženě maličko poklesla teplota a o něco později opět nabyla vědomí. Od druhého dne začaly symptomy nemoci slábnout, hlavně ustaly příšerné bolesti hlavy, svalů a kloubů. Po třech dnech bylo možné fakticky konstatovat uzdravení, ovšem doktor Chaněňa přesto pokračoval v injekční kúře, jen přešel na delší intervaly. Osmého dne se zdravotnice vrátila k práci.

Za druhé světové války doktor Chaněňa léčil touto metodou vojáky nakažené břišním tyfem, akutní úplavicí, chřipkou, zápalem plic a dalšími nemocemi, které doprovází vysoká horečka.

Bezprostředně po nasazení léčby se zdravotní stav pacientů zlepšoval, o čemž **se** dalo soudit podle těchto příznaků:

- rychlé snížení horečky
- ztišení bolesti
- **detoxikace** organismu

(vymizely příznaky *intoxikace*)

- absence vedlejších projevů a komplikací
- nemoc probíhala bez recidivy
- celkové uzdravení nastalo rychleji než při jiných léčebných metodách

Příklady z praxe doktora Chaněni

Áňa K., 5 let. Od dvou a půl roku trpěla častými angínami. Lékaři doporučovali operaci, ale nakonec přistoupili k autourinoterapii. Angína se rychle vytratila, mandle splaskly a holčička se cítila mnohem lépe, začala dobře jíst a pít, a dokonce si i zpívala písničky, což předtím nikdy nedělala. Nyní je dlouhodobě zcela zdráva.

Ivan N., 36 let. Měl časté angíny a chřipky, zejména při prudkém ochlazení počasí. Jako navigační důstojník se dostal do vojenské námořnické nemocnice, kde mu léčili angínu a jí způsobené komplikace. Později mu tam byl diagnostikován *revmatický zánět srdce* a nasazena močová terapie. Po ní se dostavily pozitivní výsledky: angína se tři roky neopakovala, přestože se muž vrátil ke své práci na moři a musel často čelit prudkým výkyvům počasí v nevhodných podmínkách.

Anna E, 50 let. V roce 1951 začala mít problémy se žaludkem a dostala se do nemocnice, kde jí diagnostikovali *gastritidu* se zvýšenou kyselostí. Nemoc se rok od roku zhoršovala a žena musela být často hospitalizována. Nakonec jí zjistili žaludeční vřed a určili termín operace. Té se však bála a raději přistoupila na autourinoterapii. Nyní už je několik let zdráva a žaludek jí nebolí, přitom se operaci vyhnula.

Galina P., žákyně 10. třídy. V dětství trpěla častými angínami, které se ale vždy podařilo v krátké době vylé-

čit. Ve starším věku se však nemoc proměnila v **chronic-** kou a dívka byla trvale nemocná, nemohla spát, jíst ani **vit,** **silně** ji bolela hlava, loupalo v kloubech a celkově **se** cítila schvácená. Běžné léčebné metody nepomohly, **ale** po několika injekcích sterilované uriny se jí ulevilo **- přestala** ji bolet hlava, poklesla i horečka a dívka dostala konečně chuť na jídlo. Třetího dne injekční kúry mohla jít do školy a od té doby je dlouhodobě zdráva.

Eva K., 40 let. Dva roky se léčila s **malárií,** poté protrpěla silný revmatický záchvat a nakonec se z toho všeho vyvinula srdeční vada. V roce 1970 onemocněla angínou, ale naštěstí se z ní rychle vyléčila **urinoterapií.** Šest let se cítila dobře, nebyla nemocná, a dokonce pila studené nápoje, a to až do roku 1976, kdy se jí v krku objevil vřed a vyskočily vysoké horečky. Naštěstí se opět vyléčila s pomocí urinoterapie a dlouhodobě je zdráva.

Elena P V., 35 let, zdravotní sestra. Zničehonic těžce onemocněla a musela jít do nemocnice. Tam jí byla diagnostikována **infekční hepatitida,** doprovázená zimnicí, třasem, nevolností, zvracením a bolestmi v břiše i v oblasti jater, které se neustále stupňovaly. První den léčby dostala podkožní injekci s objemem půl mililitru sterilované uriny a od druhé dne pět dní dostávala několikrát denně **pětimi** li litrové dávky. Třetí den bolesti ustaly a teplota klesla na třicet pět a půl až třicet šest stupňů Celsia- Nažloutlá kůže vybledla a získala zdravou barvu a celkové uzdravení nastalo pozoruhodně brzy.

David K., 40 let. Diagnóza - Botkinova nemoc. Naštěstí urinoterapie přinesla rychlé uzdravení a osmého dne se pacient vypravil do práce.

Pavel V., 30 let. Mladý veterinární lékař, jenž **on-** nemocněl **brucelózou.** Přistoupil na **urinotrapii** a injekce

si píchal sám, přičemž první den horečka ustoupila a poté zmizela i celková slabost organismu. Pacient mohl zase normálně jíst a spát. Brzy se vrátil do práce a **pokračo-** val ve své praxi, aniž by se dostavily jakékoli zdravotní obtíže.

Petr V., mladý námořník. 10. dubna 1971 těžce **one-** nemocněl, teplota mu vyskočila na čtyřicet stupňů Celsia, bolelo ho břicho, zvracel a osypal se. Diagnostikovali mu břišní **tyfus** a doporučili autourinoterapii: první den dostal injekce se dvěma mililitry moči a v dalších dnech mu dávku zvýšili na tři mililitry. Po osmi dnech se nemocný uzdravil.

Denis J., dělník. Při práci v **rybářenském** závodě onemocněl úplavicí. 27. července 1970 dostal silný průjem a vyskočila mu horečka a 28. července byl hospitalizován na infekčním oddělení nemocnice, kde mu dva dny podávali silné dávky antibiotik a přípravky se **sulfa-** **nilamidem.** Očekávané zlepšení však nenastalo, a tak byla zahájena autourinoterapie: několikrát denně mu zaváděli pod kůži tři mililitry sterilované moči. Za šest dní se muž uzdravil a mohl se vrátit do práce.

Doktor Chaněna nakonec vypracoval vlastní originální léčebnou metodu a program podkožních urinových injekcí. Metoda se opírala o fakt, že každý nemocný vylučuje moč obsahující látky, jež mohou danou nemoc vyléčit. Nashromáždil údaje o léčbě sto padesáti různých nemocí od angíny či **alergie** po **tuberkulózu.** Snažil se o veřejné uznání své metody a dvacet let si kvůli tomu dopisoval s pracovníky Ministerstva zdravotnictví, ale vždy se mu dostalo striktního zamítnutí. A nakonec se dozvěděl, že jeho metodu si patentoval někdo jiný a pod jiným **názvem** ve Francii.

Filipp Semjonovič Chaněna vyléčil velké množství nemocných, zejména v kritické době za druhé světové války, kdy panoval nedostatek *medikamentů*. Právě v tomto těžkém období bylo nesmírně důležité, aby se člověk vrátil k normálnímu životu, jak nejrychleji to **šlo**.

Bohužel jména obou jmenovaných průkopníků **ruské uroterapie**, Zamkova a Chaněni, zůstala pro širokou veřejnost neznámá. K *popularizaci metody* došlo až po publikaci knihy Johna Armstronga *Elixír života*. Metodu rozpracoval zcela samostatně a popsal i proces a mechanismus jejího fungování.

Západní uroterapie a John Armstrong

Sám autor vzpomínal takto:

„Mým prvním pacientem jsem byl -já sám. Během první světové války jsem byl armádní komisí sestávající ze čtyř lékařů zproštěn vojenské služby, protože jsem se nakazil tuberkulózou. Dostalo se mi od nich doporučení, abych se obrátil na odborníka a léčil se pod jeho dohledem. Já jsem jich navštívil hned několik, a první z nich mi řekl, že jsem vážně nemocný. Doporučil mi pobyt na slunci a na čerstvém vzduchu a k tomu výživnou dietu. Po celý rok jsem se držel jeho rad a přibral téměř třináct kilogramů. Poté jsem se vypravil k dalšímu doktorovi, jenž zjistil, že mám obě plíce zasažené tuberkulózou, což se rozcházelo s tvrzením prvního lékaře. Poradil mi posilňující dietu s vysokým obsahem škrobu a cukru. Jenže mě z toho začala trápit cukrovka, takže jsem musel svůj jídelníček radikálně proměnit: čtyři dny v týdnu jsem nic nejedl, pouze vypil půl druhého litru chlazené vody denně. Pátého dne jsem si dal to, na co jsem měl zrovna chul“

a stravujsem kousal tak důkladně, až me z toho rozbolely zuby i jazyk. Přestože se přidružila nervozita a nespavost, vydržel jsem tento režim šestnáct týdnů bez přerušení. Zbavil jsem se kašle, kataru, a dokonce i zánětu sedacího nervu, ale celkově mi léčba připadala mnohem nepříjemnější než nemoc sama. Vše vyústilo tím, že jsem po dvou letech marných pokusů o vyléčení zcela ztratil víru v klasickou ortodoxní medicínu a navzdory doporučení lékařů jsem se pokusil vyléčit sám.

Jednoho dne, když jsem se cítil obzvlášť slabý a nemohoucí, mi zčistajasna probleskla hlavou biblická slova:

„Pij vodu z čistírny své a prameny z prostředku vrchoviště svého.“ (Příslaví 5,15)

A vzpomněl jsem si na příběhy lidí, již se uzdravili po užívání moči, jako například jistý otec, který svou malou dcerku vyléčil ze záškrtu za tři dny, protože jí dával pít její vlastní moč. Také někteří nemocní žloutenkou se po terapii močí uzdravili. Před několika lety jsem řekl doktorovi: „Říkáte, že ztrácím životně důležité tkáně a cukry, jelikož je vylučuji spolu s močí. No, a cožpak bych tyto látky nemohl vrátit do organismu tak, že budu svou moč pít?“ Lékař mi odpověděl, že naše orgány nejsou uzpůsobeny k trávení odumřelých látek.

Později jsem si však uvědomil, že jde o teoretický omyl. I v Písmu svatém se hovoří o kouzelném fluidu prýstícím z našeho vlastního těla, o moči. Já jsem tomu uvěřil, čtyřicet pět dní hladověl a přitom pil jen vlastní moč a vodu z vodovodu; moč jsem si navíc ještě vtíral do kůže. Nakonec jsem měl hladovění plné zuby a dal jsem si krvavý biftek. Světe div se, nebylo mi z toho špatně a vůbec nic se mi nestalo, jen jsem dostal ještě větší hlad.

Nějakou dobu **jsem** jedl velmi opatrně a k tomu stále pil vlastní **moč**. Pozoroval jsem její **změny** a postřehl, že **měnila** teplotu, chuť a množství podle toho, jaké potraviny jsem jedl a jaké nápoje pil, a také v souladu s vy **naloženou fyzickou** námahou. Na konci léčby jsem se cítil zcela zdravý a kromě **toho** jsem zhubl a má tělesná hmotnost se Ustálila na šedesáti třech a půl kilogramech. Byl jsem plný energie, vypadal mladší a kůži měl čistou skoro jako děvčátko.

Nyní je mi padesát let, ale vůbec na to nevypadám a také se cítím mnohem mladší než spousta mých vrstevníků. Naštěstí se mi vyhnuly typické ‚nemoci stárnutí‘, které se zpravidla dostaví s přibývajícím věkem. A jen kvůli tomu, že denně popíjím veškerou svou vlastní moč, dodržuji dietu s vyváženým poměrem základních složek a zásadně se nepřejídám. "

Armstrong nejprve vyléčil sám sebe a později svými radami a recepty pomohl mnoha dalším nemocným lidem, již znovu našli ztracené zdraví.

„Je třeba mít na paměti, že přírodní medicína spolehlivě zasahuje tam, kde klasická ortodoxní medicína utrpěla porážku. Avšak i přírodní metody někdy vedou do slepé uličky, například nedokážou obnovit zničené tkáně po těžkých nemocech - toho jsou schopny pouze starodávné léčebné metody.

Všechny metody jsem vyzkoušel sám na sobě a později je doporučil tisícům pacientů, jež zaznamenaly neměnný úspěch. "

Během své dlouholeté urinoterapeutické praxe Armstrong přišel na to, že vyléčení ve velké míře záleží také na **pacientově věku** - různé věkové skupiny potřebují k uzdravení odlišné časové rozmezí. Nejsnáze se

vyléčí mladí lidé, kteří mají velké zásoby **životní energie**. Větším dětem a dorostu stačí čtrnáctidenní **močová terapie**, zatímco pacienti kolem **šestatřicátého** roku věku **potřebují** čtyřicet dva **dní**, lidé kolem pětapadesáti let **padesát** tři dny a starší lidé po sedmdesátce dokonce šedesát dní. To jsou průměrné údaje, vyléčení každého pacienta je však čistě individuální a velkou roli hraje *stadium* nemoci a míra zasažení organismu, *intenzita* močové terapie, vnitřní postoj k nemoci či vyléčení a spousta dalších parametrů.

Armstrongovy metody močové terapie jsou jednoduché a účinné a není divu, že si jeho kniha brzy získala velkou oblibu u veřejnosti.

Armstrongova metoda zahrnuje:

- vnitřní užívání (pití)
- potírání těla urinou (v průběhu minimálně dvou hodin)
- obklady z moči
- hladovění na urině (užívá se veškerá moč vyloučená během dne - metoda se hodí pro mimořádně těžké případy).

Obklady z moči se předepisují především tam, kde je potírání urinou zakázáno, například při popáleninách, vředech, ránách, otocích, nádorech a podobně.

V Austrálii odpradávná existoval zvyk potírat si ruce urinou po těžké práci, po náročném veslování a podobně.

Jistá skupina švýcarských horolezců v **Himálajích** při zdolávání hor používala koncentrované výtažky z moči, protože jim dodávaly síly a zvyšovaly výdrž. Jak je vidno, ani v současnosti se na urinu jako na léčebný prostředek nezapomíná, naopak se objevují stále nové

a nové práce, jež svědčí i o rostoucím zájmu o tuto metodu.

V roce 1979 vydal profesor lékařské fakulty v Západním Bengálsku v Indii, S. P. Mitchell, knihu s názvem **Cuděsa močevoj terapie** (Kouzlo močové terapie), v níž **se věnoval** otázkám urinové léčby mnohem podrobněji, **než** to dělali jiní autoři v minulosti. Doktor Mitchell cituje úryvky ze starodávných pramenů a všímá si **prokázaných** případů, v nichž byla urinoterapie skutečně efektivní. Mimochodem jím sestavený seznam nemocí, které na močovou léčbu reagují příznivě, se od Armstrongova příliš neliší. Mitchell popisuje i mechanismus působení moči na organismus, i když jen stručně, a předkládá nejjednodušší *varianty* léčebných metod s využitím moči.

Poté vyšlo mnoho knih o urinoterapii, ale drtivá většina z nich čerpá především z Armstrongových a Mitchellových prací. Jejich autoři opisují teorii a dodávají k ní pouze nové zkušenosti z praxe, vlastní pozorování **a faktický materiál**; nepřinášejí však nové analýzy a shrnutí.

Rok 1991 byl pro urinoterapii velmi plodný - jen v Rusku vyšly tři nové knihy, a sice *Tajna napitka bogov* (Tajemství nápoje bohů) od A. N. Maslennikova, která vyšla v nakladatelství Krasnojarskoje izdatel'stvo, dále *Svjaščennoje lekarstvo i li Ključ ot vsech boleznej* (Posvátný lék aneb Klíč ke všem nemocem) od V. A. Jerofejeva, jež vyšla v nakladatelství Riga, a *Urinoterapija, drevnije metody, tolkovanija i praktika* (Urinoterapie, starodávné metody s výkladem a moderní praxe) od G. P. Malachova. Jelikož všichni tři autoři pracovali se stejnými zdroji a prameny, čtenář v jejich knihách nalezne stejné pasáže. Jakmile se však pono-

říme do mechanismů působení a metodiky užívání, **najdeme** velké rozdíly.

Maslennikov se této stránce věci nevěnuje vůbec a vysvětlil to takto:

„Často se mě (Maslennikova - poznámka autora) ptají, v čem spočívá podstata léčivého účinku moči. **Jaký mechanismus tu funguje? Nevím, zda existuje někdo, kdo by byl schopen tuto otázku zodpovědět. Vesmír je nedozírný, atom nevyčerpatelný a žádná vědecká disciplína není absolutně poznatelná.**“

V. A. Jerofejev na základě předcházejících prací popisuje známé mechanismy, jak působí moč na lidský organismus: patří sem vliv hormonální, antiseptický, močopudný, psychologický a dále také působení solí a posilování imunity. A z nich můžeme vyvodit jeden hodnotný závěr: moč má *homeopatický účinek* absolutně na všechny druhy nemocí. Autor na konci své knihy doporučuje, abychom k urině přistupovali jako k homeopatickému léku, neboť na tomto poli má nejvyšší účinnost.

V roce 1996 se na trhu objevila publikace *Urinoterapija včera, segodnja, zavtra* (Urinoterapie včera, dnes a zítra), vydaná v Kyjevě v nakladatelství Altpress.

Vyšla z pera dvou autorů, zcela odlišných osobností - L. A. Sosnovského, inženýra z oboru *metalurgie* a kandidáta věd, a V. S. Mosijenka, *onkologa* a profesora medicíny. O své knize se vyjádřili takto:

„Publikace je zaměřená především na inteligenci, a to ze dvou důvodů: **zprvé** proto, že i my sami sebe řadíme k této části obyvatelstva a její mentalita je nám blízká a známá. **Intelligence** má smysl pro ironii a rozhodně nevěří do puntíku všemu, co kdo napíše - a správně dělá. Pro některé osoby z řad inteligence je urinotera-

pít **přijatelná** pouze v případě, že mají **jasnou** představu ú jejím principu fungování. Je jisté, že vzdělaný a hloubavý člověk nebude nic **podnikat naslepo**, bez příslušných znalostí a informací. Obecně není snadné psát knihy pro inteligenci. A zadruhé bychom asi nezvládli napsat knihu, která by byla ‚pro **všechny**‘, a ani si nejsme jisti, zda by to bylo nutné - takových knih už je na trhu dost. Proto jsme si vytyčili mnohem skromnější úkol – **napsat** knihu nikoli pro široké vrstvy, nýbrž akademickou a informacemi nahuštěnou publikaci. Snažně jsme si přáli, aby ji četli pracovníci zdravotnictví, odpustili nám případné nedostatky a vzali urinoterapii na vědomí jako léčebnou a **profylaktickou metodu**, jež si zaslouhuje pozornost. Pokud by kniha byla příliš populární, mohla by čtenáře z řad odborné veřejnosti odradit a v důsledku toho by téma nebylo přijímáno se vši seriózností. "

Jak tak pročítáme tyto řádky, je evidentní, že močová terapie představuje zajímavé téma pro mnoho lidí, nevyjímaje ty, kteří mají široký rozhled a hluboké znalosti.

Může být moč škodlivá? Autoři na tuto otázku odpovídají:

„Je zřejmé, že moč obsahuje **aminokyseliny, bílkoviny, vitaminy, tuky, sacharidy, hormony a další organické kyseliny**. A žádné tyto komponenty **nejsou škodlivé**. V moči najdeme i **elektrolyty, zejména ionty kalia, sodíku a chloru** - a ani ty organismu neškodí, neboť je přijímáme například v kuřecím **bujonu**. Uškodit mohou pouze v případě, pokud se v organismu nahromadí v nadměrném množství.“

I v Evropě, zejména v Německu, bylo vydáno hodně knih o urinoterapii. Stále častější jsou i **urinoterapeutické**

kongresy, na nichž si odborníci z celého **světa** navzájem vyměňují poznatky o využívání uriny pro léčebné **účely** v praxi.

Moč jako mycí prostředek

V dávných dobách lidé neznali mýdlo, ale věděli, že některé přírodní prostředky mají silné mycí schopnosti. Mezi ně patří i moč, jež se v minulosti hojně používala k mytí a na praní.

Nechá-li se moč několik dnů odstát, začne se pod vlivem **bakterií** rozkládat a vytváří se v ní čpavek, který při praní reaguje s tuky obsaženými v oděvu nebo vlně a mění se v tekuté čpavkové mýdlo.

Na praní prádla je však zapotřebí velké množství moči. Ve Starém Římě existovala profese sběrače moči, k jehož práci patřilo například to, že na ulicích měst nebo i na malých sídlech umístil speciální nádoby, podobné našim nočníkům, a místní obyvatelé do nich vykonávali potřebu. Sběrači moči byli většinou i ti, kdo prali: zaplněné nádoby sbírali a odváželi do prádelny, kde vylili obsah do velkých kamenných nádrží o velikosti až čtyř čtverečních metrů. Nádrže zaplnili špinavým prádlem a promývali je zejména nohama. Prádlo omyté v uríně pak vymáchali v přírodní vodě, v říčce, potoce či studánce, nechali usušit na palouku a nakonec ještě vybělili, přičemž jako bělidlo používali síru.

Moč se přidávala do prádla při máchání ještě nedávno, zejména si ji oblíbily irské, německé a skandinávské pradelny, a to z důvodu, že dobře změkčuje především vlněné prádlo. Proslavený anglický tvíd se ještě v devatenáctém století vyráběl také s urinou, přesněji se s ní opracovávala vlna určená k výrobě látky, neboť moč **spolehlivě rozpouštěla** usazený tuk a pot. Čpavek, obsažený

v moči odstraňuje zbytky potu a kožní tuk mnohem lépe než jakékoli jiné prostředky.

V Afghánistánu a zemích severní Afriky se **moč** používá k promývání koberců **do dnes**, neboť rozjasňuje barvy. V Anglii, Francii i Rusku si ženy schválně myly **ruce** urinou, aby získaly **běloskvoucí** nádech a hebkost. Starodávný africký recept zase doporučuje vyplachovat v moči nádoby, určené k uchovávání mléka. Sibiřské národy užívaly **urinu** k mytí kuchyňského nádobí a potřeb, indiánské ženy z Kalifornie potíraly pokožku dětí směsí uhelného prachu a uriny, protože byly přesvědčeny, že jsou **chráněny** před neblahodárnými vlivy počasí. Původní obyvatelé Aljašky si omývali v moči obličej a ruce, Eskymáci zase dávali přednost urinovému mytí **vlasů**.

Moč v barvírenství

V textilním průmyslu se od pradávna využívá *kypově barvení*. Kypová barviva tkaniny barví velmi kvalitně, takže po opakovaném vyprání ani na přímém slunci nevyblednou.

Co to jsou kypová barviva a jak se připravují? Nejprve se opracovalo rostlinné barvivo, například *indigo*, aby **bylo** rozpustné ve vodě. Barvivo se vymáčkávalo z kořenů, listů nebo dřeviny rostlin a nechalo se kvasit spolu s močí. **Při** tomto procesu se z moči upevňoval čpavek a díky němu se barvivo oddělilo od suroviny. Jakmile se vytvořilo dostatečné množství barviva, do nádrže přidali tkaninu a nechali ji uležet tak dlouho, dokud **se neobarvila**. Voda a teplo roztahují vlákna, takže dobře vsakují barvivo. Když se tkanina dostatečně probarvila, **vyňali** ji a nechali osušit na vzduchu. Kyslík na tkaninu

působí tak, že barvivo upevňuje a **ustaluje**, takže se **dí nerozpouští** a nebledne. Tak se získá vysoce odolná **barvená** tkanina.

Moč v průmyslu

Moč se také užívala k vyrábění a **čištění kůží** či **při** kování ocelových čepelí, protože byly pevné a **trvanlivé**. Při tepelné úpravě ocelových výrobků se jejich povrch prosytí **dusíkem**, tudíž není nutno ocel dodatečně ochlazovat. Metoda má několik předností: proces **probíhá** rychleji a dá se i zjednodušit. Povrchová vrstva kovu vsakuje dusík a výsledný výrobek je pevnější a odolnější. Jde vlastně o zvláštní způsob *kalení oceli* v moči, jež se pro tyto účely speciálně opracovává a **zařikává** „na pevnost“. Výsledkem takového zpracování byla ocel s mimořádnými vlastnostmi. Informace obsažené v **zařikadle** se přenášejí z moči na atomy roztaveného železa a dodávají jim specifické vlastnosti, které formulovala **zařikávající** osoba. Moč byla po staletí používána jako neviditelný inkoust.

Zkuste na list papír něco napsat vlastní močí a podržte jej nad lampou nebo svící: objeví se malé krystaly, postupně získávají barvu a text je čitelný.

Moč v potravinářství

Před objevením pekárenských kvasnic se ke kvašení používala moč. Ve středověké Evropě se při výrobě sýra do suroviny přidávala moč mladých **dívek**, aby získal **pikantní** a maličko kořeněnou **chuť**. Především Švýcaři si oblíbili moč jako doplněk při výrobě znamenitého a proslaveného *švýcarského sýra*, neboť urychlovala proces kvašení a zrání a dodávala mu specifickou chuť.

Jistého odborníka na výrobu sýrů se jednou zeptal, **na** co používá při technologickém výrobním postupu **moč**. A on odpověděl: „Moč dodává sýru výraznou **chuť** a **urychluj fermentaci**. Přidávám ji **ale** jen maličko – **to zcela** stačí, aby sýr získal specifickou, trošku trpkou chuť a také charakteristickou vůni po smůle.“

V balkánských zemích rolníci odpradáвна namáčeli tvaroh k výrobě sýra do moči malých chlapců. Dorůstali v **něm** totiž malí červíci, kteří byli při opracování tvarohu rozmačkáni a dodávali mu zvláštní, pikantní chuť.

Urinoterapie existovala v minulosti a existuje i nyní. Naši předkové uměli moč využívat mnohem lépe a šikovněji, než to umíme my v moderní době.

Letmo jsme se seznámili se starodávnými prameny a musíme bohužel konstatovat, že se během času mnohé zapomnělo a ztratilo.

Proč tedy lidé v dávných dobách velebili moč jako léčebný prostředek? Jak je možné, že moč v některých případech pomáhá nemocným lépe než nejmodernější léčení a medikamenty, jak ostatně prokázaly i kladné výsledky léčitelské praxe pánů Zamkova, Chaněni nebo Armstronga?

Především bychom neměli urinoterapii zavrhnout, nýbrž se jí podrobně věnovat a detailně studovat po všech stránkách. Až to uděláme, teprve poté můžeme výše jmenovanou otázku zodpovědět. A pokud má moč skutečně léčebné účinky, dozajista je objevíme a můžeme **je rozumně** využívat pro blaho všech.

Tuto kapitolu ukončuji slovy Michaila Lomonosova „*Ruce nepotřebuje ten, kdo není schopen vidět otevřené věci,*“

DRUHÁ ČÁST

Teoretické základy užívání moči

ÚVOD

„Řiká se: kdyby člověk skutečně musel pít svou moč, pak by si tento zvyk vypěstoval jako vrozený instinkt. Můžeme však namítnout: člověk nemá spoustu dalších instinktů, například hlubokého dýchání nebo jiných ozdravných metod, díky nimž může zůstat zdravý. Znamená to snad, že by tyto věci neměl dělat? Indičtí jogíni hluboké dýchání praktikují a provádějí další speciální cvičení a rozhodně oplývají pevným zdravím a aktivně žijí ještě po sedmdesátce. Zvláštní je, že se člověk o své instinkty nestará, když pije alkohol a kouří jednu cigaretu za druhou. Jinými slovy, jestliže člověk dělá věci, které mu jsou příjemné, ale škodí jeho zdraví, instinkty pozoruhodně mlčí.“

John Armstrong

Nyní se podíváme na kloub jedné z nejstarších a nejtažnějších metod léčení lidského organismu - léčbě močí. V předchozí kapitole jsem navázal na biblická slova o tom, že se člověk rodí z vody, země a ducha. Naše léčebná metoda se zakládá na užívání *oduševnělé vody* - tekutiny, jež prošla lidským organismem. Základní léčebná vlastnost moči spočívá nikoli v tom, že obsahuje *biologicky aktivní prvky*, soli a podobně, ale v tom, že je v ní usazena a rozptýlena životní energie. Moč je doslova „prozářena“ všemi energiemi lidské duše, je nasycena informacemi o lidské **duši** a také je výhradně individuální jako lidská duše.

Nutno dodat, že při močení ztrácíme určitou **část univerzální životní energie**. Jde o nemístné plýtvání hodnotami, jaké příroda většinou nedopouští.

Prenatální život v urině

V jakém prostředí se **může** vyvinout život? V **takovém**, které se životu podobá. Vidíme to například při vývoji organismu v útrobach matky: zárodek si pro vlastní potřebu a k plnohodnotného vývinu kolem sebe **vytváří** příhodné prostředí - ze svých vlastních výkalů! Výkaly obsahují životní energii a informace o jeho organismu. A to jsou přece ideální podmínky pro vývoj jakéhokoliv jedince - kolem je vše blízké, vlastní, nic cizorodého.

Vyvíjející se človíček plave ve vlastním maličkém vodojemu, jemuž se říká *plodový obal*, a tekutina v něm se nazývá *plodová voda*. Rostoucí plod ji polyká, otevírá v ní oči a dýchá ji, bez toho by se mu plíce normálně nevyvinuly. Žije, obklopen plodovou vodou zevnitř i z vnějšku.

A z čeho se vlastně tvoří plodová voda? Nejvíce plodové vody - kolem dvou litrů - se v organismu nashromáždí v šestém měsíci těhotenství. Vědci si myslí, že se na jejím vzniku podílí matčin organismus společně s organismem plodu a plod ji vylučuje ledvinami sám. Shrnutí a podtrženo, maličký nenarozený človíček vlastně plave v roztoku vlastní moči (viz obrázek č. 1).

Obrázek č. 1

Plodový obal zaplněný roztokem z **moči** vyloučené plodem. To jsou ideální podmínky pro formování nového organismu.

Jaké má plodová voda složení? Výzkum s pomocí značených atomů prokázal, že se neustále obnovuje a obsahuje **tyto** prvky: cukr dvacet sedm miligramů, močovinu dvacet osm miligramů, soli do jednoho procenta (mají stabilní složení), organické látky od půl do čtyř procent a dále hormony, vitaminy, **radioaktivní látky**, například soli *actinia*. Měrná váha plodové vody je 1,007–1,008 litrů a má neutrální nebo slabě kyselé pH.

I. A. Aršavský a mnozí další vědci jsou přesvědčení, **že** plodová voda slouží také k tomu, aby z ní plod čerpal Živiny, tedy je to jeho potrava. Plod ji vsakuje kůží a užívá jí i **úst**y. **Nezapomínejme**, že už v šesti měsících cucá paleček a **ve** střevech **se** mu tvoří první kal - **mekonium**. Radioaktivní látky a hormony aktivují růst a dělení **buňek** v organismu a k stejnému účelu slouží i voda, ozáření **životní** energii. **Buňky** plodu jsou neustále stimulovány a nacházejí se pod vlivem záření životní síly **své vlastní** životní síly, které na něho působí zvenčí. **Připomíná** to léčbu energií z rukou, pouze namísto končetin tu

máme vodu, jež ozařuje celý malý organismus a **působí** na něj. Jedině tak si můžeme vysvětlit, proč vlastně plod tak rychle roste. V tomto ohledu vítězí příroda nad lakotou a šetrností, využívá všechno, co má k dispozici - energii i prvky.

Tak jsme si udělali krátkou exkurzi do tajemství *prenatálního života* a víme, že každý z nás kdysi užíval moč, a to jak zevně, tak vnitřně.

Než se budeme věnovat různým technikám a doporučením ohledně užívání moči, nejprve se podíváme, co to vlastně moč je a z jakých prvků se skládá. Jak vznikají její léčebné vlastnosti a případně čím může být škodlivá?

Tvorba moči

„Lidský organismus odráží celý vesmír, je jeho miniaturou. Najdeme v něm duchovní i hmotné aspekty. Co v lidském organismu nenajdeme, to ve vesmíru neexistuje. Ale všechno, co existuje ve vesmíru, najdeme také v lidském organismu.“

Z výroků starodávných mudrců

Tvorba moči

Moč neboli urina je tekutá látka, vylučovaná lidským organismem. Na jejím vytváření se podílí celé tělo, ovšem důležitou konečnou funkci hrají ledviny. Pohlcují energii pole v organismu a udržují ji na správné úrovni a **kromě** toho regulují nezbytné prvky. Všechno, co organismus nepotřebuje a co je pro něj zbytečné, je vyloučeno ven močovými cestami.

Ledviny denně zpracují kolem sto sedmdesáti litrů krve. Za den se vytvoří osm set až tisíc osm set mililitrů moči a toto množství tvoří od padesáti do osmdesáti procent všech přijatých tekutin. V normálním stavu vylučuje organismus víc moči za den než v noci. Poměr mezi vylučováním ve dne a v noci je 4 : 1 nebo 3 : 1.

Funkční a stavební jednotkou ledvin, v nichž **probíhá** poslední fáze tvorby moči, je **nefron**. Množství **nefronů** v obou ledvinách dosahuje až dvou milionů a celková plocha vnitřní vrstvy **nefronů**, skrze něž **probíhá** *filtrace*, se rovná pěti až osmi čtverečním metrům. To převyšuje třikrát až pětkrát povrch celého těla!

Moč se v ledvinách tvoří v důsledku několika procesů: *filtrace, resorpce, sekrece a osmotické koncentrace*.

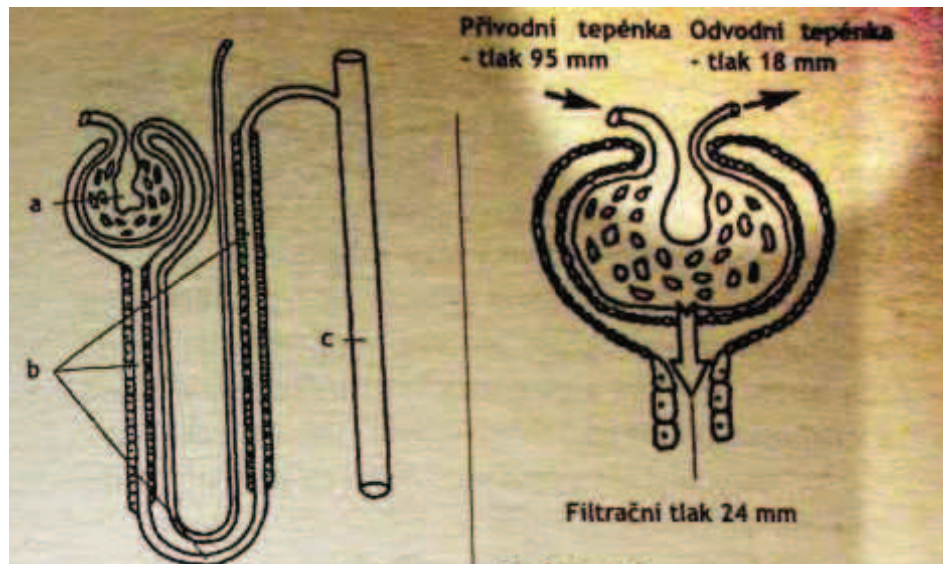
Filtrace

Nefron se podobá dlouhé trubičce, jejíž jeden konec je rozšířený a slepě uzavřený - říká se mu *Bowmanův váček*. V něm se nachází klubíčko vlásečnic *glomerulus*, probíhá zde vlastní proces *filtrace*. Protékající krev má mnohem vyšší tlak než v jiných *kapilárách* lidského těla, sedmdesát až devadesát milimetrů rtuťového sloupce. Vysvětlení tkví v tom, že přívodní tepénka má přibližně o třicet procent širší *diametr* než odvodní tepénka. A v důsledku toho dosahuje boční tlak krve na stěny kapilár v Bowmanově váčku hodnot, jež umožňují *odfiltrování hemoglobinu* a krevních bílkovin (takzvané *koloidy*). Získáme základ moči anebo odborně *primární moč*, která má stejné složení jako *krevní plazma*: obsahuje cukr, soli, močovinu a aminokyseliny, mimoto i ve stejné koncentraci. Proces *filtrace* nevyžaduje žádné energetické výdaje, nýbrž využívá energii, již do krve dodává srdce: projevuje se jako hodnota krevního tlaku. Pokud se **arteriální tlak** krve sníží na čtyřicet až padesát, organismus nedokáže produkovat primární moč, protože filtrační tlak spadne na nulu (viz obrázky č. 2 a 3).

RESORPCE

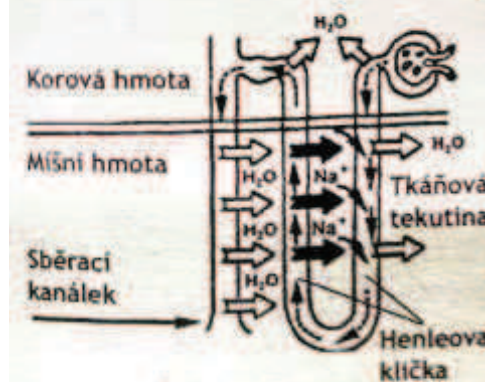
Začíná v okamžiku, kdy primární moč projde **ledvinným** kanálkem (*renal tubule*) a vyjde průchodem ven. Co je to ledvinný kanálek? Zjednodušeně si jej můžeme představit jako trubičku rozdělenou na tři části – **sestupné ramínko**, **Henleovu smyčku** a **vzestupné ramínko**. Omývá jej krev proudící přes **Bowmanův váček**. Taková krev je silně nasycená hemoglobinem a bílkoviny, a proto se v ní výrazně mění **osmotický tlak**. Takže tu máme situaci, kdy má krev omývající kanálek jinou hodnotu tlaku než primární moč uvnitř něj. Kvůli tomu probíhá **difuze vody** z oblasti nižšího do oblasti vyššího osmotického tlaku přes **epitel kanálku**, jež působí jako napůl propustná **membrána**. Kromě vody se do krve z primární moči vsakuje také velké množství dalších prvků, jenž v ní byly rozpuštěny od počátku; tento jev se nazývá **pasivní resorpce**. Kromě ní existuje také **aktivní resorpce**, při níž se z primární moči do krve dostávají prvky nezbytné pro fungování organismu. Vyžaduje však energetické výdaje a následkem toho spotřebovává ledvinová tkáň více energie než srdeční tkáň.

Při aktivní resorpci se do krve vsakuje hodně životně důležitých prvků, mezi nimiž zaujímá první místo chlorid sodný. Za den ledvinné kanálky zpětně vsáknou z primární moči kolem tisíc dvě stě gramů chloridu sodného.

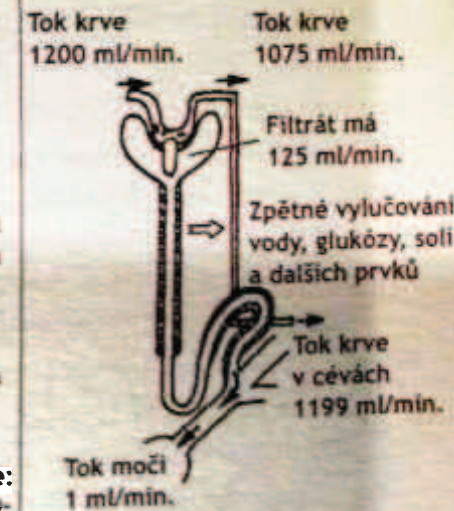

Obrázek č. 2
Struktura nefronu: a) Bowmanův váček, b) ledvinný kanálek, c) sběrací kanálek

Obrázek č. 3
Filtrace v Bowmanově váčku

Obrázek č. 4
Schéma protiproudové multiplikace: směr proudění tekutin je znázorněn vytečkovanými šipkami, aktivní resorpce sodíku tučnými šipkami a pasivní resorpce tenkými. Pohyb vody ukazují bílé šipky.

Obrázek Č. 5
Celkové schéma - tvorba moči z krve v nefronu

Sekrece

Probíhá v buňkách ledvinných kanálků: z primární moči se aktivně vstřebávají prvky užitečné pro organismus, například aminokyseliny, vitaminy, fosfáty, glukóza a podobně. A naopak z krve se do moči vylučují škodliviny, požitá barviva, zbytky léků a další.

Jde o aktivní selektivní přenos, jenž probíhá kvůli zvláštnímu energetickému procesu, v němž hraje hlavní roli barva, struktura a geometrický tvar ledvinové tkáně a v neposlední řadě také forma ledvin (viz obrázek č. 6).

Ve staročínském pojednání *Největší otázky čínské medicíny* se o ledvinách píše:

„Proč máme vlastně dvě ledviny, když všechny ostatní orgány jang máme po jednom? “

Odpověď zní:

„Ve skutečnosti nemáme dvě ledviny, ale jen jednu. Ta, která je nalevo, je skutečnou ledvinou. Avšak ta, jež se nachází vpravo, představuje bránu vitality, v níž spočívá jin sen. Kromě toho se v ní nachází zdroj životních sil čchi. U mužů se zde shromažďuje spermatická esence jing, u žen menstruační krev nebo síly udržující placentu. Nyní už chápeme, proč je skutečná ledvina jen jedna. “

Obrázek č. 6
Ledvina

a) Frontální průřez ledvinou. Je na něm vidět vnitřní struktura, která ukazuje, jak se ledvina od vnějšího kraje k vnitřnímu pod vlivem gravitační energie stahuje.

b) Stahování ledviny - pohyb je označen šipkami. Právě v důsledku síly stlačování se v ledvinách tvoří moč, světlá jangová tekutina.

Obrázek č. 7
Vylučovací soustava člověka má za úkol vyloučit z těla nepotřebné bílkoviny, soli, produkty látkové výměny i vodu a udržovat kyselou a alkalickou rovnováhu organismu.

Osmotická koncentrace moči

Je realizována mechanismem, jenž nese název *protiproudová multiplikace* a probíhá v Henleho smyčce. V jeho důsledku se koncentrace solí (iontů sodíku a chloru) zvyšuje směrem od vnějších vrstev ledviny k centrálním. Ve vzestupné části Henleovy smyčky probíhá selektivní aktivní vstřebávání (resorpce) solí; primární moč ve stejném objemu obsahuje méně solí. Tekutina dále postupuje do sběracího kanálku, který vede od vnějších vrstev ledviny k ledvinové pánvičce (viz obrázek č. 7).

Primární moč prochází vrstvami se stále se měnící koncentrací solí (zvyšuje se). Probíhá osmóza a primární moč těmito vrstvám dodává vodu. Přitom se sama koncentruje a ubývá na objemu: ze sto třiceti mililitrů primární moči zbude jeden mililitr definitivní moči.

Ledviny

Podívejme se na celou věc z *energoinformačního hlediska*. Moč se koncentruje proto, že ledviny jsou

ovací **jangový** orgán a jejich hlavní **funkcí** je **údržování životní** energie a dalších životně důležitých **prvků** v organismu na potřebné úrovni a zamezování jejich zbytečným ztrátám. Všechno, co se dostane do **ledvin**, je podrobena stlačování a koncentraci. Krev jako **hemná** a *viskózní jinožská tekutina* se částečně mění v moč světlou a rychle **tekoucí jangovou tekutinu**. Dále se **shromažďuje** v centru ledvin a stéká do močového měchýře. Životní energie je tedy uchovávána v ledvinách, právě zde setrvávají její zásoby, a tak se tvoří celkový životní potenciál organismu.

Jak organismus stárne, ledviny potřebují stále víc a víc tekutiny na to, aby mohly z organismu vyloučit všechny přebytečné látky. Proto by starší lidé měli vhodným způsobem dodržovat pitný režim.

Močový měchýř

Je to funkční orgán, v němž se shlukuje moč. Z ledvin vytéká moč, nasycená všemi energiemi, jaké se v organismu vyskytují. A právě tyto energie mají v případě opakovaného užití pozoruhodné hojivé a omlazující schopnosti.

Ledviny však samy nevyrobí složky, z nichž se moč skládá.⁶ Co se týká hmotných prvků, moč obsahuje pouze takové sloučeniny, jež přinášejí do ledvin krev.⁷ Naopak ledviny samy v procesu tvorby moči mění základní složení krevní plazmy - viz tabulka č. 1.

Na základě všeho výše **řečeného** možná vyvstává otázka: může být moč jedovatá? Ne! Jelikož se moč vytváří z krve, nemůže být jedovatá. Přece neotráví vlastní organismus! Pokud by byla skutečně jedovatá, pak bychom se z ní sami otrávil. Tvořila by se v ledvinách, shromažďovala v močovém měchýři - a otravovala náš organismus.

Základní složení krevní plazmy a moči (v procentech)		
	Krevní plazma	Moč
Voda	90	Minimálně 98
Bílkoviny	7-9	žádné
Cukr	0,1	žádný
Močovina	0,03	0,8-3,5
Soli	0,9	0,8-1,8

Jak vysvětlíme, že se někteří pacienti, i ti ve velmi těžkém stavu, po užívání vlastní uriny uzdraví?

John Armstrong na to **odpovídá**:

„Nejzajímavější na tom všem je, že se každá moč, zpočátku zkalená, koncentrovaná, v malém množství a jedovatá na pohled, velmi rychle promění v průzračnou a je vylučována ve velkém. Tedy pokud ji pijeme v rámci léčby, třeba i velmi těžkého onemocnění. Lékaři praktikující urinoterapii mohou tento jev potvrdit - svědčí o tom stovky vyléčených osob. dříve zařazených do kategorie takzvaných nevyléčitelně nemocných.“

Kdy moč uškodí

Přes všechny chvály močové terapie existují případy, kdy léčba není na místě a může i uškodit.

Je zakázáno odebírat moc nemocným s pohlavními chorobami a nemocí *AIDS*; pokud by ji užil jiný člověk, mohl by se nakazit. Na druhé straně pro samotné nemocné je moč naopak vhodná, protože -jak nejednou ukázala praxe - má léčebný účinek.

Velmi škodlivá je moč po prožitém *emočním stre-su*, v období do jednoho až do tří dnů poté, co odezněl. Je totiž nasycená pivky stresu, jež potlačují životní ak-

tivitu organismu. Absolutně nevhodné je přijímat vlastní moč v *depresi* a ve dnech, kdy se cítíte emočně potlačení a frustrovaní. %

Dávejte pozor i tehdy, jestliže se v moči objeví hnis, který není *venerického* původu: svědčí o tom, **e je** v moči hodně bakterií. Je lepší začít s několika kapkami moči — takové dávkování má silný homeopatický účinek.

Neužívejte vlastní moč v případě, pokud jste prodělali intenzivní léčbu umělými medikamenty. Užívejte ji nejdříve tři až sedm týdnů po ukončení léčby.

Po močové terapii se nezhřívka vyskytují nepříjemné reakce - je však třeba mít na paměti, že nejde o otravu, nýbrž *očistnou, ozdravnou* nebo *energetickou krizi*.

Trávicí trakt umí odebírat z přijaté potravy životně důležité prvky a naopak se zbavuje těch nepotřebných. A i když tyto přebytečné prvky znovu požijeme spolu s močí, vyloučí je stejně jako čistou nebo tekutou stolicí.

Přítomnost škodlivých prvků v moči svědčí o nesprávném stravování osoby, případně o jejích zlozvycích, například pití alkoholu a podobně. Na kvalitu moči mají nepříznivý vliv potraviny obsahující chemické přípravky, kupříkladu *konzervační prostředky, stabilizátory* a další „zlepšováky“ a dále umělé produkty, k nimž se řadí mouka a moučné výrobky, různé tuky, sladkosti, *koncentrované* nápoje a v neposlední řadě *alkohol, nikotin* nebo *kofein*. Nemohu opomenout ani *deodoranty* na **tělo** a další chemikálie **běžně** užívané v domácnosti, neboť i ty nám pomalu, ale **jistě** škodí.

Přistoupíte-li k urinoterapii, učte se disciplíně a jezte **jen** přirozené potraviny bez škodlivých přísad; budete **mít** zdravou moč bez toxinů.

Vlastnosti moči, barva

Moč zdravého člověka je vždy žlutá, přesněji řečeno se skládá z několika odstínů žluté barvy — od světle žluté po sytou **červenožlutou**; nejčastěji však bývá **jantarová** či zlatožlutá. Barva moči poukazuje na to, jaká pole **organismu** v danou chvíli dominují. Pokud je v **organismu** aktivní tepelné pole, v játrech se spalují různé prvky krve. Moč je pak sytě žlutá, zpravidla hustě koncentrovaná a vylučuje se v menším množství. **Je-li moč naopak** bledá a barvou připomíná slámu, má nízkou hustotu a vylučuje se ve velkém množství, svědčí to o **dominanci** životního *principu větru*. Tělu se neodstává teplo, ale zato je hojně zastoupen pohyb a cirkulace. Obecně platí, čím víc tekutin vpravíme do organismu, tím je moč bledší. Samozřejmě pokud pijeme a užíváme tekutiny v malém množství, moč vychází z těla silně koncentrovaná. Barvu uriny ovlivňují různé *rostlinné pigmenty*, které se do ní dostanou spolu s potravou, například z řepy - pak získá fialový příděch připomínající řepu.

Jestliže člověk aktivně praktikuje urinoterapii, v jeho těle se rozpouštějí soli a *toxiny* a v důsledku toho dlouhodobě vylučuje kalnou moč. Je třeba mít na paměti, že jde o přirozený projev, a sice detoxikaci organismu.

Také při některých onemocněních se do moči dostávají různorodé látky a dodávají jí nepřirozenou barvu či odstín.

Bezbarvá moč. Doprovází cukrovku (*diabetes mellitus*) a také nemoc **žiznivku** (*diabetes insipidus*), scvrklé ledviny a mnoho dalších nemocí.

Mléčně bílá moč. Tuto barvu má kvůli obsahu hnisu a také proto, že **se** organismus zbavuje různých umělých potravinových látek a konzervačních prostředků,

jež se vyskytují **třeba** v sýrech, **sušenkách** a podobných potravinách. **Tyto** látky jsou zpravidla hojně **zastoupeny** ■ **první části** pramínku moči, takže nemocný často při močení pozoruje nejprve bílou urinu a po ní následuje už **normálně zbarvená**, avšak trochu zakalená moč.

Zelená nebo modrá moč. Objevuje se při **hnilobných procesech** ve střevech –**v těle uhnívají** bílkoviny.

Červená nebo růžová moč. Svědčí o **přítomnosti** hemoglobinu v moči (**heboglobimurie**) a někdy je **následkem** užívání určitých léků. například **Amidopyrinu**, **Antipyrinu** nebo **Santotninu**.

Hnědá nebo červenohnědá moč. Je typická při **vyšší koncentraci urobilinu** nebo **bilirubinu**.

Moč **může** mít **kromě** výše zmíněných barev také šafránově žlutou, tmavohnědou, hnědozelenou nebo takřka tmavozelenou barvu - tato zbarvení mají na svědomí **žlučové pigmenty**.

Barva moči je každopádně spolehlivým **indikátorem**, podle **něj** poznáte, jaké prvky váš organismus hladce vstřebává a jaké neobsahuje toxiny, konzervační přísady a podobně a jakými **je** naopak přesycen. Umělé vitaminy a **multivitaminy** jsou okamžitě vylučovány /, organismu ven a **přítomná moč zbarvují do zářivě žlutého odstínu**.

Bezbarvá moč. Čerstvá moč zdravého člověka je **růzračná** a lehce **fluorescentní**. Světélkování moči dokazuje, že moč je ve své podstatě jangová - světlá, lesklá, pohyblivá a energetická tekutina. Při močení **se** vypařuje a výpary **se** shlukují a tvoří **poloprů** zračný obláček to **se rozptyluje** životní energie. **Necháme-li** moč **uležet**, **postupně se** zakaluje a vznikají usazeniny – vyprchávají z ní **životně důležité jangové energie** a **její původní struktura se silně změní**.

Zápach uriny

Čerstvě vyloučená **moč** má **charakteristický - pach**, který v podstatě vyjadřuje **všechny energie přítomné** v lidské bytosti. **Jsou-li** energie **organismu očištěny** a nacházejí se v rovnováze, moč má celkem příjemný zápach připomínající **kadidlo** nebo **santal**. Pokud má člověk v organismu **patogenní energie**, škodlivé **látky** a toxiny, jeho moč nepříjemně páchne, **přičemž** čím je stav organismu horší, tím výraznější je i zápach moči.

V dávných dobách matky zjišťovaly, zda je **jejich** dítě nemocné podle moči: pokud voněla jako **čerstvé seno**, znamenalo to, že ratolest je zdráva.

Na moč mají vliv i různé potraviny, přičemž mohou její zápach **charakteristickým způsobem** pozměnit. Česnek, cibule nebo multivitaminy a různá koření, například **kubeba, kopajský balzám, šafrán** nebo **mentol**, **moč** silně **aromatizují**. Při hladovění je v moči přítomný **aceton**, jenž je silně cítit, a když ji necháme dlouho stát, započne v ní proces alkalického kvašení a objeví se ostrý zápach čpavku.

Zdravá moč lehce pění a tato pěna **pokazuje** na přítomnost **vibračních a rotačních energií** v organismu (důležitá energetická charakteristika). Čím jsou vibrace a rotace **hojnější**, tím **urina víc** pění. a naopak, čím méně energií, tím slabší **pěna**. Kromě toho se v moči tvoří bublinky různé formy i zbarvení podle kvalitativních rozdílů vibračních a rotačních energií. Hustá pěna a namodralé bublinky znamenají, že tělo má dostatek těchto **energií**. V takovém případě se snižuje teplota a oslabují gravitační energie (nadbytek principu větní v organismu). Naopak drobná, nažloutlá, rychle vyprchávající pěna svědčí o nadbytku tepla (nadbytek

Jestliže **pěna** na **moči** připomíná slinu, v těle je **dostatek gravitační energie**, ale podíl vibračních a rotačních **energií se** snižuje (nadbytek **slizu**).

Chut' uriny

Normální moč zdravého člověka je na chuť **poněkud** nahořklá a její chuťové kvality se zhoršují po konzumaci smíšených jídel, například masa s chlebem a podobných potravin. Kdo holduje slaným jídlům, ten bude mít také slanou moč, a kdo užívá syntetické vitaminy, moč získá **jejich** umělou příchut'. Nejchutnější moč získáme, **pojídáme-li** naturální potraviny - kaše, zeleninu, ovoce, celozrnný chléb, ořechy, bylinkové odvary, nápoje s medem, dušenou zeleninu, sušené ovoce, syrová vejce, suchou mořskou kapustu namísto soli a podobně. Naposledy byste měli jíst kolem šestnácté hodiny; budete mít zdravé ledviny a chutnou moč.

Reakce uriny

Čerstvá moč má kyselou reakci a její pH se pohybuje mezi pěti až sedmi. Nejvyšší hodnoty pH má ráno, když je člověk lačný, a po prvním jídle se snižují, protože žaludek začíná vylučovat silně kyselé šťávy. Při pravidelném užívání čerstvé vymačkaných šťáv se moč **alkalizuje**, zatímco kaše, zeleninové saláty i dušená zelenina kyselost **zvyšují**. Pokud moč páchne po čpavku, má **alkalickou reakci**.

Specifická hmotnost uriny

Normální hodnota specifické hmotnosti uriny se pohybuje v rozmezí **od** 1002 do 1030 (**kg/m³**) a závisí především na množství vypité tekutiny, intenzitě pocení a stravovacím režimu. Čím víc solí a **bílkovin potrava** obsahuje, tím má jeho moč **vyšší** specifickou hmotnost.

Odpaříme-li veškeré množství moči **vytvořené** během dne, získáme padesát až šedesát pět gramů **pevných** látek, mezi nimi patnáct až dvacet pět gramů **neorganických komponentů**. Čím víc člověk konzumuje intenzivně tepelně zpracovaných jídel, zejména bílkovin a **pečiva**, tím větší objem pevných látek z jeho moči získáme. A pokud jí hlavně ovoce, zeleninu a kaše? Naturální potraviny vytvářejí jen málo pevných látek; to by si měly pamatovat zejména osoby trpící močovými kameny.

Bod zamrzání. Normální moč zamrzá při teplotě až od - 1,3 do - 2,3 stupňů Celsia; protože obsahuje soli, které bod zamrzání trochu snižují.

Specifická elektrická vodivost normální moči závisí hlavně na míře **koncentrace minerálních soli** a pohybuje se v rozpětí 0,013-0,033 Ohm⁻¹ cm⁻¹.

Relativní viskozita moči se rovná 1,02 a roste při zvyšování konzumace bílkovinných potravin, pečiva a jídel intenzivně tepelně zpracovaných, ale poté konzumovaných za studena.

Povrchové napětí uriny je 64–69 din/cm čili osmdesát pět až devadesát pět procent hodnoty vody. Jsou-li v moči přítomny bílkoviny a žlučové kyseliny, snižuje se. To je důležitá charakteristika svědčící o tom, že moč je mnohem lepší rozpouštědlo než voda.

ctý koeficient závisí na množství bílkovin, jež se z organismu vyloučí. Čím víc je vylučováno **bíl-** kovin, tím **se** hodnota zvyšuje.

S močí **tělo** vylučuje také dusík, množství **kalorií** na **jeden** gram dusíku vyloučeného v moči tvoří normu **7,7–8,6 kcal**. Odsud vyplývá, že urina je v neposlední **radě** také potravou.

DRUHÁ KAPITOLA

Urina. Charakteristika, složení a její vlastnosti

*„Jste ve stresu? Sklenice **ranní** uriny dělá divy – pijte ji denně. Tuto radu vám neudili žádný blázen, ale dva renomovaní vědci M. Mills a T. Fones z univerzity v New Castle v Austrálii.“*

Týdeník Nová věda

Víte, který z mnoha komponentů moči je nejdůležitější? Životní energie a hned po ní i ostatní energie, jež tvoří životní pole člověka (viz obrázek č. 8). Duchovní podstata člověka spočívá ve vodě! Ano, voda je skutečně nejdůležitějším prvkem uriny. Kromě ní však obsahuje velké množství jiných hmotných prvků, s nimiž se nyní seznámíme.

Urina obsahuje tisíce **a** tisíce komponentů a její složení je nesmírně složité.

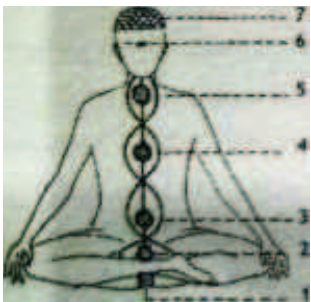
Krátký seznam prvků **je zde**.

*Močovina, kyselina **močová**, purinové alkaloidy, nuk lei nove kyseliny, guanidinové preparáty, histidin, kyselino hyppurová, kyselina **glukoronová**, kyselina sí-*

voda pigmenty, neutrální **síra**, **bílkoviny**, **aminokyseliny**, glukóza, aceton, žlučové kyseliny, mléčné kyseliny, pyro-**hroznová** kyselina, cholesterolin, **monosacharidy**, prchavé mastné kyseliny, vyšší mastné kyseliny, **kyselina šťavelová** a **jantarová** a další. Kromě toho v moči najdeme **pepsin**, **trypsin**, **amylázu**, **fosfatázy** a další **enzymy**, **steroidní hormony**, **vitaminy** a **minerály** - fakticky všechny látky, které jsou přítomné v organismu, a v neposlední řadě také plyny, například **dusík**, **kysličník uhličitý** a **kyslík**.

Při patologickém stavu organismu se obsah a poměr některých komponentů mění. Zvětšuje se množství prvků, jež jsou v malých koncentracích v moči běžně přítomné, například **bílkovin**, **glukózy**, **fi-uktózy**, **acetonu**, **kyseliny acetoctové**, **aminokyselin**, **tuků**, **cholesterinu**, **mléčné kyseliny** a dalších. A objevují se méně obvyklé prvky: **peptidy**, **nukleinové kyseliny**, **mukoproteidy**, **fibrin**, **hemoglobin**, **žlučové** a **další pigmenty**, **hormony**, **enzymy** a celá řada dalších látek, které se ve zdravé moči nevyskytují. Většinou

je vyrábí sám organismus, aby se zbavil konkrétního onemocnění. Některé složky léků a konzervační přípravky se v moči objevují v neměnném stavu, jiné organismus přetváří, aby zmírnil jejich jedovaté působení.

Obrázek Č. 8

Zde je schematicky zobrazená **jemná** fyziologie lidského organismu a jeho životní pole.

1. v gravitačním centru životního pole se tvoří gravitační energie;
2. v elektromagnetickém centru - elektromagnetická energie;
3. v tepelném a světelném centru - světelná a tepelná energie;
4. ve vibračním a **rotačním** centru — energie pohybu;
5. v prostorovém a časovém centru — energie času;
6. v psychickém centru - psychická energie;
7. v **centru** vědomí - paměť, emoce a smysly.

Uvedené druhy energií se usazují ve **vodě** a ona **je** vsakuje (v krvi, **lymfě**, **mezibuněčné** a **nitrobuněčné** **te- f** kutině, míšní tekutině a **dalších** tekutinách **organismu**). Voda nakonec **opouští** organismus v podobě uriny. **Ale** tato voda obsahuje veškeré informace o organismu, o jeho zdraví, psychice, nemocech a tak dále. A tyto informace je třeba využívat i v léčbě, léčit se s ní, omladit a pěstovat mimořádné **schopnosti**.

Komponenty uriny.

Jak na organismus působí

Nyní se na všechny komponenty podíváme z hlediska toho, jak na lidský organismus působí.

Voda. To je základní složka moči. Voda v organismu a čerstvě vyloučená moč se nacházejí ve zvláštním stavu jako **tekuté krystaly**. Přírodní voda tuto strukturu nemá a její molekuly jsou rozmístěny chaoticky. Aby voda, přijatá organismem, začala „fungovat“, musíme jí dodat výše uvedenou strukturu. Vědci mají zato, že organismus na strukturalizaci jednoho litru vody vynakládá dvacet pět kalorií vlastní energie. Pokud užíváme moč vnitřně, šetříme vlastní energii, kterou jsme dříve ztráceli při proměně moči a pro získávání správné struktury. Budeme-li několik let pravidelně užívat urinu, ušetříme značné množství energie, a to už může mít na délku života značný pozitivní vliv.

„*Urina nejen léčí, ale také uchovává zdraví, pokud ji užíváme včas z preventivních důvodů.*“

Z energetického hlediska představuje moč přesný hologram zdravých a nakažených tekutin v organismu. To znamená, že v urině se uchovávají veškeré informace o těchto tekutinách.“

To jsou slova jedné moudré ženy, bývalé **lékárny** a nyní přesvědčené **urinoterapeutky** z Německa, **Ingeborg Allmann**.

V přírodě existuje čtyřicet osm druhů vody a každý z nich má své specifické charakteristiky, jež mohou být pro lidský organismus více či méně příhodné. Vědci **skutečně** zjistili: čím delší životnost má tekutý krystalek, tím je pro **organismus** zdravější a tím víc se podobá tekutinám obsaženým v lidském organismu. Lidský organismus si však musí ze všech druhů vody, které se do něj dostanou z jídla a pití, vybrat ty nevhodnější a tato práce vyžaduje dodatečnou energii. Pokud se do těla dostanou správné krystaly nezbytné pro udržení normální životní činnosti v „hotovém stavu“, ušetříme spoustu energie. Vědci zjistili, že právě v oblastech s prameny s obdobnou vodou lidé žijí dlouho a bývají málokdy nemocní. Každý orgán si odebírá „své krystaly“ zvlášť a pracuje s nimi, a jestliže člověk tuto schopnost odebírat nezbytné krystaly ztratí, onemocní. *Tibetští léčitelé* toto všechno znali od pradávna, a proto léčili své pacienty **mixturami** s tekutými krystaly vody, jež však nevybírali náhodně, nýbrž speciálně podle konkrétních nemocí. Užívání vlastní moči tento problém řeší a dodává organismu potřebné krystaly.

Voda, která prošla naším organismem, si i nadále o něm uchovává veškeré informace. Jak je to možné? Tak, že **energoinformační pole** a vrstvy na sebe navzájem působí (jinak bychom také mohli říct, že duch člověka ovlivňuje tekutinu).¹⁰ Vzpomeňme si na biblický výrok, který jsme tu už zmiňovali. Struktura tekutých krystalů vody se přetváří v souladu s energetickým vlivem člověka. Ovšem voda si pamatuje i různé patolo-

gické stavy, v nichž člověk pobývá. **Vypijeme-li tekutinu** obsahující patologické informace, **energoinformační základ** této patologie si v těle sám najde zdroj, z něj **vzešel**, a vytvoří interferenci: to je princip veškeré **homeopatické** léčby, kdy se podobné léčí podobným. V tomto **ohledu je** vlastní moč nezaměnitelným prostředkem: je to tekutina přirozeně nabitá všemi energiemi a veškerou informací z organismu. Na základě homeopatického principu dokáže z těla vystrnadit různá **ložiska patologie**, a tak je **zbavuje** různých nemocí (viz obrázek č. 9).

Dále předkládám výňatky z rozhovoru s doktorkou homeopatie a přírodní medicíny Natálií Zubovovou, v němž potvrzuje, že tento jev skutečně existuje.

*„Nadměrné užívání umělých medikamentů, charakteristické pro dnešní dobu, svědčí o tom, že máme o člověku a fungování jeho organismu zatím jen omezené znalosti stejně jako o jeho možnostech a rezervách... Chemické preparáty mají vážné vedlejší účinky, kvůli kterým vznikají stále nové a nově nemoci, jež byly v minulosti neznámé. Dnešní doba vyžaduje, abychom vytvořili nové - bioenergetické - léčebné metody. Jedním z nich je metoda **bioinformační terapie**, kterou jsme sami vypracovali a jejíž základem je **novátorský**¹¹ systémový přístup k člověku jako k součásti přírody. Mezi ně patří neutralizace negativních energií,¹² jež člověka ovlivňují, očista organismu od **toxinů** a probuzení skrytých rezerv - a tudy také vede cesta k vyléčení, kterou jsme se my vydali. Léčení nespočívá v tom, že odstraníme symptomy nemoci, ale v tom, že obnovíme narušené životní procesy. A o to se v naší metodice právě snažíme.“*

Obrázek č. 9

Efekt **homeopatického** léčení metodou „vyhánění“ patologií moči. Takto **urina homeopaticky** působí na ložiska nemocí.

a) Černou barvou je označeno ložisko nemoci, které kolem sebe šíří negativní energii.

b) Nemocný začal užívat vlastní moč a ta zaplavila energii patologického zdroje, potlačuje jej a ničí.

c) Čistý a zdravý člověk.

„A jak k tomu vlastně dochází?“

„Pokud bychom se chtěli vyjádřit stručně a jasně, řekli bychom, že dochází k úpravě a korekci *bioenergetického pole* člověka. Člověk je nesmírně složitá struktura sestávající z informačních systémů a podsystémů, které jeden s druhým reagují. No, a nemoc je právě důsledkem narušení této *harmonické synchronizace*. A ještě jednodušeji - nemoc je porucha *biopole* na určitém úseku, v určité části organismu. Odsud vyplývá, že k vyléčení musíme obnovit přirozené parametry zadané přírodou.“

„Tedy návrat k lidové medicíně?“

„Doslovně kopírovat starodávné recepty bychom **neměli**, ale můžeme využívat nové poznatky z *biofyziky* a **moderní elektronické přístroje**.“

„**Vidím tu před vámi jistý elektronický přístroj, je to právě nástroj k provádění vašich metod?**“

„Ano, tento přístroj je určen k ovlivňování **organismu** nemocného. Vylučuje *specificky modulované elektromagnetické vibrace*, které neutralizují *patologické elektromagnetické vibrace* nemocného **organismu**. K dnešnímu dni je vypracováno sto dvacet vzorců **cíleného působení**: *antiradiační, antivirové, antimykotické a stimulující imunitu*. Přístroj přenáší **informace** z vzorce na *speciální roztok*, do nějž se vsáknou, a nemocný je poté vypije. Metoda je nesmírně efektivní při léčbě *akutních i chronických onemocnění*, ale **má také profylaktické účinky**, a proto se užívá v *kardiologii, pulmonologii, neurologii, dermatologii*, při *nemocích pohybového aparátu a v traumatologii*.“

„*Mladí lidé se možná zajímali o to, jakým způsobem tento vynález vznikl a jaká k němu vedla cesta.*“

„*Medicína mě zajímala po dlouhá léta a vysokoškolské učebnice jsem hltala jako detektivky. Pročetla jsem ruské či německé knihy o homeopatii, prostudovala staroindickou Ajurvědu a hloubala na poli čínského učení o meridiánech. S nadšením jsem poznávala geofyziku, seismologii či vlnové procesy a na jejich základě se dopracovala k tajemství homeopatie - biorezonanční terapii.*“

Již dříve jsem napsal, jak o věci uvažuji osobně, a jen dodám, že základem urinoterapie je jev zvaný *biorezonance*. Tím také vysvětlím, proč má moč mladých lidí a dětí (pokud vystupují jako dárci moči) takovou účinnost. Žádný kus železa, myslím přístroj, se nevyrovná živému organismu se vši rozmanitostí jeho funkcí a specifických struktur pole.

Čerstvá moč má kyselou reakci a kyselé prostředí je samo o sobe silným ozdravným prostředkem s vysokou

účinností. Pojdme se podrobně podívat, jak tento uni-
kátní **ý** mechanismus funguje.

Jak funguje léčebný mechanismus uriny

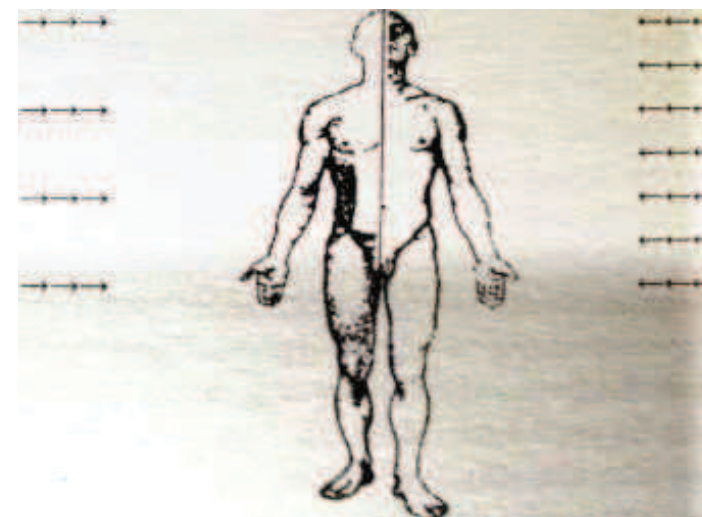
V přírodě existují dva typy buněk - *rostlinné* a *živočišné*. Rostlinné buňky mohou žít i v alkalickém prostředí a také je sami produkují, například při uhnívání spadlých listů pod stromem. Živočišné buňky žijí v *kyselém prostředí* a rovněž je kolem sebe produkují - například kůže, ale i moč a kal mají kyselé pH. To znamená, že všichni živočichové, nevyjímaje člověka, mohou onemocnět jen z důvodu, že se jejich normální okyselené vnitřní prostředí změnilo na *alkalické*, tedy *hnilobné*. A hnilobné prostředí je blahodárné pro rozmnožování rostlinných buněk. Rostlinné buňky, jak jsme si právě řekli výše, hnilobné procesy dále posilují. Tak jsme se dopracovali k závěru, že v jádru všech nemocí, které bývají velmi různorodé, leží stále stejný proces - *alkalizace (zvyšování alkalické hladiny)* a následné uhnívání. **Chceme-li** se vyvarovat hnilobným procesům v organismu, musíme jej správně okyselovat prvky obsahujícími neškodné kyseliny. Správného okyselení organismu nejnáze dosáhneme užíváním vlastní moči - vždyť je to tekutina, kterou vyrobil náš organismus sám ze své krve. Při takovém okyselení zbavujeme patologické procesy jejich živné půdy - alkalické hladiny a hniloby - a rychle se uzdravujeme. To není nic nového, tato vlastnost moči byla mnohokrát potvrzena i starodávnými mudrci. Moč je základem všech léků!¹³

Ještě si **řekneme** několik slov o tom, co to vlastně **je** okyselení a zvyšování alkalické hladiny. **Ve** zdravém organismu se udržuje rovnováha mezi kyselým a alka-

lickým prostředím. **Dojde-li** k narušení této **rovnováhy** a vnitřní prostředí organismu se nadměrně okyselí **nebo** naopak alkalizuje, má to na něj zhoubný vliv. **Je-li** organismus **překyselen**, je nutné užívat alkalizující prostředky, abychom jej dostali do normálu; **je-li přealkalizován**, užíváme kyselé prostředky.

Čerstvá moč má kyselou reakci, naproti **tomu** odstátá moč (kterou jsme nechali dva až čtyři dny nebo víc uležet) má alkalickou reakci. Překyselení i **přealkalizování** ničí mikroby a likviduje hnilobné procesy. **Při hnisavých infekcích** pijeme čerstvou nebo starou moč a praxí poznáme, jaká z nich funguje lépe.

Okyselíme-li organismus prvky, jež ničí hnilobu a kvašení, děláme pro něj blahodárnou činnost. Naopak okyselení s využitím látek vytvářejících *kyselé toxiny* - bílkovin a sacharidů, které následně začínají hnit a organismus alkalizují, je pro organismus hotové neštěstí.

Obrázek č. 10.
Šipky ukazují, jak v organismu proudí **volné elektrony**, jež se do něj dostanou při **užívání** moči. Zleva je obyčejná urina a zprava odpařená.

Moč je ~~nej~~**okyselenější** po ránu a **nejméně** kyselá **po** jídle; proto bychom k léčebným účelům měli používat právě ranní moč.

Urina se výrazně liší svou *relativní viskozitou* od **jiných** tekutin, především vody, a také má odlišnou *relativní elektrickou vodivost a povrchové napětí*. Je nasycená solemi, její molekuly mají specifickou strukturu a tekuté krystaly jsou jednorodé. Podíváme se, jak výše uvedené vlastnosti moči ovlivňují lidský organismus.

V moči je rozpuštěno velké množství solí, a právě proto má elektrickou vodivost. Pokud by se nám povedlo nějakým způsobem zvýšit koncentraci solí, například tím, že část vody odpaříme, tato schopnost ještě vzroste (viz obrázek č. 10).

Když si takovouto močí namažeme tělo, značně zvýšíme průtok energií v podobě volných elektronů kůží. V důsledku toho se *zvýší fermentační procesy* v organismu. Člověk je natolik zdrav, nakolik jsou jeho enzymy aktivní. Urinová masáž, zejména použijeme-li odpařenou urinu, do organismu pumpuje energii a aktivuje fermentační procesy. Nemusím dodávat, že to vede k celkovému ozdravení organismu. Nyní už víme, proč dávní jógové doporučovali provádění urinových masáží právě s odpařenou močí.

Moč je v podstatě *organický solný roztok*, jež se svými vlastnostmi podobá *krevní plazmě*. Je srovnatelná s jinými léčebnými solnými roztoky, například *umělými fyziologickými*, a v neposlední řadě i s těmi, které se používají jako náhražky krve. Podobá se také minerálním vodám, jež slouží jako léčebný prostředek k zevnímu či vnitřnímu užití.

A právě tato podobnost chemického složení moči s chemickým **složením** minerálních **vod** umožňuje, **aby** chom urinu využívali i v další oblasti, *balneoterapii*, k pití, na klystýry, obklady a vlhčení. Ovšem **musíme** dávat pozor na některá omezení a zákazy, jež se v této oblasti medicíny dodržují.

Tak snáze pochopíme mechanismus léčebného **působení** moči.

Ještě jednu vlastnost uriny bych nechtěl **vynechat** - jako koncentrovaný solný roztok má silnou rozpouštěcí schopnost.

Povrchové napětí moči

Má hodnotu osmdesáti pěti až devadesáti pěti procent povrchového napětí vody čili šedesáti čtyř až šedesáti devíti din/cm (voda má 72,8 din/cm). Při nárůstu bílkovin, žlučových kyselin a fenolů se tato hodnota snižuje. Obecně při malém povrchovém napětí se zvyšuje povrchová aktivita tekutiny. Co to znamená? V povrchové vrstvě, na hranici dvou různorodých prostředí (tekutina - vzduch, tekutina - olej a podobně) se vytvoří další vrstva, která se vyznačuje zvýšenou energetikou a aktivně v ní probíhají chemické reakce. A moč, která má malé povrchové napětí, je schopná rozpouštět různé prvky mnohem lépe než voda a kvůli zvýšené povrchové aktivitě je také okysličuje a chemickou cestou rozkládá. Například voskovité kamínky v játrech a žlučníku nebo kameny v ledvinách a močovém měchýři se po okyselení moči mohou rozpouštět. Této schopnosti zlaté tekutiny si všimli moudří lidé v dávnověku - ve starodávných knihách najdeme zmínky o tom, že moč uvolňuje ucpaná místa v organismu, mimo jiné v játrech a žlučovodech (viz obrázek č. 11).

Obrázek č. 11
Povrchová aktivní vrstva mezi **urinovou** pevnou hmotou. Umožňuje **zpětně** rozpouštění veškerých **konkrementů** a kamenů.

Specifická hmotnost krve je 1052-1061 jednotek, zatímco moči 1016-1024 jednotek. Moč je méně viskózní tekutina než krev a odsud pramení i další vlastnost moči: při vnitřním i zevním upotřebení na obklady působí na jiné tekutiny v těle a dělá je více *fluidní* a tekuté, například krev nebo žluč. Rozpouští také *tromby*, krevní podlitiny a různé *zhuštěniny* hlenů nacházející se na nejrůznějších místech organismu.

K dalším důležitým vlastnostem moči patří také to, že je mírně *fluorescentní* čili světélkuje. Tento fenomén světélkování moči jsme si dříve částečně vysvětlili, je to důsledek jiného vzájemného působení ducha a vody. V lidském organismu existuje energie světla a z ní je tvořen *hologram* - svérázná světelná šablona fyzického těla. Abychom získali objemné holografické zobrazení, potřebujeme odražené světlo pocházející z nějakého světelného zdroje, neboli předmětovou vlnu, a k tomu osvětlení zezdola - referenční vlnu. Pokud jedna vlna překrývá tu druhou, vytvoří se *interferenční obraz*, jemuž se také říká hologram.

Program se dá vepsat čili „nahrát“ na tekuté krystaly. Abychom mohli obnovit objemné *holografické zobrazení*, musíme je silně podsvítit, poslat na ně *interferenční vlnu*. V každé buňce našeho těla se nachází informace, jak by měl náš organismus vypadat a jak správně fungovat jako *holografický kód v chromozomech*.

V oblasti jater leží *čakra*, která z energie *vakua* vyrábí světlo a teplo. Tak vzniká předmětová vlna nezbytná

k získání objemového hologramu buňky, **orgánu a celého** organismu v celku. A k jejímu posílení **potřebujeme** 1 jiný mechanismus: z biologie jistě víme, že **chemickým** zdrojem energie v organismu **jsou** - *uhlovodany*. **Spojí-li** se s kyslíkem, uvolňují dvacet **tisíc joulů** na **jeden** gram uhlovodanů. Část této energie, až dvacet **pět procent**, se přetváří ve svalech na mechanickou práci, **další** část se rozptyluje na ohřívání organismu nebo jeho jiné potřeby a zbývající část je využívána na podsvícení, neboť **holografickou** kopii organismu je nutné neustále obnovovat. Světelná energie pochází ze slunce - je známo, že kysličník uhličitý se pojí s vodou jen tehdy, pokud na něj působí sluneční energie. I lidský organismus ji získává a *štěpí škroby* přijaté v potravě na vodu a kysličník uhličitý. Člověk by měl tomuto procesu napomoci a občas pobývat v přírodě pod slunečními paprsky, samozřejmě s mírou a rozumem. Nyní je nám jasné, jak se vytváří zářivá energie nutná k podsvícení hologramu. Tekuté prostředí našeho organismu a jeho tekuté krystaly obsahují zapsaný hologram a jsou nasyceny světlem (referenční vlna).

Ze všeho výše řečeného vyplývá - **užíváme-li** zevně či vnitřně moč, zvětšujeme vlastní podsvícení hologramu a děláme jej přesnější a silnější. A to znamená, že buňky celého organismu jsou silnější a plní své funkce lépe a stabilně. Nyní už dokážeme lépe pochopit slova ze slavné *Sivambukvalpy*: „**Po deseti měsících se sám stává světlem, po jedenácti jsou všechny části jeho těla čisté jako křišťál a lesknou se podobně jako drahokamy. Po jednom roce člověk už svítí jako samo slunce.**“

S urinoterapií dosahujeme nevídaného efektu a já osobně jsem přesvědčen, že žádná jiná metoda není

schopna pro tělo vykonat tolik. V tom spočívá výjimečnost **moči**, základu všech **léků!**

Klasifikace složek uriny

Složky organických prvků dělíme na dvě rozsáhlé skupiny: *normální* a *patologické*.

Je zřejmé, že v moči zdravého člověka najdeme normální složky, jež se dále dělí na tři podskupiny: *organické, neorganické a biologické*.

Organické prvky v urině

Rozlišujeme *dusíkaté* nebo *nedusíkaté*. V moči tělo vylučuje zpravidla konečné produkty výměny bílkovin. Člověk vyloučí za den s urinou od 3,6 do sedmnácti i více gramů dusíku. Tato hodnota je nižší, pokud jí stravu, jež neobsahuje příliš mnoho bílkovin, a zvyšuje se, pokud přijímá potraviny se zvýšeným obsahem bílkovin.

Mezi nejdůležitější *dusíkaté komponenty* moči se řadí močovina, kyselina močová, purinové alkaloidy, aminokyseliny, čpavek a *kreatin*. Je nutno mít na paměti, že lidský organismus získává dusík také *syntézou* - a proto během *urinové kúry* (pití a injekce) můžete příjmem bílkovinných potravin bez obav omezit, organismu to neškodí. Právě tento mechanismus využívali i starodávní jogínové a některé národy, aby přežily v extrémních podmínkách. Pokud člověk dvakrát až třikrát denně pije vlastní moč v objemu sta až dvou set mililitrů, potřeba konzumace bílkovinných potravin zcela odpadá.

Poměrná část dusíku, asi osmdesát až devadesát procent, se z organismu vyloučí s močovinou, jíž z těla **denně** vyjde kolem třiceti gramů. Močovina je přiroze-

né *diuretikum*, které vyvádí přebytek vody z **organismu**; proto bychom ji měli pít jako močopudný **prostředek**. Kvůli těmto **vlastnostem** se hodí jako lék na **snižování nitrolebečního, nitroočního a nitropáteřního tlaku**.

Kromě toho se močovina používá (příčemž ve velmi vysokých dávkách) jako přirozený medikament při *srpkovité anémii*, což je těžká forma chudokrevnosti přenášená dědičně, respektive dědí se predispozice k ní.

Močovina aktivuje *proteolytické enzymy* a ty se **vy**lučují do žaludku a střev, kde napomáhají procesu **trávení**. Tak se vysvětluje i tvrzení z *Árjvédy*, že pití moči zvyšuje chuť k jídlu.

Pokud nemocný opakovaně užívá svou moč, močovina se dostane do střev a tam působí silně očistně. Dále její část přechází do krve jako močovina a mění se na *glutamin*, což je životně důležitý a užitečný prvek.

Výzkum prokázal, že glutamin hraje klíčovou roli při vytváření tkání mozku, tenkého střeva a sliznice střev a udržuje je zdravé. Glutamin je dále vhodný při léčbě nádorových onemocnění a nemocech sliznice tenkého střeva, protože podporuje ozdravný proces. K důležitým vlastnostem tohoto prvku patří také posilování *obrany-schopnosti* organismu.

Močovina má **silný protinádorový** účinek. Poprvé si toho všiml A. T. Kačugin, jenž se veřejně zastával názoru, že by měla být zařazena do programu onkologické léčby; v zahraničí ji jako první použil doktor E. D. Danupolus.

Doktor G. P. **Bělikov** z laboratoře biologického testování Akademie věd SSSR potvrdil, že léčebný preparát *semikarbazid*, vyrobený z močoviny, má *protirakovinný, protivirový a antibakteriální* účinek.¹⁴ Testoval se

i v **mnoha** ruských nemocnicích a doktoři jen potvrdili, **že** se **zdravotní** stav pacientů (dokonce i těch, kteří byli pokládáni za nevléčitelně nemocné) při pravidelném **užívání** semikarbazidu rychle zlepšoval.

Výzkum dále prokázal, že zdravý organismus má objem *nitromočoviny* v normě, **ale** v organismu osob s nádorovým onemocněním je jí nedostatek. A. T. **Kačugin** přišel s návrhem, jak uměle zvyšovat hladinu nitromočoviny v organismu semikarbazidem a dosáhl na tomto poli značných úspěchů.

John Armstrong se více méně nevědomky vydal **jiným** směrem - doporučoval nemocným, aby během léčení **užívali** veškerou denní moč a masírovali si s ní tělo. Hlad napomáhá rozpadu bílkovinných látek, z nichž se tvoří močovina. A **užíváme-li** moč vnitřně, zvyšujeme obsah těchto látek v organismu a tělo se lépe brání nádoru a jeho růst je omezen. Nyní snáze pochopíme, jak probíhá jeden z mnoha mechanismů léčení močí a hladem při nádorovém onemocnění.

Urinoterapie založená na vnitřním i zevním užívání vlastní moči je mnohem efektivnější než umělé preparáty vyrobené na *bázi* močoviny. Podle svých vlastních zkušeností i podle dopisů čtenářů si dovoluji tvrdit, že moč je silný protirakovinný prostředek, jež nám seslala sama příroda.

Nanesená na kůži, zvlažuje ji a reguluje její vlhkost. A hormony pak mohou procházet kůží mnohem lépe. Při pití uriny se hormony pod vlivem trávicích enzymů rozkládají a při vtírání do kůže pronikají do organismu v neměnném stavu a organismus je pomalu vstřebává, takže jejich účinnost vzrůstá.

Močovina je **okysličovadlo**, schopné **rozpouštět** produkty **rozkladu** a **poraněné** či zanícené tkáně. Pro-**čišťuje** rány a urychluje proces hojení. V ohrátem **stavu** je ještě účinnější a v kyselém prostředí, **jež** vzniká **na-**příklad při hladovění, se všechny její vlastnosti **posilují**. V neposlední řadě je močovina také **silný baktericidní** prostředek, zejména na *bacily tuberkulózy* je to „smrtonosná zbraň“.

A máme tu ještě jednu důležitou vlastnost močoviny: zabraňuje rozpadání buněk během silných emočních prožitků a stresu. Víme, že v těchto situacích k takovému procesu dochází v nadměrné míře. Energie **stresu** dokáže buňky organismu uvařit, podobně jako se uvaří vejce. Močovina tento jev tlumí, takže se člověk vyhne zbytečnému odumírání buněk.

Močová kyselina snižuje počet *volných radikálů*, jež samy o sobě vyvolávají celou řadu nemocí nevyjímaje rakovinu. Proces stárnutí se zpomaluje a snižují se i následky *radiačního ozáření*.

Zdravý člověk za den vyloučí spolu s močí přibližně tisíc sto gramů *volných aminokyselin* a další dva kilogramy *vázaných*. Zvýšený obsah aminokyselin v moči doprovází jevy jako zesílený rozpad tkání, nedostatek bílkovin, horečku a zimnici, popáleniny, otravu a jaterní funkční nedostatečnost. Jak ukazuje lidová praxe: abychom se vyvarovali ztrátám hodnotných prvků a snižování jejich podílu v těle, musíme je také včas doplňovat. Vnitřní užívání uriny zabrání nežádoucím ztrátám a podpoří rychlou obnovu všech funkcí organismu. Musíme mít na paměti, že organismus k tomu, aby mohl vytvořit dostatečný objem aminokyselin, potřebuje velké množství energií. A samozřejmě **je-li** nemocný a oslabený,

lentpřisun energií nezajistí. V takovém případě příjem potravy **nepřináší** užitek, nýbrž celkový stav pacienta **zhoršuje**. Při urinoaterapii naopak dodatečný přísun energií není nutný, protože moč už obsahuje všechny rozložené prvky a vyvážené aminokyseliny. Nedochozí ke ztrátám hodnotných prvků a organismus se může rychle **regenerovat** a uzdravit.

Druhou skupinou organických prvků obsažených v moči jsou **nedusíkaté prvky**, ale těm se bohužel nemůžeme podrobně věnovat. Podíváme se však na kloub **éterickým kyselinám**, jež mají obdobně jako **éterické oleje** silné rozředovací vlastnosti. Býložravci mají mnohem víc éterických kyselin v moči než masožravci, a proto jejich moč výborně rozpouští **kameny**. Této vlastnosti si všimli už mudrcové v dávnověku:

„Moč divokých prasat má skvělé účinky. Pokud ji pijeme, rozpustí a rozmělní kameny v močovém měchýři. Je to odzkoušené. Podobně působí i oslí moč — říká se, kdo ji vypije, zbaví se všech nemocí ledvin.“

Jestliže člověk konzumuje hlavně čerstvou rostlinnou stravou, jeho moč bude rozpouštět různé kameny mnohem lépe než moč osob pojídajících především maso.

Odpaříme-li denní množství vyloučené moči, získáme padesát až šedesát pět gramů **sušiny**, podíl **neorganických komponentů** v moči je patnáct až dvacet pět gramů.

Neorganické prvky uriny

Patří mezi ně především soli **natria, vápníku, kalhořčiku, železa, chloru, fosforu** a další. **I když to je vel** stručný popis složení moči, **poukazuje** na to, **že** se skládá z nesmírně důležitých prvků, které jsou pro **normální** fungování organismu nepostradatelné. Víme, **že** soli moči mají silný léčebný účinek. **Mikroskopické prvky** v **urině** se kombinují takovým způsobem, že tvoří **své** různé **tonikum** pro organismus. Urina má podobné **složení** jako umělé ionizující prostředky, ale ty se **příroze** nému zlatému nektaru nikdy nevyrovnají a nepřekonají působnost urinových solí.

Soli uriny vážou škodlivé aktivní kyseliny a neutralizují jejich patogenní vlastnosti v organismu. Tento mimořádný léčivý mechanismus člověku umožňuje, aby se zbavil toxinů a všech možných jedovatých nerozpustných látek, jež ucpávají cévy. Solný roztok odstraňuje staré hleny, které se rády usazují na sliznici - a na tomto principu moč čistí organismus.

Moč je slaná tekutina, a proto je také projímavá - z tohoto důvodu je doporučována i při zácpě. Když prochází trávicí soustavou, rozpouští toxiny a usazeniny, čistí střevní stěny a zlehčuje vyprazdňování.

Očistný vliv uriny na organismus je mnohem silnější, než má obyčejný solný roztok. Močovina i čpavek jsou totiž přirozenými organickými rozpouštědly tuků a dalších organických látek vylučovaných organismem. Na rozdíl od obyčejných roztoků však urina obsahuje léčebné komponenty, například hormony a enzymy, a proto je pro tělo mnohem **vhodnější**.

Bohužel dneska jíme většinou potraviny chudé na **stopové prvky**: mouka je čištěná, rýže či kroupy loupané,

maso **má** obecně málo hodnotných prvků a navíc ještě konzumujeme hodně převařených a *konzervovaných* potravin. A tak naše organismy neustále trpí hladem po minerálech, o čemž svědčí také to, že se nám nadměrně kazí zuby. Není třeba připomínat, že pravidelné vnitřní i zevní užívání moči funguje jako velkolepé **profylaktické** přikrmování organismu minerály.

Samozřejmě existuje i spousta umělých přípravků, které tělu dodávají celé spektrum životně důležitých minerálů a vitaminů. V. V. Karavajev vypracoval speciální recept na „minerální krmivo“, složené z obrovského množství bylinek. Z nich získáme výtažek, jenž se svým složením prvků podobá krevní plazmě. Jmenuje se *vivaton* a vtírá se do kůže. V současnosti jej využívá a reklamuje Karavajevův žák Děřjabin. Tento přípravek skvěle reguluje skladbu krve a skrze ni i další funkce organismu a také neutralizuje různorodé vnější a vnitřní patologické vlivy.

Osobně jsem však přesvědčen, že nejefektivnějším a nejméně škodlivým prostředkem s individuálním působením je *urina*, zejména pak odpařená. Zaprvé se *urina* tvoří z krevní plazmy - tedy nejen že se plazmě podobá, ona vlastně plazmou je. A zadruhé prošly její mikroskopické prvky celým organismem a byly podrobeny stejnému působení a změnám jako všechny ostatní látky našeho těla; jsou tedy tělu blízké. A naopak prvky, které nebyly takto zpracovány, zůstávají pro tělo *cizorodé*. Potravinové bílkoviny musí projít celou řadou změn, než si je organismus osvojí, jinak jsou nestravitelné. A pokud k tomu z nějakého důvodu nedojde, bílkoviny vyvolávají *alergickou reakci*. Žádné umělé přípravky, ani zmiňo-

vaný *vivaton*, nejsou organismu tak blízké, **tím pádem účinné** jako *urina*.

Starodávni tibetští, indiští i jiní **léčitelé** používali při léčení přípravky z popela. Například lidský orgán **se** spálil a popel (tedy složení prvků) se smíchal s **takzvaným** „koněm“ - prvkem, jenž zlepšuje **dodávání prvků** do organismu (například sladkou vodou), a hotový popelový lék se podával nemocnému.

Urina odpařená na čtvrtinu původního objemu je vlastně přirozeným koncentrátem stopových prvků, který daleko přesahuje veškeré umělé preparáty a potravinové doplňky. Jestliže člověk za den vyloučí od jednoho do dvou litrů moči, odpařováním na čtvrtinový objem z ní získáme objem od pěti set mililitrů (bez usazování) až do patnácti až dvaceti pěti gramů minerálních látek. Vidíme, že je moč skvělým doplňkem sestávajícím ze všech možných různorodých minerálů.

Biologické složky moči

V moči najdeme absolutně všechny prvky, jež organismus sám produkuje: hormony, enzymy, vitaminy a podobně. Zejména hormony jsou v moči zastoupeny všechny, ale některé jen v nepatrném množství. *Urina* zdravých mladých lidí má správné a vyvážené hormonální složení. Z tohoto hlediska je však nejlepší jednoznačně moč těhotných žen. Známy lékař A. A. Zamkov získal zpracováním těhotenské moči vysoce kvalitní prostředek *gravidan*.

Moderní medicína se na poli užívání umělých hormonálních přípravků poněkud spálila. Jemný mechanismus přirozené hormonální výměny se nedá jen tak uměle obnovit a ve většině případů jsou umělé přípravky

neúčinné. Naopak, **organismus** se po požití chemických **monálních** prostředků ještě víc *destabilizuje*. Přírodní hormony získané z lidské moči mají celou řadu **předností**: zaprvé jsou s organismem „**kompatibilní**“ a on na ně příznivě reaguje; zadruhé si organismus sám vyměří množství dávky, jakou potřebuje. V procesu regulérní tónové léčby se obnoví i ztracená hormonální rovnováha v těle.

Hormonální terapie má silný vliv na **organismus** člověka a my se jí budeme věnovat z hlediska a návaznosti na urinoterapii (viz obrázek č. 12 a 13).

Slovo **hormon** pochází z řeckého slova *hormas* a znamená vysoce aktivní prvek, který i v nepatrném množství ovlivňuje látkovou výměnu v organismu a jeho rozvoj, růst, stárnutí, chování, schopnost reprodukce a podobně. Stačí, aby byl některý z hormonů v těle v přebytku nebo naopak nedostatku, a činnost celého organismu se naruší.

Hormony jsou *produkty endokrinní soustavy*, jež se skládá ze žláz s *vnitřní sekrecí*, které se dají považovat za samostatné orgány, a z *endokrinních buněk*, jež jsou rozptýleny různé po *epiteliálních tkáních sliznice* žaludku, střev, žlučníku, dýchacích cest, plic, močovodů a na

Kromě hormonů se v tkáních a orgánech tvoří biologické a chemické aktivní prvky - *tkáňové hormony* neboli *biostimulátory* či *biogenní stimulátory*.

V medicíně se hormony získávají z endokrinních **žláz** jatečního dobytka, z krve, zvířecí a lidské moči a také při procesu umělé syntézy.

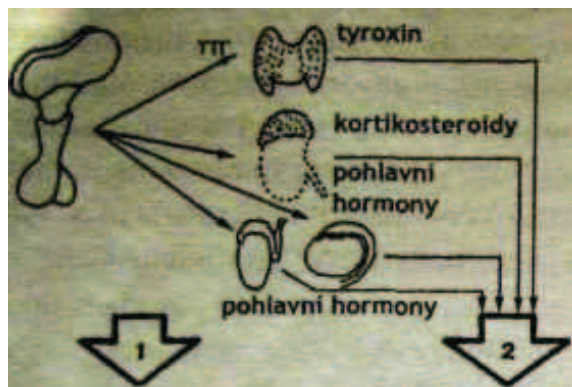
Hormonální **neboli** endokrinní soustava patří mezi funkce **životního** principu **slizu** a má vlastní *hierarchii*

i *regulační systém*. Patří do ní například **nervová** centra, která se nacházejí v mozku (*struktury limbického systému*, oblast **hypotalamu** a **hypofýzy**), kanály přímého spojení (nervové dráždění povzbuzuje **hypofýzu**, a produkovala **tropní hormony**, a ta zase působí na žlázy organismu, aby produkovaly hormony), a také kanály zpětného spojení (když vyprodukované hormony cirkulují v krevním řečišti, ovlivňují oblast hypotalamu a hypofýzy a posilují, či naopak tlumí její aktivitu).

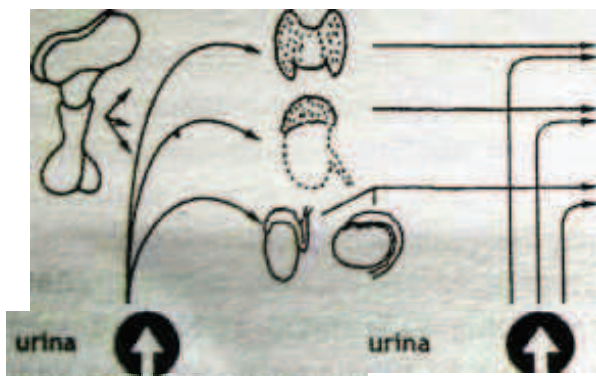
Hypotalamus

Skládá se ze třiceti dvou párů jader a každé z nich má svou specifickou funkci. Hypotalamus kontroluje základní procesy probíhající ve vnitřním prostředí organismu, je odpovědný za emoce a *vegetativních reakce* a reguluje činnost žláz s vnitřní sekrecí. K tomu využívá *tropní hormony hypofýzy*, například *thyreotropní hormon*, jenž aktivuje štítnou žlázu, *gonadotropní hormon*, který ovlivňuje pohlavní žlázy, a *adrenokortikoidní hormon*, jež posilují funkci nadledvinek.

Při procesu stárnutí v jádrech hypotalamu probíhají změny a některé funkce se rozladí a tím se zhorší regulace vnitřního prostředí organismu. Profesor V. M. Dil'man je přesvědčen, že zvýšení prahu citlivosti hypotalamu na pohlavní hormony vede k tomu, že se (při zvyšování věku) zvětšuje i vylučování *gonadotropinů*, jež ovlivňují tvorbu pohlavních hormonů. V knize *Bol'shije biologičeskije časny* (Velké biologické hodiny) uvádí následující fakta:

Obrázek č. 12: Ztráta hormonů. Šipky označují ztráty: 1. regulujících **hypofyzárních** hormonů, 2. obyčejných hormonů produkovaných **endokrinními** žlázami.

Obrázek č. 13: Šipky ukazují, jak se hormony a jejich součásti vracejí do organismu při urinoterapii (po vnitřním nebo zevním užívání **uriny**). **Zlepšuje** se regulace vnitřního prostředí organismu, na němž se podílí hypotalamus a hypofýza, a endokrinní soustava tak funguje lépe.

„**Pětačtyřicetiletá** zdravá Žena má v porovnání s **pětadvacetiletou** šestkrát až desetkrát vyšší hladinu vylučování gonadotropinů! Nejprve (v raném mládí) se **zvýší** práh citlivosti k pohlavním hormonům, **ty se postupně shromažďují** v organismu a napomáhají procesu **pohlavního zrání** a aktivují reprodukční funkci. Tento proces pokračuje i dále, má však opačné následky: organismus je přesycen pohlavními hormony, a to má za **následek klimakterické krvácení**, nárůst nádorových **onemocnění** a útlum pohlavních funkcí, protože organismus pak není schopen produkovat dostatečné množství hormonů.“

Vidíme, že náš organismus pracuje jako fabrika produkující hotové zboží: stroje se postupně opotřebují a projeví se nedostatek stavebního materiálu.

Víme, že velké množství hormonů vylučujeme v moči. Kdybychom je zase zavedli zpátky do těla, pak bychom naši „živé fabrice“ ušetřili stroje a zařízení, stavební materiály i energii nezbytnou pro výrobu. V tomto případě se organismus neopotřebovává tak rychle a silně a stárí se všemi nemocemi, které je nezbytně doprovázejí, se oddálí. Této skutečnosti si všimá i starodávná *Sivambukvalpa*: „*Užívej pravidelně moč a nikdy to nepřeruš!* Každý muž i každá žena znovu získá plnou potenci a zbaví se příznaků stárnutí.“

Hypofýza

Tento maličký orgán o velikosti hrachu, jinak zvaný **podvěsek mozkový**, váží jen jeden a půl gramu a skládá ze tří částí **čili laloků**: **předního**, **středního** a **zadního**, z nichž každý produkuje své vlastní hormony. Oslabení **předního** laloku hypofýzy a zhoršení jeho činnosti může vyvolat zadržetí růstu, nadváhu, **atrofii pohlavních orgánů** a samovolné přerušování těhotenství. Hormony **předního** laloku navíc regulují činnost jiných endokrinních **žláz**. Střední lalok produkuje **melanotropin**, který ovlivňuje **pigmentaci**. Nedostatečná činnost zadního laloku vede k narušení ledvinové činnosti a vyvolává žíznivku. Hormony produkované v zadní části **hypofýzy** ovlivňují krevní tlak a tonus hladkých svalů. Většina vývojových poruch organismu je vyvolána právě narušenou funkcí hypofýzy. Její fungování se však dá upravit a harmonizovat - vždyť základem hormonální soustavy je **samo-regulace**.

Užívání moči, vlastní anebo člověka stejného pohlaví a stejného věku, příznivě ovlivňuje vývin rostoucího organismu, vytvoří se zpětná vazba a upraví nedostatečné funkce. Tuto schopnost močové terapie zaznamenali i dávní mudrcové ve starodávných textech:

„Kdo si pravidelně čistí ústa močí a správně praktikuje techniky Šivambu minimálně jeden měsíc, zbaví se veškerých nemocí, i vrozených, a důkladně si promyje vnitřnosti. Po dvou měsících mu zbystrí smysly a po třech měsících se vyléčí ze svých nemocí jednou a provždy. “

Šišinka (epifýza)

Žláza zvaná šišinka vylučuje v noci **zvláštní hormon** melatonin, jenž je velmi důležitý pro regulaci **denního** rytmu člověka, a kromě toho uklidňuje, **uspává** a tlumí bolesti. Je pokládán za hodnotný protirakovinný prostředek. Obsažený je v ranní moči a **vypijete-li** ráno po probuzení sklenici **uriny**, organismus získá iluzi, že spal mnohem déle než ve skutečnosti. V tom tkví **přednost** různých způsobů meditace: budete moci spát **kratší** dobu, ale se stejným účinkem. Melatonin uklidňuje a podle některých vědců usnadňuje meditaci. Pokud však chceme dosáhnout hlubokých změn, musíme užívat **urinu** alespoň několik týdnů.

Štítná žláza

Její hormon se jmenuje *tyroxin* a představuje velmi složitou látku s obsahem jodu a ovlivňuje aktivitu enzymů. Pokud jej organismus neprodukuje v dostatečném množství, látková výměna i rozmnožování buněk se zpomaluje. Takový člověk se nemůže dostatečně duševně vyvíjet a zaostává mentálně i fyzicky (*kretenismus*). Na tom není nic divného: v tomto místě se nachází energetické centrum odpovědné za to, aby tělo mělo správnou formu a vyvíjelo se, jak se patří. Urina má na štítnou žlázu velmi příznivý vliv: umožňuje uchování dostatečného množství jodu, zejména pokud člověk konzumuje potraviny, jež neobsahují dostatek jodu.

Štítná žláza se skládá **z folikul** naplněných *koloidem*, což je tekutina podobná hlenům, a v ní se shromažďuje hormon. Pokud se koloid špatně rozpouští, hormon není buňkami vylučován v plném množství a organismus trpí jeho nedostatkem. Moč užívaná vnitřně podporuje lepší

zředění koloidu, snižuje jeho viskozitu a aktivuje proces volného vstřebávání **tyroxinu** do krve. Nemoci štítné žlázy jsou **nejčastěji** vyvolány *energetickou stagnací* v dané oblasti těla, ale na vině mohou být i různé stresy, deprese a negativní prožitky. V takovém případě je nutné kombinovat urinoterapii s očistou životního pole; v opačném případě bude mít léčba jen malý efekt.

Odsud vyplývá také *varování*: pacienti s *Basedowovou chorobou*, tedy nadměrnou funkcí štítné žlázy, by měli být při užívání **uriny** opatrní. Pokud se nemoc začne zhoršovat a objeví se nespavost, podrážděnost, svalová **ochablost** a náhlá ztráta tělesné hmotnosti, užívání uriny je zakázáno.

Příštitné žlázy

Jsou všehovšudy čtyři a mají na starosti regulaci výměny vápníku v organismu a udržování jeho hladiny v krvi na patřičné úrovni. Správný poměr znamená, že na iont vápníku připadají dva *ionty kalia*; tento obsah udržují *parathormony*. Jestliže jich máme v těle nedostatek, mohou se objevit křeče, nejčastěji v končetinách. U mnoha nemocných bylo po urinoterapii pozorováno zlepšení zdravotního stavu a není divu - díky **urině** si doplnili v organismu zásoby **parathormonů**.

Brzlík (thymus)

To je žláza s vnitřní sekrecí, která produkuje **část** hormonů, mezi nimi i růstový hormon. Hlavní funkce brzlíku tkví v tom, že určuje obranyschopnost **organismu**. Co je vlastně obranyschopnost? Tělo dokáže **čas** rozpoznat a zničit všechno cizorodé - **patogenní mikroorganismy**, rakovinné, staré a chorobně pozměněné buňky i všechny ostatní buňky, jež nejsou pro **organismus** typické. Brzlík produkuje *T-lymfocyty*, hlavní „**zdivo**“, z něž se skládá „*obranný val*“ před mikroby a rakovinou. Jak člověk stárne, brzlík ubývá na hmotnosti a snižuje se i celková obranyschopnost **organismu**, který je nyní náchylnější k infekcím. Kromě toho narůstá riziko *arteriosklerózy, roztroušené sklerózy, rakoviny, Parkinsonovy choroby* a dalších nemocí. V tabulce číslo 2 je uveden vývoj a *involve* brzlíku.

Dětská moč, uznávaný léčebný prostředek dávnověku, dokáže tento vývoj zvrátit, protože je nasycena všemi prvky nezbytnými pro správnou imunitu organismu. Nejlepší je užívat moč novorozenců a mladších dětí do věku dvanácti až třinácti let.

Věk v letech	Hmotnost brzlíku	
	absolutní v gramech	specifická v gramech
Novorozenec	13,26	4,2
1-5	22,98	2,2
6-10	26,10	1,2
11-15	37,52	0,9
16-20	25,58	0,5
21-25	24,73	0,4
26-35	19,87	0,3
46-55	12,85	0,2

Jak si všimli už mudrcové v dávnověku, neúčinnější je moč osmiletých chlapců mimo jiné i z důvodu, že jejich organismus už je ve všech aspektech zformovaný, ale pohlavní funkce nejsou ještě aktivované. K aktivaci a udržování aktivní pohlavní funkce je nutné vynaložit velké množství energie a spotřebovat spoustu biologicky aktivních prvků. Organismus osmiletého chlapce je zcela vyvážený a veškerá energie je využívána na životní funkce. Říká se: kdyby se organismus v tomto věku ustálil a přestal růst, člověk by žil několikanásobně déle.

Chcete-li zvýšit svou *protiinfekční*, *protivirovou* a *antirakovinnou obranyschopnost* a zbavit se cizorodých tkání v organismu, například *bílého zákalu* (bělma) na oku, pravidelně užívejte moč malých chlapců do dvanáctého roku věku.

Slinivka břišní

Váží kolem osmdesáti gramů a její šťávy napomáhají správnému trávení přijaté potravy. Slinivka břišní vylučuje známý hormon zvaný *tezulín*, jenž reguluje hladinu

cukru v organismu. Pod jeho vlivem dochází k **ukládání** cukru v organismu, například ve svalech, játrech a podobně. Dalším hormonem vylučovaným slinivkou břišní je *glukagon*, jehož úloha je přesně opačná funkci inzulínu. Při narušení funkce slinivky břišní se vyvine **cukrovka**; praxe však ukazuje, že urinerapie tuto **nemoc** zcela zlikviduje, zejména v případech, kdy nedospěla do pokročilého stadia. Problémy se slinivkou břišní **mají** obdobné příčiny jako nemoci štítné žlázy: pokud **člověk** prožívá silné emoční vypětí, jeho energetické centrum se zablokuje a rozvine se cukrovka.

Nadledvinky

Nadledvinky sedí na špici ledvin jako čepičky. Skládají se ze dvou vrstev: *vnější čili kůry* a *vnitřní* neboli *dřeně* a každá z nich produkuje své vlastní hormony, které se složením výrazně liší. *Adrenalin*, vyměšovaný dření nadledvinek, má rozsáhlý vliv na organismus: zužuje cévy, zvyšuje krevní tlak a zrychluje srdeční stahy. *Glukokortikoidy* (od slova *cortex* - kůra) tvořené kůrou nadledvinek regulují výměnu glycidů a dusíku v těle, a proto jsou právem pokládány za stimulatory veškerých životních procesů. Tyto hormony kůry nadledvinek jsou těsně spojeny také s hormony pohlavních žláz a jejich nedostatek vede k narušení té části životního pole, jež je spojena s pohlavním životem a pohlavními znaky člověka. Například ženám začnou růst chlupy na obličeji, mužům se mění barva hlasu a obecně se u obou pohlaví vytrácí smysl pro sexualitu a vnímání sebe sama jako pohlavní bytosti.

Je známo hodně případů, kdy se nemocnému po užívání moči, zejména odpařené, normalizoval růst ochlu-

pení. To ocenily především ženy, jež se trápily tím, že jim kupříkladu na tváři rostly mužské chloupky. Mužům **zase** zlepšila potence a vytratily se všechny nemoci vyvolané právě narušenou funkcí nadledvinek.

Pohlavní žlázy

Produkují **celý komplex hormonů**, na nichž je závislý náš zdravotní stav, zevnějšek, nálada i obecně to, jak se celkově cítíme. Jak bylo uvedeno dříve, s přibývajícím věkem se činnost pohlavních žláz zhoršuje, rok od roku je pro ně těžší udržovat pohlavní aktivitu člověka na patřičné úrovni. Zároveň se snižuje citlivost **hypotalamu**. Pokud bychom však vyloučené hormony užívali zpětně, proces opotřebování pohlavních žláz by se zpomalil a my bychom si prodloužili mládí a vypadali stále jako mladíci.

Prozkoumáme-li urinu osob různých věkových kategorií právě z tohoto hlediska, získáme následující obraz.

- moč dětí do dvanáctého až třináctého roku obsahuje velmi málo pohlavních hormonů, ale mnohommenných tělísek, a má silný energetický potenciál;
- moč osob ve středním věku, tedy od dosažení pohlavní zralosti do třicátého pátého roku, je harmonizovaná, obsahuje pohlavní hormony i imunní tělíska a má průměrný energetický potenciál;
- moč osob nad třicet **pět** let má málo imunních tělísek, ale je nasycená hormony;
- moč osob po klimakteriu má zcela jiné složení, které se s věkem mění, a je nyní slabší, má málo hormonů i imunních tělísek. Celá hormonální soustava je rozladěná a moč má velmi nízký energetický potenciál.

Někteří znalci doporučují užívání takové uriny jež byla vyloučena bezprostředně po pohlavním styku. Proč? Protože během sexuální aktivity endokrinní **žlázy** vylučují určité hormony, jež mají na organismus **mladující** vliv; to se týká mužů i žen.

Další důležité složky uriny

- *Aglutinin a precipitin*. Neutralizují **virus poliomyelitidy** (dětské mozkové obrny) a některé další viry.
- *Alantoin*. Napomáhá hojení ran. Je to **produkt** okyselení močové kyseliny, přidává se například do kosmetických krémů.
- *Antineoplastin*. Je schopen zastavit růst rakovinných buněk a přitom neomezuje vývin normálních buněk.
- *Dehydroepiandrosteron*. To je steroid **produko**vaný nadledvinkami. Ve vysoké koncentraci je zastoupen především v mužské moči. Brání hromadění tuků v těle, prodlužuje délku života a napomáhá léčbě mnoha nemocí, mimo jiné chudokrevnosti, cukrovky a rakoviny mléčných žláz u žen. Dehydroepiandrosteron stimuluje vývoj kostní dřevě a produkci veškerých částic, které se v ní tvoří (červené krvinky, leukocyty a podobně).
- *Depresanty žaludeční sekrece*. Pomáhají proti žaludečním vředům.
- *Glukuronová kyselina, indikan a hipurová kyselina* - tyto prvky podporují správné vyprazdňování.
- *Enzym urokináza*. Podporuje přitékání krve k srdci. Působí podobně jako **nitroglycerin**, například rozšiřuje cévy a rozpouští krevní sraženiny.

- **Kortizon**. Je to účinný protizánětlivý, protia-
teřgtcký a **antitoxický** prostředek. Používá se na-
příklad při léčbě alergií (například senné rýmy
nebo astmatu), kožních nemocí (ekzém, psoriáza)
a zánětlivých onemocnění (**revmatismus**). Urinote-
rapie je efektivní léčebnou metodou všech uvede-
ných nemocí.

Běžné vitaminy jsou v moči zastoupeny jen v nepa-
trném množství.

Ledviny produkují enzymy, které urychlují produkci
vitaminu D, proto je urina neocenitelným pomocníkem
při léčbě rachitidy a jiných onemocnění, jejichž příčinou
je **právě** nedostatek tohoto vitamínu.

Jak **řekl** S. Buržinský, na urinu bychom měli pohlí-
žet jako na zdroj některých unikátních biologicky aktiv-
ních prvků, například **antineoplastonů** s protinádorovým
účinkem.

Urina obsahuje také některé komponenty krve, tekutě
tkáně organismu. Lékařská věda zvaná *organoterapie*
se věnuje léčbě výtažky ze živočišných i lidských orgá-
nů a tkání (patří sem i klasická trans fuze krve od dárce).
A jelikož moč obsahuje biomolekuly - aminokyseliny,
bílkoviny, tuky, hormony a další látky, jež do ní postu-
pují z tkání organismu, i urinoterapii můžeme zařadit do
organoterapie.

Normální moč zdravého člověka obsahuje víc jak
tisícovku různých prvků, **ale** ani tím celý seznam nekon-
čí

Prvky, které se v organismu tvoří při nemoci (vakcinace urinou)

Organismus každého člověka, tedy **zdravého** i **ne-**
mocného, je nucen bez přestání bojovat s **infekcemi**. Jeho
imunitní soustava produkuje sloučeniny, jež fungují jako
vakcína, a ty se potom vylučují **spolu** s močí. Pokud **se**
do organismu znovu vrátí, představují dodatečný a ne-
smírně efektivní prostředek v boji s infekcí (na **principu**
vakcinace).

Při každé odchylce od normálu, například **během**
nemoci, organismus začne dělat vše proto, aby **zregulo-**
val vlastní funkce, aby se vše rychle vrátilo do zaběhlých
kolejí, a tedy se uzdravil. V tomto období zvýšené akti-
vity organismu vznikají nové prvky a energie, které mají
za úkol napomáhat uzdravení. Ve zdravém organismu,
a tedy i v moči zdravého člověka, tyto prvky logicky
chybí. Vědecký výzkum potvrdil například výskyt an-
titělisek salmonelózy v moči, ale také záškrtu, tetami,
dětské mozkové obrny, a dokonce i nemoci AIDS.

Často v sobě nosíme zárodky nemocí, jež se ještě
nestihly projevit, ale organismus je registruje a snaží se
je vyloučit. Urina vytváří takové prostředí, že se jejich
vyloučení z těla urychluje. V organismu probíhá zvláštní
proces podobný imunizaci; ovšem týká se jen nemocí,
které jsou v daný okamžik v těle přítomné, a projevu-
je se různě podle toho, o jaký zárodek nemoci jde: od
lehčí nevolnosti doprovázené průjmem či jinými projevy
až po těžké krize trávající dva až tři měsíce. Kromě toho
využívá tělo při imunizaci urinou vlastní síly a nikoli

postranní **materiál**, který zanáší, znečišťuje a znehodnotí krev. Každý organismus sám produkuje ty prvky, které potřebuje k uzdravení. Je přirozené, že se tyto prvky pak vylučují spolu s močí. Podíváme se na tuto záležitost **podrobněji**.

Jak organismus vylučuje škodliviny společně s urinou

Při jakémkoli patologickém procesu se tělo snaží zbavit všech **nepříhodných** produktů této nemoci: chorobných energií, látek vytvořených organismem v boji s nemocí, odumřelých buněk, hnisu a spousty dalšího. V homeopatii pak existuje zvláštní směr - *léčba nozodami*. Do organismu jsou uměle vpraveny silně rozředěné látky, jež jsou přímými *aktivátory* nemoci: toxiny, patologicky změněné tkáně a další látky. Podle zákona podobnosti se tyto prvky dají využívat při léčbě odpovídajících nemocí. Léky tohoto druhu nazýváme **nozodami** - skutečně už existují a jsou využívány.

Carmen Thomas ve své knize *Moč, ta zvláštní šláva* píše o případu muže, jenž osobně vyzkoušel homeopatické přípravky z uriny - a jejich účinky byl nadšený.

Terapie nozodami má své přednosti i nedostatky. **K těm** druhým se řadí především fakt, že tato terapie má o stupeň nižší účinnost než **homeopatická** léčba. Naopak její předností je **poměrně** jednoduchý výběr potřebného léku v porovnání s výběrem homeopatických preparátů.¹⁶

V **léčbě** nemocného *adenomem prostaty* se odpovídajícím způsobem použije nozod **adenomu** prostaty. Moč jakéhokoli člověka je prosycena všemi nozodami, které **jeho** organismus vytváří (myslím organismus s ne-

mocemi, jimiž dotčený trpí). Proto můžeme **směle** prohlásit, že urina je tím nejlepším léčebným **materiálem**, jaký můžeme v přírodě nalézt - a právě příroda nám jej posílá jako dar, abychom se jím léčili. Urinoterapie se hodí takřka při všech nemocech a představuje **nejmodernější** a neúčinnější způsob léčby.

Léčba urinou předpokládá dva typy léčení - *homeopatická* a *izopatické*. Princip homeopatie zní: podobné se léčí podobným; princip **izotopie**: léčíme tímtež, co vyvolalo nemoc. V obou případech to znamená, že při léčbě využijeme prvky, které pocházejí přímo z organismu.

V organismu člověka trpícího těžkou nemocí **probíhá** intenzivní rozpad tkání a jejich následné vylučování. Na obnovu tkání tělo musí vynakládat velké množství energie: nejprve na trávení přijaté potravy, **potom** na *distribuci* živin do organismu a nakonec na jejich proměnu v jiné prvky či sloučeniny, jež jsou přijatelné. A teprve poté z nich tělo vyprodukuje syntézou ztracené tkáně. Pro zesláblý nemocný organismus je to obrovská zátěž, a proto uzdravení v mnoha případech probíhá velmi pomalu a často s komplikacemi. Avšak akademik L. S. Stern je přesvědčen, že tyto *metabolity*, tedy rozpadlé prvky, jsou vlastně „odštěpky“ molekul bílkovin, hormonů, enzymů a podobně, a proto podle něho mohou posloužit jako stavební materiál a podněcovat a regulovat hlavní životní proces!

Akademik V. P. Filatov zašel ještě dál a zveřejnil teorii o tom, že těžce nemocný organismus se snaží bránit všemi dostupnými metodami a mobilizuje všechny obranné mechanismy na boj s neuhem, v prvé řadě energetické síly. Zmobilizovaný organismus začne produkovat jistě *ne bílkovinně prvky*, přesněji řečeno *zvláštní*

energie,¹⁷ jež působí nikoli na každou tkáň jednotlivě, nýbrž **na organismus** vcelku a ovlivňují všechny životní funkce najednou. Říká se jim *biostimulátory* a jsou **nosi-**---- **mocných energií**. Později se Filatov snažil svá tvrzení ověřit v praxi a dosáhl pozitivních výsledků. Komplexní léčba **energiemi**, **nozodami**, **biostimulátory** a **metabolity** **přináší** velkolepé léčebné úspěchy. Mimochodem **urina** všechny **výše** jmenované elementy obsahuje.

Nyní si můžeme vyvodit závěr, jak a čím vlastně **urina** působí na **organismus** a v čem tkví podstata jejího léčebného efektu.

Jak organismus šetří energii při urinoterapii

Léčba **urinou** umožňuje **organismu** šetřit všemi druhy **energií**. **Urina** má spoustu mimořádných vlastností, jejichž výčet zde uvádím.

- Strukturovaná tekutina, nasycená energiemi.
- Tekutina obsahující určité *izomery vody*.
- *Luminiscenční* tekutina.
- Tekutina obsahující **metabolity** (roztavené prvky).
- Tekutina obsahující různorodé soli.

Léčebný efekt při užívání moči vzniká

kvůli tomu, že:

- **má** kyselou reakci; má imunitní a antibakteriální vlastnosti;
- obsahuje **močovinu**;
- obsahuje **biostimulátory**;
- má **multihormonální** vliv;
- **obsahuje energii** a informace konkrétních nemocí **organismu**;

- je univerzálním **nozodovým** lékem;
- **močové metabolity** v ní povzbuzují a **regulují** životní procesy.

Vidíme, že urina coby léčebný prostředek působí

jako:

- baktericidní a antivirový prostředek;
- močopudný prostředek;
- imunologický prostředek;
- hormonální prostředek;
- roztok plný živin, především lehce vstřebatelných;
- její složky jsou vesměs léčivé - močovina, soli, biologicky aktivní prvky či močové enzymy;
- má také kosmetický účinek a další ozdravné efekty;
- jsou s ní spojeny psychologické a některé další terapeutické faktory.

Autor na základě známých skutečností o moči dospěl k závěru, že moč je základem všech léků, nejúčinnějším a nejsnáze dostupným univerzálním léčivým prostředkem.

Když urina nepomáhá

Ačkoli je **urina** přírodní medikament těch nejvyšších kvalit, v některých případech nepomáhá. Není tomu však proto, že by na některé nemoci nestačila, nýbrž z jiných vědecky vysvětlitelných důvodů.

Nemoci se vyvíjejí kvůli **neblahodárným** fyzickým, psychickým a duševním faktorům. S fyzickými **si** moč hravě poradí: o tom svědčí i případy vyléčených nemocných, kteří trpěli jedním z nejtěžších fyzických neduhů – **rozpadem** tkání v důsledku *gangrény*.

U psychických faktorů urina pomáhá jen v **regeneračním** období. **Zabírá** u pacientů, u nichž emoční **krize** odezněla, ale jejich organismy jsou stále oslabeny; v takovém případě **urina** rychle dodá nedostávající **síly** a **energie**. Ovšem pozor, užívání vlastní močí **bezprostředně** v období emoční krize není žádoucí, dokonce je i **škodlivé**, protože je nasycena negativními energiemi, **stresovými** hormony a dalšími **neblahodárnými** prvky.

Proti duchovním faktorům je urinoterapie bezmocná. Tady se pohybujeme ve zcela odlišné oblasti, kdy je nutné se sebou pracovat na **jiné** úrovni. Není nutné pít urinu, nýbrž vylepšovat sami sebe jako osobnost a zvyšovat svou morálku.

Je-li u člověka něco v nepořádku s jeho duší a jeho duševní zdraví je narušené, mívá to za následek závažné psychické a fyzické nemoci. Mnozí lidé však toto spojení a posloupnost nechápou a snaží se urinou léčit pouze fyzické nemoci. Po léčbě nezřídka nastane krátkodobá **úleva** a zdravotní stav člověka se skutečně zlepší, ale neodstraněné duchovní příčiny stále dřímají v jeho nitru a přinášejí opakovaná zhoršení nemoci: dostavují se *periodické stavy emoční nevyrovnanosti* i *recidivy nemocí* fyzického těla.

Celkový pohled na tuto problematiku a popis komplexní metodiky práce na vlastním uzdravení jsem **vsvětlil** v knize *Bioenergetika člověka*.

Bud' te rozumní, zůstaňte stát nohama **pevne na zemi** a vězte, že nemůžete po **urině** chtít nemožné – jsou v které ani ona nedokáže.

Druhy uriny a jejich zvláštnosti

„Brzy nastane čas,

*kdy bude celý svět velebit **urinu.**“*

Jean Rostan

Při urinoterapii musíme mít vždy na paměti, že existují různé druhy moči a každá má své zvláštnosti, jež náleží pouze jí. A to i přesto, že obecné vlastnosti moči jsou pro všechny druhy společné. Každý druh uriny má svou specifikou a také určitým způsobem působí na organismus.

Různé druhy uriny

- První, prostřední a poslední část pramínku moči.
- Sudý a lichý počet doušků uriny.
- Ranní, denní, večerní a noční moč.
- Čerstvá, ochlazená, stará, velmi stará, odpařená, **zmrazená**, ochlazená, aktivovaná urina a urina sycená různými prvky,
- První **moč novorozence**, dětská, mužská a ženská urina, moč *těhotných žen*, *osob ve středním věku* a *starců*.

-N kvalitu a složení uriny má vliv *stravování, emoční stav a individuální konstituce.*

- Je nutné mít na zřeteli i vliv *měsíčního cyklu a roční doby.*

Z výše řečeného vyplývá, že na každý druh nemoci **ebo** funkční poruchu je nutné využít jinou moč, **takovou**, která má vhodné a odpovídající vlastnosti. Pokud si nebudete vědomi specifických charakteristik různých druhů uriny, čeká vás zklamání a proklamované zázraky uroterapie se nedostaví.

První, prostřední a poslední část pramínku moči

I v *Šivambukvalpě* najdeme metodické pokyny uroterapie, konkrétně: „*Pijte jen prostřední část pramínku moči.*“ Pramen moči je zde přirovnáván k hadovi, *stříbřité zmiji*. *Zmije* totiž uchovává svůj jed v hlavě a v **ocasu**, stejně jako je pramen moči jedovatý na počátku a na konci.

Moderní badatelé tento jev vysvětlují následně: pramen moči není stejnorodý, protože z organismu vychází hodně žluči a močové kanály se promývají od škodlivých mikrobů; tyto prvky jsou pak vylučovány z těla jako první. V poslední části pramínku moči je naopak **žluči** málo. Optimální množství i poměr prvků, jež mají ozdravný vliv a přinášejí vynikající léčebné výsledky, má pouze prostřední část pramínku moči. Já si ale myslím, **e je** to velmi zjednodušený pohled na velmi vážnou záležitost. Jestlipak jste se někdy zamysleli nad tím, proč je floutek ve vejci umístěn přesně uprostřed?

Obrazek č. 14
Koncentrace chromatické energie ve slepičím vejci

Existuje určitý typ energie, která bez přestání „**příživuje**“ program vývoje lidského organismu a udržuje jej ve stavu stability. A. I. Vejnik jí říkal *energie času* neboli *chromatické energie*. **Má ji** každý člověk, ale její množství se individuálně liší podle toho, jak těžkou má *karmu*, a až ji všechnu využije, přichází stárání. Existence této energie byla experimentálně dokázána a byly zjištěny i její vlastnosti, z nichž nejdůležitější je ta, že je nositelem kompletních informací o všech procesech probíhajících v organismu člověka. To ale není všechno: k dalším jejím charakteristikám se řadí i skutečnost, že pokud prochází skrze nějaký prvek, vytváří *vlnovou interferenci*. Někteří badatelé zastávají názor, že právě toto záření léčí různá onemocnění na stejném principu jako v lékařství užívané ozařování, *aktinoterapie*. Kromě toho probouzí okultní síly *siddh*. Na tomto principu funguje také známý *Reichův akumulátor*, s nímž se dají úspěšně léčit některá onemocnění. Jestliže se uvnitř pyramidy nachází *sarkofág naplněný vodou*, která je nabitá *chromatickou energií*, slouží jako akumulátor této energie. Do takové vody se nořili lidé například při obřadu vysvěcení.

Mocné záření pozvedá celkovou energetiku organismu a člověk pronikne do světů vyšších energií a získá odtud **důležité** informace.

Příklad. „Mému synovi je šest let a během posledního roku jsme byli třikrát v nemocnici kvůli **bronchitidě**. Při našem posledním pobytu v roce 1994, když bylo klukovi diagnostikováno i astma, jsem se rozhodla, že ho budu léčit podle vaší metodiky. Od třetí do páté hodiny ranní jsem shromažďovala jeho moč a pak mu dávala jedním douškem vypít střední padesátigramovou porci. Kromě toho jsem mu třikrát za den přikládala na hrudník a **horní** polovinu zad **urinové** obklady a po nich vždy vypil výtažek z kořene lékořice. Po týdnu už byl na nohou, ale měl silnou rýmu. Tak jsem mu začala proplachovat nosohltan **urinou** a vrátila se k podávání moči mezi třetí a pátou hodinou ranní. Léčba byla nesmírně efektivní a výsledek nás oba mile překvapil. ”

V močovém měchýři se kromě chronální energie koncentrují i další druhy energií, jež tvoří energoinformační pole člověka. Odráží se od stěn orgánu a shlukují se v centru, proto je právě prostřední část objemu moči vyloučené z močového měchýře nabitá chronální energií.¹⁸ Tato energie určuje, zda organismus člověka bude stabilní, a dokonce i jak dlouho bude žít. Ztrácíme-li chronální energii, ztrácíme tím část života... A zároveň platí, budeme-li část chronální energie vracet do těla **zpět**, ať už pitím nebo masážemi, prodloužíme si život. Proto bylo **právě** pití prostřední části pramínku moči ve starověku nazýváno *technikou, která přináší úspěch*.

Sudý a lichý počet doušků uriny

Urinu je třeba vypít **jedním** douškem anebo si loknout lichý počet doušků; to je důležité pro vznik vlnové interference. Podstata interference tkví v tom, že se dvě stejné vlny prolínají a **vzájemně ovlivňují** - buď se neutralizují, anebo naopak jedna druhou zesiluje. V prvním

případě bude **efekt** urinoterapie nulový, ve **d** zvýšený. Pokud člověk při pití uriny dělá přestávky, **do** jdoucí za sebou **se** mohou navzájem potlačovat **p** kvůli interferenci. Pokud však člověk **vypije urinou na je** den záťah, takovéto potlačení nenastane.

Nyní už je nám zcela jasný význam **věty**: „*Každé ráno piji tři doušky vlastní moči a pomalu se uzdravuji*“ Lichý počet doušků a využívání interference doporučují i Sarčuk a Zubovová, jejichž metoda je považována za nejmodernější (jde o *ozářenou vodu*). Kořeny této léčby sahají do daleké minulosti, avšak byly již zapomenuty.

Ranní, denní, večerní a noční moč

Možná se vám to na první pohled nezdá, ale mezi ranní, denní, večerní a **noční** močí existují podstatné rozdíly. Urina není vždy stejná, její vlastnosti se mění v závislosti na denní době.

- Od třetí hodiny ranní do patnácté hodiny odpolední trvá v organismu takzvaná kyselá fáze a od patnácté hodiny odpolední do tří hodin ráno alkalická fáze. Moč vyloučená v období kyselé fáze napomáhá hojení ran, rozpouští nádory a normalizuje hnilobné procesy probíhající v organismu.

- Ranní moč obsahuje v porovnání s močí vyloučenou v jiných částech dne největší množství hormonů. Dvě hodiny před probuzením se aktivuje spodní část mezimozku (*hypotalamus*), podvěsek mozkový (*hypofýza*) a poté i ostatní žlázy. Například nadledvinky vylučují nejvíc glukokortikoidů v časných ranních hodinách, kam spadá i vrcholová aktivita **štítné** žlázy a slinivky břišní. Z tohoto důvodu je ranní moč nejvhodnější a nejužitečnější.

Proto si nenechte ujít příležitost vypít ranní **hor
nální** koktejl: urina vyloučená v ranních hodinách **je** mimořádně užitečný prostředek při ženských nemocech, může se pít i přikládat na tělo v obkladech. Má **analgetický** účinek a lépe se po ní obnovuje poškozená sliznice pohlavních orgánů.

*Příklad. „Žila jsem v letech 1954-1955 na Sibiři a silně jsem se tam nachladila. Celou zimu jsem prokašlala a někdy se mi zdálo, že mi ten kašel trhá hrud'. Jednou se mi objevila ve vykašlané hmotě krev — a to mi někdo z místních poradil, abych začala pít vlastní moč. Tak jsem se do toho pustila: nejprve jsem ráno nazdařbůh polkla pár doušků, na kolik jsem měla sílu, bez jakéhokoliv systému. Už si nepamatuji, jak dlouho jsem takovéto **léčení** utáhla, ale bylo to pro mne dost těžké. Nejvíc jsem se styděla, když mě mezi lidmi přepadl silný záchvat kašle. Asi týden jsem chrchlala hleny, ale pak vše ustalo a já jsem po dlouhé době mohla zase snadno a hluboce dýchat. "*

- Ve druhé půlce dne a večer je moč nasycena živinami a produkty denního metabolismu, proto může být využita jako potravinový doplněk.
- V noci je však moč **choroboplodná**. Pijte jen ranní moč a dodržujte lichý počet doušků.
- Aktivita ledvin se mění během dne: v ranních až odpoledních hodinách ledviny vylučují vodu, elektrolyty a produkty výměny dusíkatých látek, v noci kyseliny, **amoniak** a ionty vodíku. Za účelem **okyselení** organismu se nejvíc hodí urina, kterou organismus vyloučí hned po probuzení. Opakuji, že časná ranní moč získaná po probuzení je ve všech

směrech nejužitečnější, proto ji směle užívejte ve všech **možných** případech: jako lék **při** nemoci, jako posilující **prostředek**, z **profylaktických** důvodů nebo za jiným účelem.

*Příklad. „Narodila jsem se 6. května 1950, **uri** noterapii praktikuji poslední tři roky. Již třináct **tet** mám na děložním čípku **fibrózní defekt** velikosti zralé švestky, proto šest měsíců piji jen ranní moč. **Také** si s ní umývám obličej a krk a denně si dělám **urino-
vé** výplachy. Jednou se mi na postiženém místě vytvořila ranka a začala krváčet, naštěstí jen maličko. Lékaři mi doporučili operativní odstranění bud jen zasaženého místa, anebo celé dělohy, ale já jsem se bála a nepřistoupila na to. Později se přidružily silné bolesti v bocích, a to jsem musela znovu začít urinovou léčbu. Denně jsem se budila mezi druhou a čtvrtou hodinou ranní a pila svou moč. Připadalo mi to, jako by nade mnou někdo bděl a vždy mě přesně v pravý čas vzbudil. Pila jsem tehdy jen noční urinu a ranní jsem vynechávala, a tak to pokračovalo celý měsíc. Jednou mi po ukončení měsíčního cyklu začal téct z pochvy tekutý bílý hlen s trochou **hnisu**. Začala jsem pít dětskou moč - odpařovala jsem ji a přikládala si na **kos** trč urinové obklady; a kromě toho jsem si odpařenou dětskou urinou masírovala ruce a nohy. Výtok však pokračoval, a **tak** jsem se rozhodla prověřit, co se s mým děložním čípkem děje. Zjistila jsem, že se defekt zmenšil o polovinu, ale stále byl hmatatelný. Bolesti v bocích naštěstí ustaly. "*

-U všech orgánů v našem organismu se střídá aktivní a pasivní období, a to se odráží mimo jiné i na kvalitativním a kvantitativním složení moči.

Například játra jsou nejvíce aktivní po dobu dvou hodin denně a právě tehdy se v moči nalézá největší koncentrace prvků produkovaných játry - *metabolitů* jater. Totéž platí například o slinivce břišní: v období její nejvyšší aktivity moč obsahuje ve zvýšeném množství její *metabolity*. Chceme-li upravit činnost nějakého orgánu, musíme nejprve vědět, v jakém období je činné a kdy je na vrcholu aktivity. Potom musíme shromáždit moč vyloučenou právě v tomto období, aktivovat ji, například nechat odstát na temném místě nebo povařit s následným prudkým ochlazením, a užívat ji opět během nejvyšší aktivity orgánu.

Bolí vás žaludek a víte, že je aktivní od sedmé do deváté hodiny. Musíte nashromáždit moč vyloučenou v tomto období, dát ji na tři až čtyři dny do lednice (mrazáku) a poté ohřát na teplotu čerstvě nadojeného mléka. Urinový lék bude na žaludek působit opět mezi sedmou a devátou hodinou. A tak můžete postupovat s jakýmkoli orgánem, dokud nedosáhnete stoprocentního uzdravení.

O tomtéž hovoří i čínská medicína:

„Voda v krvi, míšní tekutině, lymfě a tkáních, v očních bulvách omývá jangové a jinové orgány a přichází do kontaktu se živly - ohněm, zemí, vodou a éterem a také s principy slizu, žluči a větru. Teprve poté se mění v urinu a odnáší informace o těchto orgánech a jejich složení. Taková je to kouzelná tekutina. Jak bychom o ní mohli říkat, že je to prachobyčejná moč? Urina je přece nositelem informací o všech procesech probíhajících

v organismu. Každé dvě hodiny (během období) mini mální aktivity toho či jiného párového meridiánu, viz k pitola Východní diagnostika podle uriny) shromáždit urinu energii těchto aktivně fungujících kanálů. Pokud je meridián plný anebo naopak prázdný, urina na tento patologický stav reaguje tak, že mění své energetické vlastnosti, charakteristické pro dané období dne. Tak můžete během dne shromáždit urinu u dvanácti meridiánů.“

Podle tvrzení jednoho homeopata, ranní urina pomáhá v osmdesáti procentech při ranní nevolnosti těhotných žen; je třeba ji však důkladně povařit a přidat do ní prostředek neutralizující hořkost, aby byla pitelná.

Čerstvě vyloučená urina

Čerstvě vyloučenou urinu **užijte** okamžitě, jakmile vyjde ven z organismu. Mějte na paměti, že čerstvá urina zdravého a nemocného člověka se velmi liší. Zdravý člověk by měl urinu užívat zejména jako prevenci před některými nemocemi a jako prostředek podporující hormonální rovnováhu v organismu či kvůli šetření energetických a hmotných zdrojů organismu. Pro nemocného člověka je urina univerzálním medikamentem.

Čerstvě vyloučená moč je sterilní a dobře se hodí k omývání ran; je také **vynikajícím** baktericidním prostředkem k zevnímu upotřebení.

Když moč stydne, ztrácí některé své úžasné energetické vlastnosti a vyprchávají z ní životní energie (moč přestane světélkovat), teplo, struktury tekutých krystalů a podobně.

Příklad. „Přistoupila jsem k urinové léčbě, po ránu pila svou moč a udělala si dvacet klystýrů, vše s následujícími výsledky:

-Začalo se mi snáze dýchat, i u srdce jsem pocítila zlepšení.

- **Kůži** na tváři jsem měla suchou, celkově mi bylo lépe.

- Kručení v břiše ustalo, přestala mě pálit žába a zbavila jsem se i skytání.

- **Vyměšuji** pravidelně, ale občas mě trápí **zácpa**.

- Dřív jsem cítila tlak v játrech od zad a bolest vystřelovala do pravého podpaží, ale to vše je nyní pryč.

- Dásně mi krvácejí mnohem méně, každé ráno si je **proplachuji**.

- Už tolik netrpím na rýmu a nachlazení, nekašlu, nemám slzy v očích a také mi to lépe myslí.

- Zlepšily se mi i nohy - mám na mysli z kosmetického hlediska.

- Často si dělám výplach s urinou.

- Zdá se mi, že také lépe vypadám, v obličeji jsem hezčí.

- Mám lepší tělesný pach."

Ochlazená urina

Ochlazená urina je taková, která hodinu či trochu déle bezprostředně po vyloučení z organismu odstála. Při ochlazení **uriny** dochází ke ztrátě některých jejích užitečných vlastností, ztrácí životní energii a prvky se strukturou tekutých krystalů. Postupně z ní uniká životní síla, jež je v okamžik močení přítomna, ztrácí fluorescenci a rozpadá se i její vnitřní struktura. Při vnitřním i zevním **upotřebení** vytahuje z organismu energii a vsakuje je, aby obnovila svou strukturu a fluorescentní vlastnosti.

To je typická vlastnost staré moči, jíž si všimli i **st** rodávní jogíni, a varovali;

„*Nikdy nevyužívej na masáž moč, která nebyla předběžně odpařená na jednu čtvrtinu **původního obje***

Ani já vám neradím tuto moč používat, ale **shromaž** d'ovat ji a dále odpařovat můžete, a dokonce musíte.

Velmi stará urina

Pokud moč zapáchá jako čpavek, znamená to, že se v ní začaly rozkládat bílkovinné prvky a **kyselé** pH se mění na alkalické. Právě díky alkalickým vlastnostem stará urina potlačuje životní činnost **mikroorganismů**, předchází infekcím a tlumí hnisavé procesy.

Filatov byl přesvědčen, že smrt nezasahuje všechny orgány a tkáně současně, ale některé ještě žijí i poté, když je organismus jako celek mrtvý. A protože se nacházejí v mimořádně nepříznivých podmínkách, produkují vysoce aktivní prvky, jež byly později nazvány biostimulátory. Ty působí nikoliv na orgány jednotlivě, nýbrž silně ovlivňují organismus vcelku.

V rozkládající se moči jsou také mimořádně nepříznivé podmínky, takže se v ní vytvářejí biostimulátory. Maximální množství vzniká v období mezi třetím a sedmým dnem při teplotě kolem dvaceti stupňů Celsia. Už John Armstrong vytušil, jaké vlastnosti má stará moč, a také ve své knize publikuje názor, že starší **moč**¹⁹ se hodí především k potírání těla, případně může být pro tyto účely smíchána s močí čerstvou.

Velmi starou urinu užíváme hlavně jako posilující a tonizující prostředek k vnějšímu upotřebení. Její pH se mění **ze** slabě kyselého na alkalické, a proto je schopná rozpouštět různé usazeniny kyselého původu. Má štípla-

vý zápach po **čpavku**, který otevírá póry na kůži, a ona **jími** snáze proniká do organismu. Navíc vědecké průzkumy ukázaly, že zápach čpavku stimuluje výkonnost v práci.

Podle starověkých léčitelů se stará urina s čpavkovým zápachem výborně hodí k detoxikaci organismu. **Čpavek** vytlačuje z organismu ven toxiny, jež snadno vycházejí rozšířenými póry ve velkém množství. Používá se také jako prostředek proti *roupům*, štiplavý a dráždivý čpavek je spolehlivě ničí. Stará urina čistí cévy a odstraňuje případná ucpání a stagnaci. Pára ze čpavku je prchavá a všechno přivádí do pohybu a v důsledku toho se aktivuje očistný proces. Mrtvé hnilobné (alkalické) tkáně se odtrhávají a rozpouštějí, neboť na ně alkalický čpavek velmi silně působí (na alkalické působí silnější alkalické). Jakmile se čpavek dostane ke zdravé kyselé tkáni, proces se zastaví. Takto se léčí i zadržování moči, protože je často vyvoláno *spazmatickými křečemi* a *zúžením průchodů* a čpavkové výpary je rozšiřují.

Jak používat starou urinu

–Chcete-li pročistit tlusté střevo od hlístů a usazenin, proveďte klystýr z jednoho litru staré moči s čpavkovým zápachem. Měli byste ji předtím nechat jeden až tři dny odstát při teplotě kolem dvaceti stupňů Celsia. Silně páchnoucí moč se nehodí, protože může sliznici tlustého střeva popálit. Moč by měla trochu zapáchat, ale ne pronikavě.

- Chcete-li si pročistit cévy a zbavit se ucpání, přikládejte si obklady ze staré uriny. Můžete ji použít

i k očištění ran a povrchu těla od odumřelých a zrohovatělých tkání. Zpočátku je vhodné používat **urinu**, jež příliš nezapáchá, a když si **na** to zvyknete, užívejte starší a silněji páchnoucí moč.

- Chcete-li rozpustit soli v organismu, **přikládejte** si rovněž urinové obklady. Čím **starší** jsou **solné** usazeniny, tím silněji zapáchající moč užívejte. Ovšem dbejte na to, aby **nedošlo** ke zmiňovaným **popáleninám**. **Vyzkoušejte různé** druhy obkladů a dalších procedur, a po odstranění obkladu si kůži **potírejte olejem**.

Jak připravit starou moč

Moč sbírejte do skleněných lahví, třeba od okurek. Hrdlo uzavřete *gázou* nebo víčkem, aby nepřiléhalo moc těsně: je nutné, aby se dovnitř dostalo trochu **vzduchu** a spolu s ním i bakterie, protože jinak by moč nekvasila. Při procesu kvašení se pod vlivem bakterií v moči vytvářejí enzymy, které ji aktivují a posilují očistný proces.

Starou urinu je nutno uchovávat ve sklenicích na temném místě. Čím déle ji necháte odstát, tím víc čpavku se oddělí od močoviny a tím silněji se alkalizuje. Přitom **vznikají vápňkové soli**, jež ji kalí a tvoří usazeniny. To je naprosto přirozený proces, které nemá na léčebný účinek moči vliv.

Nejčastěji se užívá čtyřdenní až **sedmidenní** urina. Někteří léčitelé jsou však přesvědčení, že kvalita uriny se zvyšuje s prodlužováním doby odstát, a proto můžete použít i starší moč.

Urina odpařená na čtvrtinu objemu

Ve **starodávnych** indických textech *Šivambukvalpa* se dočteme o radách léčitelů, že nejvhodnější k užívání je odpařená urina. Získáme ji tak, že nalijeme čtyři sta mililitrů moči do smaltované nebo skleněné nádoby (v žádném případě ne kovové!), postavíme na plotnu a necháme vřít tak dlouho, dokud nezůstane sto mililitrů. Moč můžeme použít libovolnou, jakou máme k dispozici, tedy čerstvou nebo starou, dětskou či smíšenou. I množství vezměte takové, jaké chcete, třeba jeden nebo dva litry, ale nakonec vždy musíte získat čtvrtinu původního objemu. Nyní se podíváme, co se vlastně s močí děje během odpařování.

1. V souladu s Filatovovou teorií se biostimulátory tvoří v organických látkách pod vlivem extrémně nepříznivých podmínek. A k takovým podmínkám se dožadujeme i var. Necháme-li biostimulátory získané z tkání organismu odstát čtyři až šest dní při teplotě od -3 až -4 stupňů Celsia v temném místě, vydrží pak i teplotu sto dvacet stupňů Celsia! Tudíž se nezbytně nabízí závěr, že biostimulátory nemohou být bílkovinné, protože jinak by se rozpadly. Jsou to **zvláštní** látky odolné vůči nadměrným teplotám. Nejspíš to však jsou zvláštní energie, které nezničí ani chlad, ani horko.

Při nadměrných teplotách se v moči tvoří mnohem víc **biostimulátorů**, než jich je ve velmi staré moči.

Moč se nedá odpařovat více než na jednu čtvrtinu původního objemu, jinak se změní její vnitřní struktura (bude se podobat mýdлу). Tudíž Armstrongův zákaz, že **varit** moč se nesmí, neplatí, zatímco doporučení starodávnych jogínů jsou velkolepá.

Příklad. Žanna a Volod'a Veselovi

„Manžel **si** vyléčil **houbovitě** onemocnění mezi **prsty** u nohou, které ho trápilo celých devět let, a kromě toho se mu vylepšila i popraskaná kůže.

Dvakrát denně po tři dny jsem mu dělala **urinové** náteř, přičemž jsem moč odpařila na jednu čtvrtinu původního objemu. **Urinový** obklad si přikládal na velkou modřinu a ta rovněž po pěti dnech zmizela. Nebyla to nějaká malá modřinka, byl to obrovský nateklý flek, jenž při chůzi silně bolel. Pak jsme se oba divili, jak rychle byl pryč.

Tak jsem objevili nejen kouzlo urinoterapie, ale také ochutnali dietu bohů.”

2. Léčba odpařenou urinou je v podstatě alchymíí těla. Namísto obyčejné vody s běžnou strukturou krystalů používáme tekutinu, která je vůči vysokým teplotám rezistentní, nerozpadá se, a proto je pro organismus zdravější. Přeneseně řečeno, uhlík se přetváří v diamant. Teoreticky to můžeme vysvětlit takto: moč člověka obsahuje čtyřicet osm přírodních druhů vody. Při odpařování se však zůstanou jen ty z nich, jež jsou odolné **vůči** vysokým teplotám, a ostatní se odpaří.

Christopher Bird ve své slavné knize *The secret life of plants* (Tajemný život rostlin) píše: „**Čím je životnost tekutého krystalu delší, tím je pro organismus zdravější a tím víc se podobá jeho tekutému prostředí. A právě takové krystaly získáme při odpařování uriny.**”

Doktor G. Sergejev v článku *Voda pomnit vsjo* (Voda si vše pamatuje)²⁰ dodává:

„Bylo objeveno, že neživá hmota i živé **organismy** při **stárnutí** vykazují obdobné zákonitosti.“

Odsud se dostáváme k jednoduchému závěru: **je-li ces** stárnutí **neživé** i živé hmoty podobný, znamená to, že lidský organismus i betonový blok se rozpadají každý svou vlastní přirozenou rychlostí. **Použijeme-li** odlišný typ vody - voda je základem betonu i lidského **těla** - značně zvýšíme délku života a tvůrčí, aktivní období obou. Tuto skutečnost znali i naši dávní předchůdci, neboť tyto své poznatky zvěčnili v textu *Šivambukvalpy*:

„ Ten, kdo své tělo masíruje Sivambu třikrát ve dne a třikrát v noci, dlouho neztratí plodnost a schopnost mít potomky. Má pevné klouby, zbaví se nemocí a dosáhne blaženosti... Kdo pije moč jednou denně a vtírá si jido kůže po celé tři roky, získá nové tělo plné síly, které jen září zdravím. Kromě toho si osvojí nové poznatky ve vědách a v umění, získá dar vyřečnosti a žije dlouho, tak dlouho, dokud existují hvězdy a Měsíc. ”

A nyní příklad ze současnosti. Existuje městečko *Hunzakut*,²¹ v němž nezvykle žije hodně osob pozhnaného věku a kde se mnozí dožívají až sto dvacetiletí! V lokalitě se totiž nachází pramen neobyčejné vody. Ta byla samozřejmě podrobena zkoumání a ukázalo se, že obsahuje minerály nikoli ve formě iontů, ale záporně nabitých koloidů. Moč člověka je roztok koloidů se záporně nabitými *micelami*. Základ **micel** tvoří *mukopolysacharidy* a právě ty pokládal známý vědec a příznivec urinoterapie F. S. Chaněna za klíčový léčebný faktor.

Voda načerpaná v regionu *Hunzakut* ukázala své mimořádné vlastnosti v celé výši: byla přimíchána do **betonu** a ten měl menší hmotnost **než** beton připravovaný % obyčejné vody a nepůsobila na něj koroze. **Nejdůležitější** však bylo, že vydržel stokrát větší zátěž než

obyčejný beton, konkrétně čtyři tuny na čtverec dva a půlkrát dva a půl centimetru.

*Příklady. Lisa Bočarova z městečka Engels napí-
la:*

*„ V září jsem začala **pit** po ránu urinu - **nejdřív** čerstvou a potom odpařenou - a také si s ní pročistila **střevo**. A výsledky? Fantastické! Zhubla jsem o šest kilogramů, **střevo** mi začalo normálně a hlavně pravidelně **fung**vat a ztišily se i vleklé bolesti hlavy, jež se **mi opakova**ně vracely Celé tělo bylo pružnější a přestalo mě bolet i v kříži a v **kyčelních** kloubech. Pročistila se mi i **pokož**ka a je nyní hladká jako u novorozence – **prostě jsenze** všeho tak šťastná, až se mi občas zdá, že létám radostí.*

A tato citace je z dopisu Olgy Ovenské:

*„Je mi třicet let a pátým rokem trpím bronchiálním astmatem. Jsem povoláním dětská lékařka, a tudíž dobře vím, že nemoc je chronická a v podstatě **se** jí člověk už nezbaví. Přesto v hloubi duše doufám v uzdravení. Zkoušela jsem různé druhy klasické léčby a také **fyzioterapii**, ale všechno vedlo jen ke krátkodobému zlehčení; později se nemoc stejně zase vrátila.*

*Naštěstí se mi dostala do rukou jedna z vašich knih a já jsem přistoupila k očistě těla a detoxikaci. Provedla jsem dvě **dvoutýdenni** očistné kúry tlustého střeva, s intervalem jednoho měsíce. Použila jsem přitom urinu, odpařenou na čtvrtinu původního objemu. Výsledek byl vynikající – **jestliže** jsem **předtím** měla záchvaty čtyřikrát až pětkrát denně, nyní se opakovaly jen jednou, a to v noci. zatímco ve dne jsem měla úplný klid. Později jsem **provedla** proceduru očisty jater, během níž mi **bylo** často nevolno a zvracela jsem žluč a hleny. Jinak*

Účba probíhala přesně tak, jak bylo popsáno v knize. Po **kolika dalších** dnech záchvaty dusnosti zcela zmizely a **p** kašli či hleny nezůstaly ani stopy a tento stav trvá už tři měsíce."

Američané podrobně zkoumali vodu ze zdroje u Hunzakutu a na **základě** výsledků vypracovali recept na ozdravný nápoj z koloidů obsažených v mateřském mléce a třešňové dužině. V prodeji je v koncentrovaném stavu a dále se ředí *destilovanou* vodou v objemu čtyři a půl litru na jedno balení. Vědci jsou přesvědčeni, že nápoj má na lidský (ale i zvířecí, jakýkoli živý organismus) podobný biologický efekt jako živorodá voda z Hunzakutu.

Mimochodem, jeden novinář o této vodě napsal:

„Jistý stařec byl zase čilý jako zamlada. A jeho neplodná herka, již pojil stejnou vodou, zničehonic zabředla a povila celou kupu hříbat. Trojické vředy mizí jako mávnutím kouzelného proutku. A genetické vady krve a krevní plazmy, jako jsou srpkovité erytrocyty, se vytrácejí a už se po nich neobjeví ani stopy. "

Ovšem odpařená urina svými vlastnostmi nijak neustupuje ani vodě z Hunzakutu, ani americkému kouzelnému nápoji z mateřského mléka a třešňové dužině. Nacházejí se v ní všechny prvky přítomné v obyčejné moči v koncentrované podobě a navíc má všechny mimořádné vlastnosti, které se tvoří při převařování.

Příklad. Kateřina, invalidní důchodkyně II. skupiny z městečka Bublino, píše:

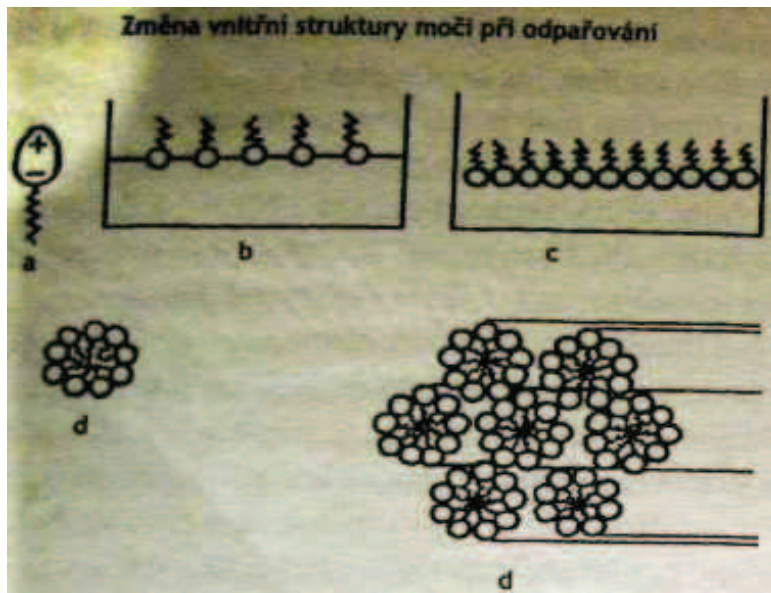
„ Už sedmnáct dnů shromažďuji prostřední část praminku moči vyloučené mezi třetí a čtvrtou hodinou. Pak ji odpařuji na jednu čtvrtinu a piji tři doušky. Jak jsem si vtímala, začala mi lépe fungovat střeva, zmizel polyp

žaludku, břicho změklo a v neposlední řadě se mi zlepšila srdeční činnost. Kromě toho si s urinou potírám ruce a nohy - a cítím, jak to pomáhá. "

Odpařená moč je sice koncentrovaná, ale **příroze** solný roztok, a proto je několikanásobně **účinnější** než obyčejná urina, zejména má vyšší očištné a **detoxikační** vlastnosti. Při **klystýrování** důkladně pročistí nejen **sliznici** tlustého střeva, nýbrž celou břišní dutinu.

Klinická medicína zná několik způsobů, jak očistit organismus od **toxických** látek. Nejčastěji se používá *živočišné uhlí*, **ale** je nutno mít na paměti, **že je** to syntetický přípravek, jenž může mít i vedlejší negativní účinky. Dávám přednost takovým metodám a látkám, které je možno používat dlouhodobě a bez rizika. Pokusy se zvířaty prokázaly²² vysokou efektivitu střevní očisty běžným živočišným uhlím. A výsledek? Zvířatům se výrazně prodloužil život, v průměru až o více než čtyřicet tři procent.

Odpařená urina na základě **osmózy** vsakuje a udržuje v sobě toxiny a produkty odpadu těla a také *hleny* a *parazity*, ale přitom nedráždí, nýbrž naopak podporuje obnovu organismu. Autor sám i mnoho jeho příznivců se přesvědčili, že **urinové miniklystýry** (s odpařenou močí) s objemem od sto do dvou set gramů tělo zbaví toxinů a usazenin, zejména v ledvinách, slinivce břišní, na stěnách močového **měchýře**, v pohlavních orgánech a v pojivu i svalech v oblasti třísel. Vylučovací soustava se celkově uvolní a pročistí. Odpařenou urinou je možno pít, ale je třeba přitom hlídat stravování. **Budete-li** užívat urinou vnitřně i zevně, brzy se dočkáte překvapivých výsledků.

Obrázek č. 15

Takto se mění struktura vody při odpařování: a) micela, b, c, d, e) čtyři etapy, na nichž je zachycena proměna vody v urinu v šestihran.

Na obrázku je znázorněno, jak se micely postupně při snižování podílu vody v moči propojují a tvoří malé „agregáty“. Ty se zvláštním způsobem rozmisťují po celém objemu moči a dodávají jí jedinečnou strukturu. Vnitřní struktura moči je taková, že dokáže hromadit energii, včetně energie času (chronální energie), a vytváří „stojaté vlny“. Ozařování chronální energií je vhodné pro lepší organizaci struktury těla (snížení entropie) a výsledkem bude omládnutí organismu.

Nejlépe dokáže shromažďovat energie pravidelný šestihran. Příroda tuto skutečnost také využívá, například při stavbě medových plástů anebo *benzolových molekul*. A protože šestihrany najdeme i v odpařené urině,

lehce pochopíme, kvůli čemu má **vlastně** tak **vyv** **energetiku**, nejsilnější ze všech druhů uriny. Další odpařování (nad jednu čtvrtinu původního objemu) **ve** k tvorbě mýdla a ztrátě šestihrných struktur.

Odpařená urina mění chuť **a** barvu - u **normál** zdravého člověka **hořkne a** získává silné očistné **vlas** nosti. **Dostane-li** se do styku s tělesnými **patologiemi**, například polypy tlustého střeva či **žaludku**, nádory a jinými, buňky těchto novotvarů a parazitárních **výrůst** ků odumírají a odtrhují se a parazité „**vyskakují**“ z těla ven. Proto **mnoho** pacientů po prvním urinovém **klyst** týru pozorovalo, jak z jejich těla ve velkém vycházeli hlísti, polypy a další **patvary**, jinak zcela rezistentní **vůči** obyčejným **klystýrům**, například připravovaných dle **re** ceptů Normana Walkera s vlaštovičnickem a dalšími ingrediencemi.

*Příklad. „Je mi třicet osm let, ale už tři roky jsem na tom se zdravím tak špatně, že nemůžu pracovat. Začnu asi tím, jak jsem si poprvé pročistila střeva... Kdybyste jen viděli, co všechno ze mě vyšlo! Dva dny jsem plakala hrůzou a strachem, protože jsem si představila, co by se stalo, kdyby všechno to svinstvo ve mně zůstalo. Po několika klystýrech z odpařené uriny jsem ve velkém množství vyloučila hleny. Doslova se ze mě vyvalilo sedm nebo osm chomáčů hlístů, takových světle hnědých až průzračných - tvořily čtvercové struktury o délce deseti až patnácti centimetrů. Po nich následovali bílí velcí červíci dlouzí také tak deset až patnáct centimetrů a za nimi vypadl jakýsi kulatý chuchvalec, uprostřed nějž bylo cosi bílého a pevného, co nedokážu ani popsát. Mělo to v **průměru dva** až tři centimetry **a** po krajích to bylo ochlupené. Celkový průměr toho chuchvalce bez chlupů byl*

ani pět až šest centimetrů. A za tímto odporným výkalem vyšel **další bílý hustý patvar**, avšak zakulacený. Jiný bílý chuchvalec **se** objevil později, byl hodně pevný **a** po krajích obalený v hlenech. Na konec ze mě vyteklo na půl záchodové mísy **kašovitě břečky** meruňkově barvy, v níž plavala průzračná žlutá kolečka. "

Příklad. „Je mi šedesát let a v padesáti jsem podstoupila operaci dělohy. V pětapadesáti mě začala šlepně bolet záda a v pravé noze **mě** při chůzi strašně píchalo. Tak jsem si záda i nohu potírala lihem a zdálo se, že bolesti na chvíli polevily. Ale když jsem si přečetla vaši knihu, zjistila jsem, že nic není zažehnáno a raději jsem přistoupila k **očistě klystýry**. Připravovala jsem si je z odpařené uriny, vždy ráno a večer po sto mililitrech.

Vycházeli ze mě červi se dvěma vousy a **větvovitými** ocasy, asi tak deset kusů, a jakési další červovi té patvary jako hříbky, které byly seshora jakoby pokryté krunýřem a zezdola poseté chloupky, taky deset, a nechyběly ani odporné medúzy, jež byly rozměrem docela velké. Připadalo mi, že mají vrtulky. To všechno se stalo za jediný den! A potom ze mě tekly husté hleny, během dne jich bylo tak sto až sto padesát mililitrů.

Už dva měsíce si pravidelně dělám dvakrát denně **klystýry** z odpařené uriny, ale výtoky ani další vylučování nepřestává. Někdy ze mě teče světlehnědý, jindy průzračný tlustý hlen, zejména po defekaci. A po deseti minutách se mi zpravidla chce zase na velkou a vylučuji bílý hnis, objemem asi tak na dvě polévkové lžice.

Po týdnu léčby **klystýry** jsem se zbavila **hemoroidů**, ale za čtyři dny byly zpět. Také jsem vyloučila spousty kalových kamenů, které byly ostré, jako by je někdo speciálně nabrousil.

Měsíc poté, co jsem **si** začala **dělat** klystýry, jsem přistoupila i k vnitřnímu užívání uriny. **Má moč nesmírně** zapáchala, ale po měsíci se vše spravilo. **Chuť** však měla slanou i hořkou **dohromady**. Nyní piji tak sto **gramů** čerstvé uriny dvakrát denně, ráno a **večer**.

Už je to dva měsíce, co jsem začala s **klystýry**, moč piji měsíc. Vytékají ze mě černohnědé hleny **a** chuchvalce kůže a žluči, asi tak dvě stě mililitru **najednou**. Po defekaci je hnis někdy zbarvený dožluta nebo **doběla**. **Za** den vymočím asi litr tekutiny, naštěstí už tolik **nepáchne**. Pochopila jsem, že jsem měla organismus tak **zanesený** svinstvy a toxiny, až jsem se v nich málem utopila. Nevím, co to ze mě teče, asi mě opouští **rakovina**. **Budou** to zbytky nádoru - vždyť to je skutečná hustá tělesná tkáň!"

Pokud nemocný zcela vědomě změní **stravovací** návyky a přejde na kaše, ovoce (v zimě sušené), med, bylinkové čaje, ořechy a luštěniny, jeho moč bude **obsahovat** méně solí, a tudíž bude mít i lepší chuť. Při odpařování tolik nezhořkne, naopak bude chutnat jako opékaná strava. Získá barvu medu a svěží, příjemný zápach připomínající balzám. Podporuje činnost srdce a její zlatavá barva působí na temné patologické energie ničivě a vyhání je. Odpařená urina má mimořádné léčebné vlastnosti, to už prověřily celé generace před námi.

Nyní se podíváme podrobně, jak vzniká a působí **efekt světélkování moči**. M. M. **Bogačichin** napsal článek *Svět, vidimyj němnogim* (Světlo, jež vidí jen někteří), v němž se věnuje otázce energií a jejím barvám. Barva je nositelem určitých vlastností: energie světlých odstínů zpravidla na člověka působí blahodárně, neboť se z nich tvoří **holografické** tělo, zatímco tmavé odstíny člověka

ničí. Někteří **lidé** s mimořádnými vlohami jsou **schop vidět** tmavou energii, která obklopuje nemocné orgány. Nakolik je nemoc těžká, to závisí i na barvě - čím tmavší, tím hůře je organismus zasažen nemocí. Naučíme-li se během léčby správně směřovat světlou energii, vytlačíme ven tmavé energie a nemoc nakonec ustoupí.

Zde jsou charakteristiky léčebných vlastností jednotlivých barev, které má i odpařená urina.

- Červená barva vytváří hemoglobin, aktivuje játra a zvyšuje tepelné schopnosti organismu. Léčí tyto nemoci: *anémii, bronchiální astma, zácpu, apatii, zápal plic a mentální postižení a kromě toho příznivě působí na celou endokrinní soustavu.*

- Žlutá barva aktivuje pohybové nervy a podněcuje produkci energie ve svalech. Dále stimuluje průtok žluči, vyháání hlísty a očišťuje játra, střeva a kůži. Dají se s ní léčit tyto nemoci: *cukrovka, narušené trávení, meteorismus, hemoroidy, revmatismus, ekzém a další. Kromě toho působí na ledviny, játra a slezinu.*

- Oranžová barva *stimuluje štítnou žlázu a dýchání a uvolňuje při křečích.* Napomáhá správné výměně vápníku v organismu a *upevňuje plíce.* Léčí *astma, revmatismus, nemoc dna, žlučové kameny, nemoci ledvin a plic nebo zhoubné i nezhojné nádory.*

Pro léčebné vlastnosti barev existuje vysvětlení: jsou to vlastně světelné ekvivalenty energií, produkovaných čakrou v **jaaterní oblasti**.

Při jejím oslabení nebo **celkovém** zablokování se objeví různé poruchy a zdravotní komplikace, spojené **právě** s touto oblastí. **Dodáváme-li** tělu energie v podobě barev, vyrovnáváme tak funkce organismu, které

jsou na těchto energiích závislé. Nejlepší způsob spočívá v odblokování tohoto centra s **pomocí** speciální meto

Shrnuto a podtrženo, odpařená **urina** je ze všech druhů moči nejlepší a hodí se pro **nemocné** i zdravé.

*Příklad „Je mi dvaadvacet let a už tři měsíce se s celou rodinou, tedy s mými rodiči, zabýváme **urinoterapií**, kterou kombinujeme s jinými ozdravnými **procedurami** a zdravým stravováním. Výsledky na sebe **nechaly dlouho čekat: mám spoustu energie, čistou pleť a jasnou hlavu.**“*

Někteří odborníci si myslí, že urina při **odpařování** ztrácí část svých léčebných vlastností, ale jak **ukázala** praxe, mýlí se.

Ochlazená moč. Pokud čerstvou urinu necháme **odstát** v chladném a temné místě (-3 až -4 stupně Celsia) po dobu tří až šesti dnů, tak se v ní pod vlivem **neblahodárných** podmínek vytvoří biologicky aktivní prvky. To je třetí varianta, jak získat **biologicky** aktivní prvky z moči.

Zmrazená moč. Koncentrovanou moč získáte kromě odpařování také zmrazením; tento způsob má svoje přednosti i nedostatky.

Moč je třeba **zmrazovat** v mrazničce v kastrolku a použijte veškerou moč vyloučenou během dne. **Nechte** ji zmrazit a **vyčkejte**, až se *částečně* promění v led - ovšem polovina, třetina nebo čtvrtina objemu musí zůstat tekutá. Pokud se bojíte zápachu v lednici, omotejte kastrolek igelitovým pytlíkem a pevně zavažte.

Necháte-li moč **nějakou** dobu zmrazovat, **větš** či menší část zledovatí. Skutečně hodnotný močový koncentrát získáte, až zmrzne polovina až tři čtvrti-

y tekutiny. Poté led vyhod'te - je to jen zmrzlá voda s trochou **příměsí.** Vás zajímá zbytek - zmrzlá tekutina je hodnotná, nasycená minerály, organickými prvky a zvláštními krystaly; tedy přesně to, co potřebujete. Je to obdobný koncentrát jako odpařená urina, jen jste jej získali jinou cestou, odmrazováním. Může se skladovat v lednici delší dobu a při nulové teplotě takřka neomezeně dlouho.

Jaké má tato metoda přednosti? Proces koncentrování moči je celkem jednoduchý a nevyžaduje zbytečnou námahu. Nevyskytuje se při ní zápach, jenž může lidem v okolí vadit, a tím odpadá i problém mít k léčbě k dispozici vlastní místnost. Během zamrzání se vytváří biologicky aktivní prvky, ale co je hlavní - přírodní prvky obsažené v moči se nerozpadají, jak se to stává během odpařování při dlouhodobém vaření. Největší předností tohoto způsobu je, že všechny prvky zůstávají ve zmrzlé moči neměnné a jen se koncentrují; to ji dělá léčebnou, jedinečnou a nenahraditelnou.

Zmrazená moč se dá užívat vícero způsoby. Na snížení teploty a celkové uklidnění organismu rozpáleného žářem nemoci se používají obklady z vychlazené uriny a za studena se i pije. V ostatních případech se zmrazená urina před ožitím ohřívá, ale ne nad čtyřicet až padesát stupňů Celsia, protože vzácné přírodní prvky by se mohly rozpadat.

Ke zmrazení se hodí urina dětí, od novorozenců až po desetileté, dále moč těhotných žen do třetího až pátého měsíce gravidity, někdy i výše, ale také moč normálních zdravých lidí. Doporučuji *léčebné hormonální koktejly*, přičemž čím mladší dítě a nižší stadium těho-

tenství, tím silnější omlazující efekt má **urina taková** člověka na organismus starších osob. (Tady by **mě staší** lidé zbystřit pozornost.)

Moč nasycená různými prvky

Ze starodávných pramenů (*Ájurvéda, Šivambukvalpa, Čžud-ši*) se nám dochovaly vědomosti, že **vlastnosti** moči je možné měnit podle svých potřeb, **hlavně tím** přidáním různých ingrediencí či látek. Takto záměrně posílíme nebo oslabíme určitou vlastnost **moči** a tím **po**tažmo tu či onu funkci organismu. Například **přidáme**-li do moči kus drahého kovu, například zlata či **stříb**-ra, anecháme ji vřít, posílí se její baktericidní a další vlastnosti. Pamatujte: „Zlatý písek léčí **nemoci ledvin** a uvolňuje moč, aby nebyla zadržována.“ „*Pozlacenou*“ či „*postříbřenou*“ moč připravíte **celkem** jednoduše: před odpařováním do ní položíte předmět z drahého kovu a odvar použijte na obklady při léčení ledvinových onemocnění. Jinou variantou je přidat do uriny bylinky nebo jejich směsi, jelikož se tak nasatí stopovými prvky (**patří** mezi ně například mořská kapusta). Bylinková moč se hodí na obklady, neboť tak organismus **přikrmujete**, aby měl dostatek důležitých prvků. Na omlazení organismu ji přidáváme do koupele.

Příklad. „Přečetl jsem si některé vaše knihy a **mys**-lím, že jsou výborně zpracované, takovou práci jsem **ješ**-tě nečetl. A vždyť všechno je **tak jednoduché**- ten **nejlep**-ší lék se nachází **přímo** uvnitř nás!

O sobě napíši jen stručně: kdysi jsem prodělal ne-smírně těžkou nemoc, a sice tuberkulózu. Dlouho jsem se léčil na lůžkovém oddělení nemocnice a polykal spous-

ty **prášky**, které byly mimochodem velmi účinné, neoalespoň já osobně si to myslím. Později jsem se rozhodl **vyzkoušet fytoterapii** a hltal jeden rostlinný recept za druhým, převážně z novin a časopisů. Nejvíc mne zajímaly ty, jež se výslovně hodily na mou nemoc. Velmi mi pomohly a už deset let se cítím velmi dobře. Absolvoval jsem fluorografické vyšetření, ale naštěstí žádné příznaky tuberkulózy mi nebyly zjištěny, prostě jsem prakticky zdrav - nebo aspoň to o mně doktoři napsali. K **urinoterapii** jsem se zatím nedostal, i když o ní už dlouho přemýšlím, a věřím, že ji jednou vyzkouším. Měl bych si také pročistit organismus, ale kdy se k tomu dostanu, zatím nemám tušení. Zda mám pravdu, posuďte sám. Je to můj názor a nevypadá to, že bych jej brzy změnil.

Jak jsem napsal výše, od doby mého onemocnění se pravidelně léčím rostlinami a přípravky z nich. Chodím často do lesa, sbírám několik desítek druhů bylin a rostlin, zejména listy lesních plodů, například maliny, brusinky, borůvky, ostružiny a další. Často je po špetkách míchám dohromady a dělám si z nich čaj. Všiml jsem si, že pak po dlouhou dobu netrpím nachlazením. Při urinoterapii by se měly užívat léčebné bylinky, jsem přesvědčen, že léčba pak bude mnohem účinnější. Každý člověk by se měl léčit sám a přihlížet ke zvláštnostem svého organismu a onemocnění. Měl by si vybrat určitou léčebnou metodu a nikoli bezhlavě věřit všemu, co se kde napíše. Je nutné, aby nemocný člověk procítil, že mu ta či ona metoda vyhovuje a zlepšuje jeho zdravotní stav. Mé přesvědčení je, že člověka léčí jeho vlastní mozek, a že pokud mu ten nemůže pomoci, pak nepomůže nic. Je to však mé mínění a nemusíte se mnou souhlasit. "

Přidáme-li do moči med a cukr, její chuť se vrazně **změní**, a dokonce když někdo neví, co pije, může si myslet, že to je **skutečný** bylinkový odvar, který je **navíc** chuťově příjemný. Sladký **urinový** nápoj stimuluje duševní i fyzickou výkonnost a umožňuje nám, abychom si na moč zvykli. Díky své příjemné chuti se hodí **i pro** děti.

Fantazii se meze nekladou - moč můžeme nasytit všemi možnými přípravky a preparáty, zde se odkrývá široké pole působnosti. Možná, že budete experimentovat a zcela náhodně odhalíte skutečný **elixír zdraví**. V tom tkví vyšší škola urinoterapie, kterou si osvojujeme s přibývající **praxí**.

*Příklad. „Já jsem si na vtírání do těla a na obklady na ledviny sestavil vlastní recepturu - léčebný prostředek na základě uriny. Původně jsem chtěl používat odpařenou urinu, jak to doporučujete, ale bohužel jsem pro to neměl vhodné domácí podmínky a nemohl odpařovat moč v otevřeném kastrolku. Tak jsem dal na vaše slova, že urina nasycená různými prvky a látkami je výjimečný lék, u jehož přípravy se dá experimentovat. Nechal jsem tedy své fantazii volný průchod, ovšem tak, aby zni neunikalo příliš mnoho výparů, protože máme plotnu v nevytápěné místnosti na verandě, a když se pára usazuje na stropě, je tam moc vlhko. Použil jsem tlakový hrnec a vařil jsem urinu pod tlakem. Přidal jsem do ní přípravek **Bishofit**, což je sůl s **chlórem**, hořčíkem, jodem, bremem a dalšími dvaceti stopovými **prvky**. Věřil jsem, že ji tak obohatím a zvýším **podíl** užitečných solí. Před varem jsem do uriny vhodil malý stříbrný předmět. A pravdou je, že jsem získal vysoce hodnotný elixír zdraví.*

U pod tlakem **mění** strukturu uriny i její **povrchov napětí**. Podle horoskopu patřím ke znamení Lva, a tudíž trpím nedostatkem hořčíku a siry. **Bishofit** obsahuje hodně hořčíkových solí a já jsem si přikládal obklady z uriny, obohacené minerálním přípravkem, a vstřebával hodnotné prvky přes kůži. Hořčík působí příznivě na nervovou soustavu a obnovuje její potenciál. **To** je skvělý objev pro nemocné rakovinou - vhodný způsob, jak organismus přikrmit hořčíkem kůží. Také jod a brom, jež jsou rovněž obsaženy v **Bishofitu**, organismus zklidňují; proto tuto kúru doporučuji při nemoci **struma**. Urinová směs s **Bishofitem** tělo ohřívá, a to je velmi důležité například při očištění hladovění. Ale dá se použít i na obklady, **protože** má stavivé a stahující účinky. **O** tom jsem se přesvědčil při kúře očištění hladovění, když jsem potřeboval ulehčit svým ledvinám. Zpočátku jsem obklad neproplachoval, ale když jsem jej smočil v urině, měl namísto jantarové mléčně bílou barvu, to kvůli nadbytku jedů a odpadu. Nejdřív jsem tomu nevěnoval příliš velkou pozornost, ale když mé ledviny sténaly bolestí, protože byly nuceny zpětně vstřebávat vyloučené jedy, dovtípil jsem se, že tkaninu použitou na obklad je nutné bezpodmínečně proplachovat. Později jsem našel potvrzení i ve vašich knihách. Tuto směs jsem použil také na **klýstýry**, protože díky osmotickému tlaku dobře rozpouští a vylučuje různé usazeniny a nečistoty. Když hladovím, vtírám si bylinně urinovou směs do kůže a někdy i na noc mimo hladovou kúru, protože **uklidňuje** a působí proti stresu. Na to vše jsem přišel v praxi, jsou to mé osobní **zkušenosti**.“

Příklad „Je mi dvacet pět let, mám střední zdravotcké vzdělání, ale v současné době jsem bez práce

Dříve jsem měla příšerné bolesti hlavy - **záchv** **mi-grény**. **Tak** jsem se ze zoufalství dala na přírodní medicínu a hodně sama se sebou experimentovala **a musím říct**, že ty nejkrutější bolesti už se **neopakují**. **Očistila** jsem si také ledviny, a to tak, že jsem si připravila minovou směs s **jedlovým** olejem. A ony Vám nyní **děkují** – **jsou** novou při životě a dobře fungují. Předtím byly takřka polomrtvé a někdy se mi zdálo, že se **z nich táh-**nou žíly a namísto jater mám jen **scvrklý** kus kamene. Nyní mám odlišný pocit, že mi játra vyrostla **a jsou** velmi teplá.“

Aktivovaná moč

Když propouštíme moč skrze *magnetron*, její **micely** (*mukopolysacharidy*) se nabíjejí energií a ona se aktivuje ve všech směrech. Jestliže jakoukoli moč necháme projít varem, její vnitřní struktura se promění tak, **aby** propouštěla silný proud tepelné energie. A pokud **tuto** strukturu zafixujeme, můžeme ji a její zvýšenou energetiku později využít k posílení organismu. Je třeba moč uvést do varu a poté zprudka ochladit, například pod tekoucí studenou vodou. Při takovém ochlazení se její **superstruktura** zmrazí a ustálí a **vy ji** můžete bez problémů využívat. Avšak jen ihned po ochlazení a při teplotě čerstvě nadojeného mléka, jinak se struktura rychle rozpadne. Pomalé ochlazování nepomůže, neboť se struktura neustálí a kýžený efekt se nedostaví. Léčebné schopnosti aktivované moči jsou několikanásobně silnější a na rozdíl od **magnetizované** moči ji můžeme využívat neustále.

Magnetizovaná voda se hodí na koupele a vůbec k zevnímu upotřebení, protože zvyšuje celkovou ener-

Moč těla. Doporučuji ji nepohyblivým pacientům a **ám** dehydrovaným, protože se **jejich** celkový náboj **organismu** vyrovnává.

Prudce ochlazenou moč je nutné užívat k pití i na obklady opakovaně, pak pomáhá při různých **dysfunkcích** nemocech včetně nádorových.

Ještě účinnější je kombinování vícera ozdravných metod: například odpařte urinu na jednu čtvrtinu původního objemu, prudce ochlaďte a **nechte** protéct **magnetronem**, pak v ní namočte bavlněnou tkaninu a přikládejte si na postižené části těla. Chcete-li si připravenou urinu uchovat, použijte termosku, protože v ní její superstruktura vydrží déle. Na obklady ji užívejte tehdy, když k tomu cítíte potřebu.

Zmrazenou moč je nutné před upotřebením nechat protéct **magnetronem**.

Dynamizace moči probíhá následovně: několikrát ji přilijte z jedné sklenice do druhé a přitom držte sklenice vysoko. Je to velmi jednoduchý způsob, ale stačí k tomu aby se moč nasýtila **kinetickou energií** jako proud vodu pádu a její léčivé schopnosti vzrostly.

Moč nejspíše aktivujete tím, že sklenici podržíte v rukou a přitom pronesete modlitbu nebo zaklínadlo. Představujte si, jak energie proudí vašimi rukama i očima, proniká do struktury uriny a ustaluje se v ní. Můžete ji navíc ozářit barevnými paprsky.

Novorozenecká urina

Když se dítě narodí, jeho moč má v prvních dnech života prudce kyselou reakci. Vylučuje se v ní hodně **dušiku**, většinou jako močovina. **Kromě** toho **je** moč vorozenců nasycena informacemi o životních procesech malého organismu, které se rychle aktivují a „**nabírají** obrátky“. Novorozenecká moč se díky svým **vlastnostem** hodí k potlačování hnilobných a kvasných procesů **v organismu**, při nichž je **vnitřní** prostředí alkalické a člověk doslova uhnívá zaživa. **O** existenci tohoto jevu **svědčí** typický stařecký zápach. Doporučuji starším lidem, kteří trpí právě tímto postižením, aby pili novorozeneckou urinou. A osobám s **dysbakteriózou** v tlustém střevě a dalšími funkčními poruchami zase radím klystýry. Novorozenecká urina skvěle hojí hnisavé rány a pomáhá při gangréně i dalších podobných nemocech. Kvůli vysokému obsahu močoviny se hodí jako přirozený **močopudný** prostředek, jenž spolehlivě vyhání přebyteky tekutin z **organismu**. Snižuje **tlak mozkomíšního moku**, **nitrolebeční** a **nitrooční tlak** a léčí **ledviny**, zejména **infekce**. Pijte ji na posílení trávicího procesu a oslabení infekčních onemocnění, na rozpouštění krevních sraženin a při **onkologických nemocech** (pití i obklady).

Dětská urina

Urina dětí od jednoho měsíce do třinácti let má několik výjimečných předností: jednou z nichž je **nasyčenost imunními tělisky**. Z tohoto hlediska je nejlepší moč kojenců, kteří jsou krmeni mateřským mlékem.

Nyní si něco povíme o **imunitě**. **Imunitní systém** zahrnuje **centrální** a **periferní** orgány. K první skupině se

f mícha a brzlík, do druhé patří slezina, **lymfatické** uzliny a **lymfoidní** tkáň žaludku a střev.

Ke stáří **se** brzlík scvrkne až o devadesát procent původního objemu a **slezina** na polovinu. To znamená, **e** organismus přechází od jednoho způsobu ochrany **organismu** ke druhému - od imunitního systému k energetické ochraně na úrovni pole. Jak člověk dospívá, jeho **tělo** je stále víc zamořeno toxiny a odpadem a obranyschopnost, jež spočívá na správném fungování *míchy* a *fymfatických uzlin*, slábne a je potlačována. Ochranný systém **pole** je plnohodnotný, pokud člověk vede aktivní způsob života, má své vědomí pod kontrolou a vyhýbá se nadměrnému stresu. To však ve skutečnosti dodržuje málokdo, a proto také málokdo má organismus natolik silný, aby byl schopen se ubránit všem druhům virů a infekcí. Pacient, který se chce vyléčit z *virových, infekčních* či *nádorových* onemocnění, musí kromě užívání dětské uriny také kompletně pročistit vlastní organismus na buněčné úrovni. Efektivním způsobem je urinové hladovění. Takový člověk musí mít pod kontrolou své emoce, používat rozum a adekvátně reagovat na situace a události všedního dne.

Ve starodávných textech se uvádí, že nejvhodnějším lékem je urina osmiletého chlapce. Ale proč zrovna osmiletého a ne třeba o rok mladšího či staršího? A proč jen chlapce a dívky nikoli? K osmi letům věku je dětský organismus zcela zformován a nachází se na energetickém vrcholu. Jak dále stárne, část jeho energií se vyčerpává na fungování a podporu činnosti pohlavní soustavy. Změní se i vědomí člověka, jež je nyní zaměřeno na pohlavní funkce (formuje se energetické ložisko pohlavních odlišností a chování). Ovšem činnost celého

organismu se změní, protože pohlavní funkce je aktivována a uvedena v činnost. Nyní **už** asi chápete, **co doká** že energetiku organismu rozhodit a rozladit její **stabilitu**. Dítě mladšího věku se jako dárce **uriny** nehodí, **proto** u něj ještě probíhá intenzivní **růst** a energie **se nerozvi**nuly v plné míře.

A proč chlapce a nikoli děvčete? V počátečním **stadiu prenatalního** života je každé *embryo* **bezpohlavní**. Aby měl vyvíjející se človíček ženské pohlaví, **energie** ve spodní části trupu musí proudit dovnitř a vytvořit pochvu, dělohu a vaječníky. U mužského pohlaví je tomu naopak: energie musí proudit ven a stvořit penis, orgán analogický pochvě, **šourek**, jenž je adekvátní děloze, a vlastně je „dělohou naopak“, a varlata, což jsou orgány analogické vaječníkům.

Orgány se normálně vyvíjejí uvnitř těla, a aby mohl probíhat jejich vývin zvenčí, je nutná dodatečná energie. Proto je muž silnější a aktivnější než žena, ale zato snáze energii ztrácí. Z energetického hlediska je mužský organismus méně spolehlivý v porovnání s ženským a statistika životnosti to potvrzuje - ženy žijí déle. Ale ve věku osmi let jsou to právě chlapci, jejichž urina je víc nasycená energiemi, nikoli dívky. A proto je vhodnější pro léčebné účely, v tom tkví její působnost

*Příklad „Prodělala jsem už dvě srdeční operace, ale stále **to** nestačí a chlopeň se mi znovu zužuje. Mám **pravostranný** zánět tlustého střeva, gastritidu se sníženou kyselostí a **mastopatii**.*

*Už měsíc se aktivně zabývám **urinoterapií**, piji denně sto až sto padesát mililitrů moči svého pětiletého vnuka. **Proplachuji si vagínu** odpařenou **urinou** a také si v moči*

namáčím tampony, které si zavádím do pochvy na noc, a dělám si i klystýry.

*Kdysi mě postihly krize, ale nebyly nijak silné. Měla jsem cystitidu a vylučovala jakési nedefinovatelné chomáče. Ničím jsem se ale neléčila, vše později přešlo samo. Bolela mě spodní část zad, tak jsem si ji potírala **urinou** - a ejhle, všechno bylo pryč. Nějakou dobu mi bylo strašně zle, ale po čase se to samo urovnalo.*

Zhubla jsem a mám více energie i chuti do života. Omládl mi obličej - dodávám, že je mi už šedesát tři let. A po kolitidě, která mě trápila celých sedmnáct let, nezbylo ani památky. Nyní si dovolím jíst potraviny, jež pro mě byly dlouhá léta zakázány. "

Mužská a ženská moč

Mužská i ženská moč mají každá své specifické vlastnosti, které jsou závislé především na souboru hormonů v organismu a míře jeho magnetizace mužskou nebo ženskou podstatou. Obecně se doporučuje, aby člověk užíval urinou osoby (čili od dárce uriny) stejného pohlaví. Je však možné, byť jen ve výjimečných případech a na krátkou dobu, aby nemocný užíval urinou dárce opačného pohlaví.

Urina dítěte od jednoho do deseti let obsahuje málo hormonů spojených s pohlavní soustavou, a proto ji mohou bez problémů užívat i osoby opačného pohlaví. Přesto nedoporučuji, aby takováto urinová kúra trvala déle než tři **měsíce**. Čím mladší dítě, tím déle můžete jeho moč užívat, a samozřejmě naopak, čím je starší, o to **se** zkracuje i délka kúry.

Matčin organismus je ještě dlouhou dobu po porodu energeticky propojen s organismem dítěte a může mu energii také dodávat. Nemocné děti proto **mohou** při léčbě užívat moč svých matek. Důkaz nalezneme v **mnoha** letých tradicích některých národů, například u **Mongolů** nebo Gruzínců.

Dokud je matka dítěte živá, to se nemusí obávat žádných nemocí, neboť její moč vše vyléčí (viz obrázek č. 16).

Onemocní-li kojeneček, hodí se moč jeho matky, **pokud** je stále ještě krmí svým mlékem. .

Urina těhotných žen

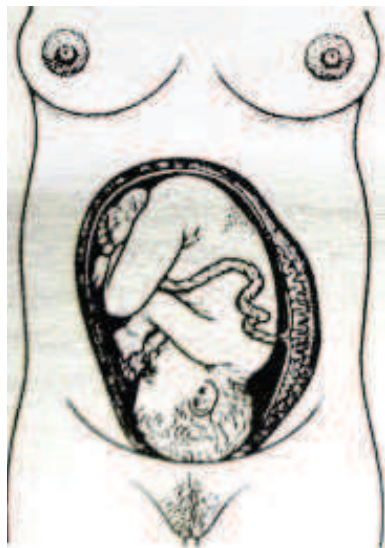
Tento druh moči je unikátní a svérázný. Složení moči a její vlastnosti jsou v tomto případě závislé na tom, jak organismus nastávající matky funguje, jak se projevuje a plní svou úlohu děloha a placenta a také jak se vyvíjí organismus nenarozeného dítěte. Je to unikátní tekutina a nikde jinde takovou sestavu hodnotných prvků a „zapsaných“ funkcí nenajdeme.

*Příklad. „O urinoterapii se zajímám teprve rot V těhotenství mi prokázali přítomnost bílkovin v moči. Tak jsem dva dny pila urinou a všechny neblahé projevy ustaly. Po porodu jsem v **kuře** pokračovala a pila veškerou moč vyloučenou během dne, pouze krvavé shluky jsem vynechala. Měla jsem velmi tučné mléko, a když zůstalo chvíli v lahvi, objevil se oranžový povlak. Před mnoha lety mi vytrhli **nerv** ze zubu: při dotyku jsem jej necítila, ale **nyní** je zase citlivý. Tomu se divím, protože doktoři říkají, že se nervové buňky neobnovují.*

*Mé **kamarádky** si léčily erozi děložního čípku **urinovým** tampony a výplachy a do tří měsíců se zpravidla vyléčily.*

Také jsem měla na obličej skvrnu od popáleniny
se úplně vytratila."

Nyní si krátce popíšeme, jaké má **urina** těhotných žen zvláštnosti a jaké **změny** probíhají v její vylučovací soustavě. V těhotenství dochází v ledvinách a močových cestách ke strukturálním a funkčním změnám, přičemž neaktivnější období je dvacátý až třicátý pátý týden těhotenství. Proud krevní plazmy protékající ledvinou se zvyšuje o čtyřicet pět procent, filtrace se zvyšuje o šedesát procent. V důsledku toho tělo vylučuje spolu s močí **metabolické** a **vyživovací prvky** ve velkém množství, k nimž se řadí *glukóza, aminokyseliny* a *vitaminy* rozpustné ve vodě. Nejvíce se vylučují aminokyseliny, *glykokol, histidin, treonin, serin* a *alanin* -jejich množství se šestnáctý týden zdvojnásobí a před porodem se zvýší oproti hodnotám, jež tělo vykazovalo před těhotenstvím, čtyřnásobně až pětinašobně. Ve zvýšené míře je vylučován *kortizol* a některé rozpustné vitaminy, někdy třikrát až čtyřikrát více (patří k nim *foliová kyselina, cyankobalamin, kyselina askorbinová* a další). Zvyšuje se také podíl konečných

Obrázek č. 16

Oba organismy - matčin i dítěte - se navzájem ovlivňují, moč matky je mnohem kvalitnější než normální moč a má rozsáhlé léčivé účinky. Obsahuje program vývoje plodu a matčiny hormony.

produktů výměny bílkovin v moči (**močoviny**) a **výnukleoproteinů**..

Z ledvin zase vychází enzym *erythropoetin*, jenž **stimuluje** tvorbu červených **krvinek**, a těhotné ženy jej mají ve druhé polovině těhotenství pětkrát více než mimo **těhotenství**. Kromě toho ledviny vylučují prvky, **které snižují obranyschopnost periferních cév** krevního oběhu.

Dospěli jsme k závěru, že urina těhotných žen je v podstatě svérázný vyživovací koktejl obsahující *glukózu, aminokyseliny* a *vitaminy*. Zvýšený obsah močoviny z ní dělá skvělý močopudný a protirakovinný prostředek, jenž **stimuluje krvetvorbu** a pomáhá při všech typech **anémie**.

Z energoinformačního hlediska je moč těhotných žen silně nasycena energiemi, které vytvářejí **ideální** podmínky pro růst budoucího plodu. A plod zase vylučuje moč nasycenou informacemi o svém rychlém rozvoji. Takové soustředění různých energií nenajdeme v žádném jiném typu uriny, a proto je urina těhotných žen unikátní.

Energetické charakteristiky moči těhotných žen se mění během dnů a týdnů, zejména v první půlce těhotenství, a pokud se některý orgán plodu formuje v těch či oněch dnech a týdnech, moč těhotné ženy je v tomto období nasycena informacemi o procesu. Můžete si ji ve správnou dobu „odchytit“: aktivujete ji, užíváte v souladu s *lunární* a *denní aktivitou* nemocného orgánu a přikládáte si obklady na část kůže spojenou s tímto orgánem.

Některé finančně zaopatřené ženy v západních zemích si nechávají pravidelně píchat injekce hormonálního přípravku z moči těhotných žen, aby lépe vypadaly.

My **známe** dostupnější a stejně účinný způsob - odmrazování moči na jednu Čtvrtinu objemu, při níž dosáhneme koncentrace vhodných prvků. Můžeme **tento** vysoce **účinný** přípravek zavádět do konečníku **miniklystýrem** (třicet až padesát **miligramů**), kde se důkladně vstřebá. Tak nejsou žádné injekce potřeba, abyste omládli.

Staří Egypťané používali moč k diagnostikování těhotenství v raném stadiu. Část zrn pšenice zalili močí ženy, jež měla podezření na těhotenství, a druhou část močí **ženy**, která v pozeňnaném stavu nebyla. Rychleji vyklíčila ta zrna, jež byla zalita močí těhotné ženy, čili aktivnější růst zrn svědčil právě o tom, že k početí došlo. Jak to vlastně funguje? Jednoduše - zrna zalévané močí těhotné ženy rostou rychleji, neboť je nasycena hormonem růstu, vylučovaným embryem.

Jak je vidno, moč těhotné ženy je univerzálním prostředkem na všechny možné neduhy a na stimulaci ochranných sil organismu před stárnutím. Máte-li možnost tento lék získat, nenechte si ujít příležitost.

Urina mladších osob

Urina osob věkové skupiny od osmnácti do třiceti let je energeticky i hormonálně vyvážená, a proto se používá jako prostředek na zlepšení funkcí organismu starších osob (od čtyřiceti let). K léčení nemocí se používá výhradně vlastní urina, ale pokud jste se rozhodli užívat moč od dárce, vyberte si mladého a zdravého člověka stejného pohlaví a identické konstituce. Seznamte se s **jeho** životním stylem, zvyky a stravováním, vnímejte, **jak** je vám příznivě nakloněn, a vysvětlete mu svoji situaci.

*Příklad. „Je mi padesát jedna let a nedávno jsem si náhodou koupil Armstrongovu knihu o **urinoter**. nedalo mi to a vyzkoušel jsem to. **Po pití** uriny jsem **■** val často žízeň, a tak jsem ji zapíjel silným čajem. Ale to jsem nevěděl, že čaj snižuje léčebné vlastnosti uriny. Jsem řidič z povolání a často **pracuji** na dálkových trasách a zažil jsem i situace, kdy jsem na cestách musel pít vlastní moč. Díky ní jsem přežil, například **v** zimě, když byla vozovka zledovatělá a neprůjezdná a **nedalo** se dojet ani k nejbližší obci anebo když došlo k hromadné havárii v dáli od obydlených míst. Dva **roky** jsem v podzimním období velmi trpěl z průvanu v kabině, ale nyní jej **snáším** bez problémů.“*

Urina starších osob

Bohužel je nutné říct, že člověk vyššího věku žije jako bezpohlavní tvor se sníženou imunitou a rozladěnými hormonálními funkcemi. Jeho urina se proto pro léčení nehodí; výjimku tvoří některé konkrétní nemoci a poruchy. Můžete ji užívat v případech, kdy urychleně potřebujete močopudný prostředek.

Vliv emocí, stravování a individuální konstituce člověka na kvalitu a složení jeho moči

Obyvatelé indických ášramů také praktikovali urinoterapii, a aby dosáhli lepší účinnosti, jedli potraviny, které při ní působí blahodárně: rýžové placky, vařenou zeleninu, luštěniny (hrách a čočka, ale v omezeném množství) a někdy také čerstvé ovoce a zeleninu. Po takové *dietě* má moč člověka příjemnou chuť. Ovšem jídelníček si můžete upravit sami podle vlastních chutí a potřeb, v souladu se svou konstitucí a také s **přihléd-**

nutím k vašim **nemocem** (zde nutno dodat, že nemoci také **vznikají** v závislosti na individuální konstituci). Například při léčbě hepatitidy a žlučových problémů se hodí sladké plody, vařící voda a speciálně pak kompot ze sušených jablek.

Já jsem osobně také v praxi vyzkoušel, jak strava ovlivňuje vlastnosti uriny. Pravidelně užívám vlastní moč a musím říct, že je vynikajícím indikátorem přijaté potravy. Nejlepší urinu máme po přírodních produktech: ovoci, zelenině, kaších, ořechách, medu a bylinkových čajích. V omezeném množství je dovoleno jíst maso, vejce, brambory, tvaroh a mléko, ale je nutno dbát na správnou kombinaci. Naopak po nezdravých produktech je moč nepříjemná na chuť a má i další nevhodné vlastnosti, zejména hovořím o rafinovaných, nasolených a umělých potravinách a také po nesprávně kombinované stravě. **Budete-li delší dobu užívat vlastní moč, po jisté době bezpečně poznáte, jaké potraviny máte jíst a jakým se máte vyhýbat. Nebude-li tato zpětná vazba fungovat, je celkem zbytečné něco vysvětlovat o správném stravování.**

Strava obsahující potraviny bohaté na bílkoviny se rozkládá na močovinu a dusíkaté látky, jež se dále štěpí na čpavek, který moči dodává její specifický zápach. Jídlo je nejdůležitější faktor, jenž ovlivňuje kvalitu moči, zejména její chuť a pach. Potraviny obsahující hemoglobin, například maso, člověku zatemňují mysl, takže je po nich výbušný a prudký jako dravé zvíře.

V *Damartantře* jsou uvedena doporučení na užívání uriny v souladu s ročním obdobím. Můžeme se jimi řídit i v naší době s přihlédnutím k současným podmínkám.

*„Pokud vrcholí deštná **sezona**, užívejte následnou směs: roztlučte několik plodů terminalie,²³ **přidejte** trochu soli a rozmělněných kořenů papriky a všechno to zalijte mlékem. Poté vypijte trochu uriny: **rozzáří** se ve vás oheň, jenž rozhodně učedníkovi nemůže uškodit.“*

Jak tomu porozumět? V období dešťů je v **tamn** končinách velmi vysoká vlhkost vzduchu. Z tohoto důvodu doporučují starodávni **mudrcové jíst produkty, které regulují teplotvorné procesy** v organismu - a právě k nim patří i sůl nebo kořeny papriky. A když člověk následně vypije urinu, ztlumí případné škodlivé následky.

*„V zimním období se doporučuje sušený zázvor, **sušené ovoce, plody terminalie a cukr krystal** - recept se dá obměňovat.“*

Sušený zázvor, sušené ovoce a urina stimulují teplotvorné vlastnosti organismu, plody terminalie a cukr zase podporují distribuci důležitých prvků po celém těle.

Existuje i další nuance ve vztahu k užívání různých léčebných produktů: například odvar z pelyňku má na organismus rozpustné a baktericidní účinky. Látky obsažené v odvaru pelyňku procházejí organismem, slučují se s rozpuštěnými prvky a uhynulými bakteriemi a tvoří hmotu, která při opakovaném užívání působí na patologii, z nichž se vytvořila. Je to v podstatě variace léčby nozodami, kdy nemoc není v aktivním stadiu. Efekt opakovaného užití uriny (pití nebo vtírání do kůže) je vždy mnohem hlubší než při prvním užití.

Dobrou urinu vylučuje člověk, jenž dva, tři i více dní konzumoval celozrnný chléb bez jakýchkoli pochutin a také ovoce i zeleninu. Jeho moč má mnohem silnější léčebné účinky než běžná moč a hodí se i k **urinovému**

dárcovství, tedy může být podávána jiným lidem. A pokud do **ní** přidáme med, sotvakdo na chuť rozpozná, že jde o moč a ne bylinkový roztok.

*Příklad. „Moje matka trpí deformující **osteochondrozou** v kříži, a **to je** jen jedna, ta nejtěžší, nemoc z celé její ‚sbírky **bolístek**‘.*

*V únoru roku 1993 si pročistila střeva podle **Walkerových doporučení** a nato v březnu dvakrát provedla očistu jater. Dočkala se vynikajících výsledků a byla sama překvapená, co vlastně v sobě nosila. V neposlední řadě také zhubla o dvanáct kilogramů.*

*Jeden známý lékař ji přesvědčil, aby se šla léčit do nemocnice a vyléčila se z osteochondrózy. Tam jí nasadili **kapačky**, tablety ve velkém množství a injekce. Výsledky léčby byly hrozné, a když ji propouštěli, museli jsme ji doslova nést na rukou. Mohla jen nehybně ležet na posteli s nohama zvednutýma do výše, jinak trpěla strašnými bolestmi a neustále plakala.*

V červnu onoho roku přistoupila k léčbě urino-terapií a užívala vnitřně každé ráno dvě stě padesát až tři sta mililitrů uriny. Dělal si klystýry s odpařenou urinou a také si s ní potírala tělo a přikládala si na bolavá místa hliněné zábaly z bílé hlíny, urinové obklady (z odpařené moči), k nimž někdy přidávala lopuchy. Všechny procedury jsme prováděli v souladu s měsíčními cykly a v nejvhodnějších hodinách, kvůli tomu jsme si vedli i deník.

První reakcí bylo zhoršení a osypala se po celém těle, nejvíce na páteři. Po třech měsících se však její zdravotní stav zlepšoval. Začala také cvičit, ale samozřejmě opatrně, a zátěž zvyšovala jen pozvolna. K tomu praktikovala tibetská dýchací cvičení.

*Vběhlo sedm **a půl** měsíce a dá se říct, že matka už je zase na **nohou!** Bolesti mívá jen zřídka a nejsou tak silné, jako byly předtím. Veškeré práce v **domácno** si obstará sama a pokračuje v uvedeném léčebném komplexu.“*

Také během hladovění se tvoří urina, jež má **unikátní** vlastnosti. Při hladovce organismus přechází na vnitřní (*endogenní*) stravování a k tomu využívá **tukové** tkáně a bílkoviny v těle. Když se hladovění **prodlužuje**, organismus provádí syntézu aminokyselin z **ketonových tělísek**, dusíku a kyslíčnicku uhličitého. V těle se **začíná** jí rozpouštět a vylučovat **toxiny** i škodlivé látky a moč je jimi nasycena. Pokud užíváme vnitřně všechnu **denní** moč (vyloučenou jen ve dne), v organismu se rozpustí všechny **toxické usazeniny** a vyléčí se i skrytá ložiska infekce na homeopatickém **principu podobné působí na podobné**. Čím delší hladovění, tím se organismus snáze zbavuje nepatřičných prvků a očišťuje se až do **hloubky** ke kostní tkáni. I já jsem si ve čtyřiceti letech vypěstoval ohebné tělo jako skutečný jogín. Moč je při takové léčbě ostrá a štiplavá, její rozpustné a ozdravné vlastnosti vzrůstají a je schopna z těla „vyhnat“ veškerou patologii. Přitom se sama nasytí odpadem a solemi v takové míře, že ji tělo vylučuje análním otvorem, a tak přirozeným způsobem pročistí tlusté střevo.

Jakmile je hloubková očista ukončena, k čemuž dochází dvacátý až třicátý den (ovšem jen v případě, pokud byla předtím provedena očista střev a jater), moč znovu získá normální chuťové vlastnosti. O ukončení hladovky se můžete rozhodnout podle chuťových vlastností moči: tento přístup je velmi individuální a není nutná pomoc od jiné osoby.

Abychom **pochopti**, jak naše myšlení, emoce a **osob-**ni konstituce ovlivňují zdraví, musíme se podívat organismu „**na zoubek**“, jak vlastně **funguje**. Už víme, že základní strukturální úroveň těla není molekulární úroveň, nýbrž kvantová. Na kvantové úrovni se k sobě energie a **hmota** přibližují natolik, že se jedna stává druhou, navzájem se „suplují“. Jak říká filosofie Véd, nejprve se vytvoří podstata člověka na úrovni pole, která má silné (ovšem neviditelné) vibrace. A ty nutí *kvanty*, aby se spojovaly v *atomy*, *molekuly* či jiné *částice hmoty*. Moderní výzkum v institutu *Maharaši Ajurvedy* toto starodávné tvrzení potvrdil.

Lidská bytost má svou úroveň pole, které je řízeno myslí, emocemi a náladami. Každá myšlenka vytváří na kvantové úrovni kvantové fluktuace a v jejich důsledku se tvoří určité fyzické látky. Například ve strachu organismus vylučuje adrenalin, radost zase podněcuje tvorbu *endorfinů*. Všechny tyto látky různým způsobem ovlivňují fyziologii organismu člověka a samozřejmě se dostávají i do moči a mohou její vlastnosti proměnit tak, že je buď léčivá, anebo naopak jedovatá. Praxe ukazuje, že hněv, starosti a další negativní emoce vytvářejí škodlivé látky, jimiž se snadno nasytí i moč. Pokud se dostanou zpět do organismu, způsobují otravu. Při radostné náladě je moč nasycena blahodárnými a užitečnými prvky, jež při opakovaném použití představují balzám pro tělo. I v *Šivambukvalpě* je zdůrazňováno, že osoby, které se chtějí léčit *urinatorií*, by měly mít své emoce a city pod kontrolou. Pokud se ve vědomí a mysli naladíme na uzdravení, v těle se nám vytvoří vlastní léčebné látky a my je můžeme po vyloučení opakovaně užívat s močí. V tomto ohledu nesmírně pomáhá autogenní trénink

a léčebná práce s vědomím podle doktora **Syri**. A jestliže k tomu užíváme **urinu**, efektivita metody se násobí.

Odsud dále vyplývá: při nervovém **zhroucení** při pocitu zoufalství, neštěstí, uražení a podobně je zakázáno užívat moč a je nutno počkat jeden až **tři** dny, až se pročistí.

Jak nás učí *Ajurveda*, v místě, kde se úroveň **polí** našeho organismu mění v hmotnou, tedy kvantovou **úroveň**, působí tři hlavní životní principy, jimž se také říká *dóši* (doslova vlhkost, výpotek). U každého člověka jsou čistě individuální a v regulují všechny funkce v jeho soustavě *úroveň polí (vědomí) – fyzické tělo*. *Dóši* představují energie vyprodukované čakrami, přičemž každý člověk je má specifické. Například urina osob s konstitucí slizu má víc prostorových a časových charakteristik, a proto se hodí osobám s rozbouřeným větrem. V takovém případě se nanáší jako obklady na kůži v **bederní** oblasti, ihned po převaření, když je ještě **horká**; nebo se přilévá do koupele. A naopak při podrážděném slizu je vhodné užívat urinu nasycenou vibračními, **rotačními** a gravitačními energiemi, které organismus stlačují. K tomuto účelu se nejlépe hodí odpařená urina v **klytýru** nebo při masáži těla. Osobám s podrážděnou **žlu** nejvíc pomůže ochlazená moč osob konstituce slizu; **po** kůžku je nutné pomazat.

Kromě výše jmenovaných metod vyzkoušejte **n** sledující varianty užívání vlastní moči: v horku **studené** obklady a zábaly, při chladu naopak **horké obklady** (z odpařené uriny) na končetiny nebo se moč přidává do koupele. Při nadváze zkuste *energickou masáž z ochlazené uriny*, odpařené na polovinu původního obje

—napomáhá k rozehrání těla. Tyto zajímavé metody organismus zavlažují a nasycují solemi a celkově na něj působí i chemicky a energeticky. Zkuste je - uvidíte, že jsou skutečně efektivní.

Vaše osobní konstituce má vliv i na to, jakou budete mít moč, přesněji řečeno v ní zanechává svou stopu, takže vždy zůstane jedinečnou tekutinou s neopakovatelnými vlastnostmi.

Doporučuji vyzkoušet unikátní proceduru, jež sice vypadá na první pohled nepříjemně, ale je velmi účinná: říká **se jí mokřý plášť**. Zahalte se do pláště nebo županu omočeného do uriny a uložte se ke spánku — „**léčebný oděv**“ z hlubin vašeho těla vytáhne veškerou plísňovou a onkologickou patologii. Houby a plísně zareagují na vlhkost a **mikroskopické** složení moči a nechají se „vylákat ven“.

Lunární a roční cyklus a urinoterapie

Pokud víme, jak funguje náš organismus během měsíčního cyklu a při různých ročních obdobích, můžeme využívat moč k léčbě a stimulaci životních funkcí mnohem důkladněji a efektivněji.

Během lunárního cyklu (lunárního měsíce) působí na člověka gravitační síla Slunce a Měsíce, a proto se funkce jeho organismu maličko mění (jsou aktivní v různé **míře**).

První fáze

V první třetině fáze (první mezifázi) je **aktiv** mozek a obličej, zejména horní čelist a **oči**.

Ve druhé třetině *Eustachova trubice*, dolní **čelis** hrdlo, krk a krční obratle.

V poslední třetině jsou to ramena, ruce (**po lokty** plíce a nervová soustava).

Druhá fáze

V první třetině fáze jsou aktivní prsa, hrudník, **dale** krajina břicha mezi pravým a levým obloukem **že-** **berním** (*regio epigastrica*) a loketní klouby.

Ve druhé třetině srdce, **hrudní** část páteře, žlučmk a játra.

V poslední třetině žaludek, tenké a tlusté střevo a další orgány břišní dutiny.

Třetí fáze

V první třetině jsou aktivní ledviny a bederní oblast.

Ve druhé třetině pohlavní žlázy, močový **měchýř** a **konečník**

Ve třetí třetině **kostrč**, hýždě a stehenní kosti.

Ctvrtá fáze

V první třetině jsou aktivní kosti (celý kostní systém), kolena a kůže.

Ve druhé třetině kotníky a zápěstí.

V poslední třetině chodidla a také se aktivuje střevní **peristaltika** a oběh tělesných tekutin.

Chcete-li vyléčit či posílit jednotlivé orgány těla, přistupujte k akci v období jejich zvýšené aktivity.

Kromě *měsíční periodicity* střídají tělesné orgány aktivitu i během dne, tudíž mohou hodnoty jejich funkcí během dvaceti čtyř hodin kolísat.

Pokud jsou v první třetině první fáze (sedm dní a něco) aktivní hlava a mozek, ve druhé třetině hrdlo, krk a **obratle**. ve třetí ramena, ruce po lokty a nervová soustava, pak jsou ve druhé fázi aktivní úplně jiné části lidského organismu a ve třetí a čtvrté části opět jiné.

Kromě toho v první a třetí fázi lunárního cyklu organismus vsakuje prvky zvenčí a **udržuje** je v organismu, a naopak ve druhé a čtvrté fázi se organismus zbavuje toxinů a nepotřebných látek. V tomto období je vhodné provádět léčebné očistné procedury, například urinovou očistu střeva. **Chcete-li** svůj organismus zasytit určitými prvky, například močovými solemi, přistupte k akci v první nebo třetí fázi. A pokud potřebujete cíleně působit na nějaký konkrétní orgán, vyberte si jeho neaktivnější období během dne.

Příklad. „Je mi dvacet šest let. Jako dítě jsem byla vždy bledá, slabá, neduživá a často jsem marodila. Také jsem trpěla krvácením z nosu a měla jsem silné migrény - prostě jsem vyrostla na lécích.

Nejprve jsem provedla citronovou detoxikační střevní kúru a vyšlo ze mě hodně hlenů a dalších nečistot. 18. března jsem si pročistila játra a jeden den jsem vydržela bez jídla, jen jsem pila Čistou jablečnou šťávu. Vyšly ze mě tři kousky velké asi jako švestky, které vypadaly jako kusy masa protkané modrými žilkami. Přitom tak strašlivě páchly, že jsem na chvíli myslela, že hnusem snad

umřu. Asi to byli polypové, protože poté se mi začaly odlupovat všechna visací mateřská znaménka na těle.

Při očištění jater jsem chodila na stolicí pětkrát za den s intervalem půldruhé hodiny. Během celé kúry jsem nasbírala dvě a půl sklenice kamenů a za dva dny se vytrátily veškeré alergické projevy. V průběhu několika dnů po očištění jsem se cítila celá rozlámaná, protože mě tě stále něco vylučovalo a pořád ze mě něco vytékalo či se vysypávalo: hleny, chrchle, tmavý písek v moči a hlavně se mi z pochvy valily neustávající pramínky páchnoucí našedlé husté tekutiny - celé „divadlo“ pokračovalo asi pět dní. Nyní mám krásnou, zdravou barvu v obličejí, růžový jazyk a jasné myšlení. Nechybí mi ani dobrá nálada a cítím se jako znovuzrozená.

Moje máma se v roce 1974 sama hladověním vyléčila z rakoviny dvanáctníku. Celých dvacet sedm dní byla o vodě, aniž by přijala jen špetku jídla, a k tomu si zaváděla klystýry. Za tu dobu zhubla o osmnáct kilogramů. Ošklivý nádor se z jejího těla vyloučil a za ním následovaly i metastázy. Nyní je jí padesát tři let, k lékařům už nechodí, často praktikuje ozdravně hladovění a pije urinu.“

Je dávno dokázáno, že orgány lidského těla jsou různě aktivní v to či ono roční období. Podle starodávných pozorování jsou **nejdůležitější** orgány těla, tedy játra, srdce, plíce a ledviny, aktivní sedmdesát dva dní v roce.²⁵

Jinými slovy, toto období roku je nejpříhodnější pro ozdravení a očištění těchto orgánů. Kdo tuto příležitost nevyužije, dělá velkou chybu. Jak se to dělá v praxi? Podle čínského kalendáře máme prvních sedmdesát dva dnů v roce aktivní játra, vrchol jejich činnosti spolu se

čínkem spadá do období mezi dvacátou třetí hodinou večerní a třetí hodinou ranní. V těchto dnech se do krve **vylučuje** největší množství jaterních **metabolitů**, jež se dále dostávají i do moči. Nemusím připomínat, že taková **moč** se nejlépe hodí pro léčbu jater, neboť je jim „příbuzná“. Moč shromažďujte, aktivujte (jakýmkoli popsaným **způsobem**, můžete ji i odpařovat) a přikládejte si urinové obklady na játra, a to výhradně v té části dne, kdy jsou neaktivnější.

Bereme-li v potaz roční aktivitu orgánů, lunární cyklus (po lunární fázi) a aktivitu orgánů během dne, budeme cíleně a efektivně působit močí na orgány vlastního organismu. Odsud pramení hlavní pravidlo, jak se uzdravit a používat urinoterapii: pusťte se do léčení jakéhokoliv orgánu v období jeho nejvyšší aktivity, podle ročního období a měsíčního anebo denního cyklu. V takovém případě dosáhnete nezbytných výsledků a vyvarujete se komplikací.

Příklad. „ V červnu se můj manžel vrátil z pětiměsíčního pobytu na Kubě a přivezl si odtud celkem vzácné onemocnění: do jeho organismu se „nastěhovala jediná buněčná vodní rostlina z čeledi **chlamydomonád**“ Nately mu pohlavní orgány, bolelo ho v podbřišku a pátilo v močovém měchýři.

Lékaři na Kubě však nemoc nesprávně diagnostikovali a píchli mu několik injekcí antibiotik, kvůli nimž se mikroorganismy „proměnily v **kapsule**“, nebo aspoň takto mu to lékaři vysvětlili. Pak ho poslali na různá vyšetření a rozborů a nakonec stanovili diagnózu. Navíc ho varovali, **že se mohou přidružit další komplikace – prostatitida** a prudké zhoršení zraku či bolesti v kloubech.

Pak pro něho sestavili dlouhodobou léčbu injekcemi. (byly to drahé zahraniční preparáty).

Přečetla jsem také hodně knih a dospěla k závěru, že by můj muž neměl užívat maso a ryby a namísto toho by měl provádět procedury na okyselení organismu a očistit tlustého střeva. Na všechno ochotně přistoupil, začal si potírat tělo odpařenou urinou a přikládal **urinové obklady** na oblast močového měchýře a bedra.

Nyní už se léčí osm nebo devět dní, bolesti se **snížily** a pálení v podbřišku také. Dva **dny** pil urinou, třikrát během dne. Kromě toho si odpařenou urinou pročistil **močové cesty**. Objevily se mu **otoky pod očima**, a tak snížil četné dávky uriny na jednorázové ranní užívání.

Výsledky byly celkem pozitivní: nemoc se stahuje a pokožka bledne, **jeho penis získal zdravou barvu** a už není nazelenalý jako předtím, kdy vypadal, jako by byl uvnitř naplněný hnisem - **nyní je normální**. Pocit těžkosti kolem močového měchýře se vytratil a očistil se **mu i jazyk**, který byl dříve rovněž zeleně povleklý (jenom špičku jazyka má ještě bílou, ale i to už se zlepšuje)."

Mechanismus působení urinoterapie

*„Užíváme-li moč vnitřně, filtruje se a mění barvu na průzračnou a stačí k tomu jeden jediný postní den. Přitom se užívá jen obyčejná voda z kohoutku. Moč nejprve celkově **pročistí** organismus, potom odstraní všechny překážky a uvolní ucpání a nakonec obnoví životně důležité orgány a průtoky tělesných tekutin - ty mohou být poničené nemocí. Urina regeneruje slinivku břišní, játra a mozkové tkáně, srdce a sliznici vnitřních orgánů. Takto se projevila i při léčbě některých „smrtebných“ onemocnění. Jako například tuberkulózy střev nebo zhoubné kolitidy. Urinoterapie dokáže věci, kterých se nedá dosáhnout při jednoduchém půstu o vodě nebo ovocných šťávách.“*

John Armstrong

Než přistoupíme k jakékoliv **léčbě**, musíme si nejprve upřesnit, na jakém mechanismu **funguje, jaké** komplikace a vedlejší účinky **mohou** případně **nastat**, kvůli čemu k nim dochází a co dělat, pokud se tak **skutečně** stane. Jediné takováto důkladná a promyšlená léčba může být celkově úspěšná.

Nyní se budeme věnovat teoretické **přípravě** - terapie - jak ji provést, aby léčba měla skutečně **správný** efekt.

*Co se v organismu děje, když užíváme urinou **vnitřně**?*

Jiným slovem se ptáme, jak na organismus působí pití uriny. Když moč nabereme do dutiny ústní, **ihned** začne působit: **dezinfikuje** ji a **dekontaminuje**, ničí a **potlačuje** veškeré infekční a hnilobné procesy a hojí **nemocné** mandle. Pokud si s ní důkladně propláchneme a vykloktáme ústa (jednu až pět minut), posiluje ústní sliznici, pozastavuje **zubní karies** a **dezinfikuje** mandle.¹⁶

A jestliže si budete ústa proplachovat patnáct až třicet minut, zlepší se i **zubní sklovina**, protože zuby nasají důležité prvky z moči. Nejvhodnější je provádět proceduru večer před spaním.

Někteří lidé, kteří **důkladně** praktikují urinoterapii a myslí to s ní **vážně**, používají urinou i namísto zubní pasty. A dělají dobře - urina je velmi šetrná na sliznici úst, zpevňuje zuby a **dezinfikuje** ústní dutinu. Zubní pasty nebo bělicí prášky ústní dutinu **vysušují**, dráždí a pálí (a my si myslíme, že je to správné a zdravé!). Já osobně jsem **přesvědčen**, že lepší prostředek na hygienu dutiny ústní **neexistuje**. **Proplachování** ústní dutiny urinou ozdravuje také kořínky zubů, protože z nich vytahuje hnis či

další infekce a protože se do nich naopak dostávají **hodnotné** minerální látky z moči. Upevňují se zubní kořínky a díky nim i celé zuby. Tímto způsobem se dá vyléčit i zánět sliznice dutiny ústní (*stomatitida*).²¹

*Příklad. „Před dvěma a půl měsíci jsem od vás dostala písemná doporučení na léčbu mých nemocí. Poctivě jsem se jimi řídila, pila jsem urinou, dělala jsem si **urinové** výplachy, potírala si kůži odpařenou urinou a zaváděla klystýry. Také jsem si umývala uši a proplachovala ústa urinou. S výsledkem jsem víc než spokojena: angínou už netrpím, zácpou taky ne, jen hleny se zatím stále vylučují.“*

Dalším faktem je, že ústní dutina pohlcuje *luminiscentní energie* z moči, a to má na organismus rovněž příznivý vliv.

Z trávicí trubice moč putuje do žaludku (viz obrázek č. 17) a přitom čistí její sliznici a dezinfikuje ji. V žaludku se dlouho nezdržuje, zejména užíváme-li ji nalačno a před jídlem, ale přesto tu vykoná ozdravnou práci. Má schopnost rozpouštět a vstřebávat různé látky, a proto čistí žaludek od patologických hlenů. Tytéž vlastnosti má i její horká chuť. Probíhá proces osmózy, a tudíž moč vsakuje tekutiny, a tak promývá *sekretorní buňky* žaludku. Není divu, že pak žaludek i celé trávení lépe funguje. Urina obsahuje enzymy, hormony a protizánětlivé látky, napomáhá hojení a upevňuje sliznici. Kromě toho je kyselá, a proto hojí i vředová onemocnění (a pokud ještě nepropukly, působí preventivně). Žaludeční vřed je destruktivní hnilobný proces vyvolaný nedostatečným vyživováním oblasti a také nedostatkem energie. Užívání uriny všechny tyto nedostatky spolehlivě odstraňuje: tím rovněž vysvětlíme, proč urinoterapie dosahuje tak

dobrych výsledků v léčbě žaludečních vředů a **dvanáctníku**. Moč užívaná k léčebným účelům **by** měla být moc slaná, a tudíž během léčby nesolte, zato jezte **hodně** zeleniny a kaši a pijte čerstvě vymačkané **šťávy**.

Máte-li v žaludku polypy, pak se naopak hodí moč s vyšší koncentrací solí. Je třeba ji odpařit na **polovinu**, třetinu nebo čtvrtinu původního objemu. Odpařená **tekutina** je hořká a jako taková působí na plísňová a **hořká** onemocnění, k nimž patří i polypy: je schopná **je** odtrhnout, odsát a vyloučit. Při užívání uriny se také nepatrně zvyšuje teplota, a to podněcuje tvorbu biologicky aktivních prvků, jež silněji působí na různé orgány, sliznici žaludku nevyjímaje. Pro tyto účely se však hodí jiný druh odpařené uriny, vytvořené po konzumaci jídel uvedených výše (žaludeční vředy).

Ze žaludku putuje částečně rozpuštěná urina do dvanáctníku a dále do tenkého střeva. Stále působí osmóza, a proto urina pohlcuje vodu v dutině střevní, a tak čistí stěny dvanáctníku. Mikroskopické chloupky na střevních stěnách nyní fungují lépe, zejména se zlepšuje proces vsakování rozštěpených živin dovnitř organismu. Nemocnému se zlepší chuť k jídlu a upraví i jeho tělesná váha. Urina normalizuje *střevní mikroflóru* léčí úpornou dysbakteriózu a další nemoci.

Dále než do tenkého střeva se moč nedostane vyjma případů, kdy je konzumována ve velkém množství. Prochází celou trávicí soustavou, vyvolává průjem (jako solné projímadlo) a čistí - ale pouze v prvním týdnu, maximálně tři týdny. Dále se moč vsakuje a její projímavý efekt slábne nebo se zcela vytratí. Stolice se upraví a je přirozená.

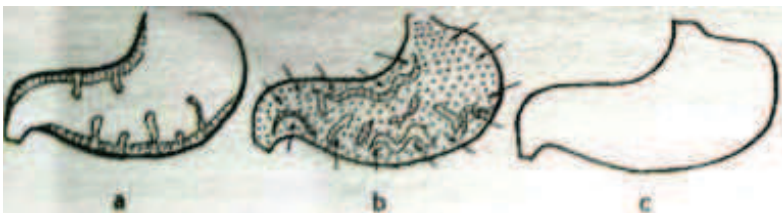
Obrázek č. 17.1

a) patologické hleny v žaludku (vyznačeno čárkováním); b) přijatá **urina** vsakuje tekutiny ze žaludku a odtrhává hleny. Šipkami je **vyznačeno** vsakování a vylučování hleu: vyčárkovaná oblast znázorňuje **vylučované** hleny, tečkami je vyznačena **urina**; c) očištěný žaludek.

17.2

a) **žaludeční** vřed nebo vřed **dvanáctníku** v průřezu. Čárkami je označena oblast, v níž probíhá hnilobný destruktivní proces, jenž se vyznačuje **alkalizací**; b) příjem **uriny** (tečky) strukturu obnovuje a tlumí **hnilobné** procesy; c) vřed se **při** pravidelném užívání ranní uriny stahuje.

17.3

a) patologické hleny (**vyčárkováno**) a **polypové** či jiné výrůstky v **žaludku**. Podobný obrázek se nám naskýtá i ve střevech, ale je ještě výraznější a výrůstky větší; b) při **užívání** uriny, zejména odpařené, se **polypy** odtrhávají a hleny se rozpouštějí; c) zdravý, **očištěný** žaludek **po** **urinoterapii**.

Do tenkého střeva se urina dostane silně ředená vodou, takže se její osmotický tlak vyrovná s tlakem mezibuněčné tekutiny a začne se vstřebávat. Léky a látky, **jež** jsou pro organismus škodlivé, jsou zadržovány **stěnou** střev - vždyť tenké střevo kromě všeho **ostatní** také plní vylučovací funkci –a posléze **jsou** vyváděny **koneč-** níkem ven. Proto se moč při opětovném zavedení do **or-** ganismu očistí a namísto kalné je z ní nyní čirá **tekutina**, která už není po druhém vyloučení nasycená jedy, **nýbrž** je z ní prostě **jen** přebytečná voda.

Vsákne-li se urina skrze stěny tenkého střeva, **dosta-** ne se do krve, kde **se** začnou naplno projevovat její **po-** zitivní léčebné vlastnosti, jež má především díky **tomu**, že obsahuje různorodé hodnotné prvky. Pokud užijeme urinu ráno na lačný žaludek, vstřebá se do organismu beze změn; **pijeme-li** ji však během dne, působí na ni trávicí enzymy, a to tak, že snižují účinnost hormonů, vitaminů a dalších prvků.

Když se urina dostane do krve, ředí ji a mění, takže je více fluidní. A protože veškerá krev ze žaludku a střev teče do jater, nejblahodárnější vliv uriny pocítíme právě na játrech, která se pročistí a upraví se i jejich funkce. Žluč je méně viskózní, rozředěná a tekutá, takže se v ní postupně rozpustí všechny husté výtvořky, chuchvalce a sraženiny, k jejichž tvorbě nezbytně dochází. Také žlučové kameny se pod vlivem nozodů postupně rozpouštějí a rozpadají. Zde také můžeme hledat vysvětlení, proč je urinoterapie při léčbě žloutenky a žlučových kamenů tak úspěšná.

Jakmile moč projde játry, její složky jsou krví **roz-** nášeny do celého organismu a pozitivně jej ovlivňují: můžeme jmenovat jev interference na ložiska nemocí,

hormonální **regulaci** v důsledku zpětné vazby se **žláza-**mi s vnitřní sekrecí a přítomnost rozpustných faktorů, jako je například sekret **urokináza** a další. Ty **napomáha-**jí **zpouštění** krevních sraženin a **arteriosklerotických plátů** na **stěnách** cév. Močovina jako přirozený **močopud-**ný **prostředek** stahuje **otoky** a vysává z nich vodu a také má **otirakovinné** účinky, čili potlačuje mikroskopická ložiska nádorů a stimuluje činnost srdce a ledvin. A to **ie jen** zkrácený výčet všech blahodárných pozitivních vlivů, jaké má **urina** na organismus a díky nimž jej uchovává ve zdraví.

Urina tedy prochází všemi tkáněmi organismu, všechno čistí, omývá a stimuluje a nakonec se dostane do ledvin, kde se mění v ideálně čistou tekutinu, a **při-**tom očišťuje a ozdravuje ledvinovou tkáň. Stejně jako na **játra**, má urina doslova kouzelný vliv i na ledviny –obnovuje je a omlazuje. A poté, v podobě strukturované tekutiny nasycené všemi informacemi o organismu, vychází z těla ven.

***Příklad.** „Jmenuji se Galja a je mi sedmadvacet let. Zatím jsem ještě nepřistoupila ke speciální očištění těla, jen jsem si dělala urinové klystýry. Po prvním klystýru jsem měla silné bolesti v pravém boku a podbřišku, doslova jsem se svíjela **utrpením**. Pak ze mě vyšly jakési chomáče a bílé **sraženiny**, ale poté se mi ulevilo. Později jsem si připravila **miniklystýr** zuriny, odpařené na jednu čtvrtinu původního objemu. A neuvěřitelně se mi zlepšila kondice! Jestliže jsem se předtím udýchala dřív, než jsem po schodech v domě došla ke dveřím svého bytu, nyní se snadno pohybuji tak snadno, že po schodech skoro létám. **Také** jsem zkusila běh a nyní vydržím i delší trasu bez zadýchání. Začala jsem si urinou proplachovat ústa*

*a krk a umývala v ní tváře, ruce a **dekolt**. Kůže vypadá skvěle a mladě a vůbec jsem celá omládlá a vypadám na dvaadvacet.“*

Urina má schopnost okyselovat organismus, a proto spolehlivě ničí všechny možná ložiska rozkladu **a nět-**livých procesů, jež jsou zpravidla důsledkem jiných nemocí. Urina obsahuje i bílkoviny, takže aktivuje proces **resyntézy**, opakovaného použití, a obnovuje zničené tkáňe. Tohoto jevu si všiml i John Armstrong, když napsal, že žádná léčebná metoda nedokáže obnovovat zničené orgány - kromě **urinoterapie**.

Zde se musím zmínit, že při užívání uriny vnitřně (orálně) není vliv na energoinformační procesy tak zřetelný, energie pole obsažená v **urině** se totiž v dutinách funkčních orgánů (zejména žaludku a střev) mění, slabne a rozkládá se.

Tak jsme si popsali proces průchodu uriny organismem po vypití a zmínili se o tom, jaký má na ta či ona místa organismu vliv. Budete-li pít dětskou urinou, k výše uvedeným vlastnostem ještě připočtete omlazující efekt a posilování imunity.

Co se v organismu děje při urinových klystýrech?

Při pití uriny se ozdravuje zejména **horní** část trávicího traktu, žaludek a dvanáctník. Klystýry zase vylepšují činnost tlustého střeva (na tenké střevo *vliv* nemají). Budete-li kombinovat pití uriny a klystýry, ozdravíte tak celou trávicí soustavu svého organismu.

***Příklad.** „Když jsem si přečetla vaše knihy, dospěla jsem k rozhodnutí, že **urinoterapii** musím vyzkoušet. Nejprve jsem si pročistila střeva urinou, přičemž první týden jsem užívala obyčejnou a druhý týden odpařenou*

na čtvrtinu objemu. Začala jsem u objemu sto mililitrů a později přešla až k pěti stům.

Výsledky na sebe nenechaly dlouho čekat, upravil se mi **spánek a bolesti hlavy** skoro zmizely. "

Je dokázáno, že ze všech druhů **klystýrových** roztoků se nejvíc hodí **urina** v libovolné podobě - odpařena na půlku či čtvrtinu objemu, dětská, aktivovaná chladem, syčená stopovými prvky a další druhy. To vysvětlíme hned několika důvody: zaprvé je pro **organismus neškodná**, takže člověku jen tak nehrozí předávání. Zadruhé šetrně dezinfikuje dutinu tlustého střeva a přitom nedráždí jeho stěny. Zatřetí přirozenou cestou normalizuje **pH** a potlačuje patogenní **mikroflóru** tlustého **střeva**, aniž by jakkoli škodila té normální. Začtvrté pobíhá proces **osmózy** a urina vsakuje ze střevní dutiny vodu, takže jsou stěny tlustého střeva důkladně **očištěny**. Zapáté má protizánětlivé účinky a skvěle obnovuje sliznici, jež může být narušená v důsledku **kolitidy** nebo jiných nemocí. Zašesté radikálně vyháňá z těla všechny parazity, zejména ty, jež se usazují v tlustém střevě ~ polypy, hlísty a další havěť. Zasedmé, když si vyčistíte tlusté střevo a upravíte jeho činnost, že funguje jako hodinky, zvýšíte energetiku a obranyschopnost vlastního organismu a prodloužíte si život.

*Příklad 1. „Je mi už dvaasedmdesát let a jako dítě jsem onemocněla malárií a několikrát také těžkou angínou. Snadno jsem se unavila, a když jsem dlouho nejedla, příšerně **mě** bolela hlava. Několikrát jsem protrpěla **vápal** plic a bronchitidu, o chřipce ani nemluvě (ta mě v zimním období takřka neopouštěla). K tomu se přidružily hemoroidy, pupeční kýla, vratká chůze, cukrovka a někdy mě píchá a tlačí u srdce.*

*Dva měsíce jsem si Čistila tlusté střevo, **nejprve b** lečným octem a potom vlastní urinou. **Klystýry** jsem si dělala vždy ráno po defekaci a také večer, kdy ze **mě vy** cházelo velké množství hlenu, a zdálo se mi, že **jsem** jimi doslova přeplněná. Také jsem vylučovala písek a jakési chuchvalce. Pila jsem sklenici uriny třikrát až **čtyřikrát** denně a ejhle, léčba zabrala. Po hemoroidech nezůstaly takřka ani stopy, nateklé žíly na nohou splaskly, tlak se mi snížil a bolesti u srdce už také nepocítuji."*

Příklad 2. „Je mi šedesát sedm let, měřím sto šedesát sedm centimetrů a vážím pětasedesát kilogramů. Po chvíli váhání jsem přistoupil na urinoterapii a užívám dávku sto padesáti mililitrů vlastní moči čtyřikrát denně, vždy ve čtyři hodiny, v sedm, ve třináct a v osmáct hodin. K tomu si čistím střevo přesně podle vašeho návodu. První týden léčby mě silně pánilo mezi lopatkami, zejména v noci, a tak jsem si nebyl výsledkem jistý. Ale během dvou týdnů kúry se ztratily všechny bradavice a mateřská znaménka, a to jsem jich měl hodně, zejména na ruku od prstů přes zápěstí po lokty. Po pravidelných klystýrech z uriny, odpařené na čtvrtinu objemu, ze mě vyteklo hodně světlého hnisu a já se cítím lépe. "

Co se v organismu děje, když si promýváme urinou nosohltn?

Nosohltn nejlépe promyjeme tak, že vtahujeme nosem urinou a vyplivujeme ji ústy - to je velmi efektivní očištná metoda. Dutina ústní je vybavena větším množstvím nervových vláken, jež uskutečňují **reflexní spojení** sliznice se všemi orgány těla. **Jsou-li** určité části nosní sliznice drážděny, má to vliv na funkce některých orgánů a systému i na organismus jako celek. Na počátku dva-

cátého **století se proto** objevila metodika terapie nosních
jestliže dezinfikujeme některé místo na nosní **sliz-**
nici, stimulujeme tím určitou funkci organismu.

čichové receptory jsou propojeny se spodní čás-
tí **mezi mozku (hypotalamem)** a ten spolu s **hypofýzou**
Kontroluje činnost většiny žláz s **vnitřní** sekrecí. Když
nasáváme nosem **urinu**, nabíráme prvky, které jsou v ní
obsaženy (hormony, enzymy, vitaminy, močovinu, soli,
fragmenty dělení hormonů a podobně). Ty dráždí čí-
chové buňky a sliznici, a to následovně zase specificky
ovlivňuje i **hypofýzu**. Prvky obsažené v moči pronikají
do **mozku** skrze čichovou kost a působí na něj přímo.
A dále se toto působení šíří v organismu na principu
řetězové reakce: hypotalamus - hypofýza - endokrinní
buňky - žlázy - buňky organismu. Je to zdvojená zpětná
vazba, při níž *urina vyrovnává a koordinuje funkce orga-*
nismu a jeho vnitřní prostředí a léčí jej celkově.

Některé prvky obsažené v moči stimulují celé tělo.
V laboratořích byly provedeny pokusy, při nichž byl tes-
tované osobě podáván k dýchání i čpavek. Zjistilo se, že
jeho práceschopnost vzrůstá a on vykoná za určité časo-
vé období mnohem více práce. Moč člověka obsahuje
několik různých *derivátů čpavku* a ten je v největším
množství zastoupen, jak jsme si již vysvětlili dříve, ve
staré **urině**.

Přesvědčení **starověkých** jogínů, že vdechování moči
nosem léčí nemoci větru, **slizu** i žluči, byla potvrzena
i vědecky. Léčivý vliv mají výpary velmi staré uriny, pro-
tože organismus celkově stimulují; proto doporučuji ob-
časnou inhalaci. I John Armstrong měl částečně pravdu,
když říkal, že dvouhodinová masáž velmi starou **urinou**

tělo ozdraví. Pokud se nemocný člověk masíruje **urino**
a přitom vdechuje její výpary, celkově ho to **posiluje**.

Zde bych se chtěl ještě vrátit ke zpětným **vazbám**:
první je uskutečňována ústy, neboť endokrinní žlázy **pro-**
dukují prvky, jež jsou dále krví roznášeny po **organismu**
a putují až k **hypotalamu**, na nějž působí a ovlivňují jeho
produkcí. Pokud se z nějaké příčiny toto spojení naruší
(například při stárnutí se citlivost hypotalamu snižuje),
korekce nebude odpovídat přesným potřebám organis-
mu a pití moči bude neefektivní. Na hormony působí
enzymy trávicího traktu a jater a aktivují je. **Je-li** moč
do organismu vpravena nosohltanem, funguje zdvojená
zpětná vazba: zaprvé prostřednictvím dráždění čicho-
vých receptorů a zadruhé, když se prvky dostanou do
mozkové dutiny. Regulace hormonů v těle je přesnější
a náš zdravotní stav bude stabilní a dlouhodobě na dobré
úrovni. Všem doporučuji, aby si po ránu promyli noso-
hltan čerstvě vyloučenou urinou.

*Příklad. „Každý den jsem si nos propláchl urinou
a vždy ze mě vyteklo hodně sklovitého průhledného hle-
nu. Nyní vypouštím nažloutlé hleny v chomáčích.“*

*Co se v organismu děje, když si nanášíme urinou na
kůži?*

Kůži si můžeme hypoteticky představit jako několik
vrstev obinadla, jimiž pronikají do těla při urinové ma-
sáži aktivní prvky. Čpavek reaguje s tuky kůže a tvoří se
v podstatě přirozené mýdlo.

Pokud se bojíte, že budete po natření urinou nepří-
jemně páchnout, tak vás hned uklidním. Zápach čpavku
se drží jen na povrchu kůže a velmi krátce a po několika

měsících začíná slábnout. Nejdéle vydrží u kořenů vlasů. Jakmile je opláchnete teplou vodou, vytratí se.

Pokud si potíráte tělo urinou, tak potom nepoužívejte **mýdlo -vysušuje** kůži a navíc se léčebný účinek oslabuje.

Zdravá kůže sama o sobě obsahuje asi jedno procento močoviny a k tomu velké množství solí. Při nedostatku jednoho či druhého je kůže vysušená. Zejména ti pacienti s **neurodermitidou** je charakteristický nízký obsah **močoviny** v kůži na postižených místech. Typickými příznaky nedostatku močoviny v kůži jsou praskliny, červenání, zhrubnutí a svědění.

Z jaké příčiny kůže trpí nedostatkem močoviny? Může jich být víc, ale na prvním místě je pobyt v nevhodném prostředí a škodlivé vnější působení; dále nesprávné stravování, nevhodný životní styl a někdy i povolání.

Kůži nejvíc ubližuje nadměrné užívání mýdlových prostředků a vůbec přehnaná starostlivost o tělo, chemické čisticí prostředky používané k úklidu domácností a někdy i k osobní hygieně, prací prášky a časté používání **umělých** krémů, zejména takových, které nejsou vyrobeny z přírodních produktů. Svůj podíl má i chlad, sucho, vítr, horko a přímé sluneční paprsky.

U některých osob však má kůže specifické individuální zvláštnosti a vylučuje pot a kožní tuk v takovém poměru, že je pro ni nedostatek močoviny typický. Přirozená ochranná vrstva na kůži se naruší a není účinná.

Po nanášení uriny na kůži (zejména odpařené) bude **kčí,** hebčí a zdravější. **K těmto** účelům se však hodí **ákoli** urina - **čerstvá,** stará, zmrazená i odpařená. **Čer**stvá urina pokožku zvlhčuje, stará rozšiřuje póry a čistí

ji (tyto vlastnosti patří prchavému **čpavku,** který je **v** jejím složení hojně zastoupen). Urina odpařená **na je** čtvrtinu objemu má celou řadu pozitivních vlastností. Mimochodem, odpařenou urinou můžete nechat uležet a používat ji v kombinaci s jinými typy moči.

Ve starodávných textech jsou hojně vyzdvižovány urinové masáže nebo pomazávání kůže (zejména odpařenou močí), **jimž** se dokonce dávala přednost před pitnou kúrou. Abychom porozuměli, jak konkrétně urina na člověka působí, povíme si něco víc o kůži a jejích vlastnostech a funkcích.

1. Jak se tvoří kůže

Už i malý plod v prenatálním věku má kůži, jež se vytváří z *ektodermu* - vnějšího povrchového listu. Z něj se vyvíjí i nervová soustava, všechny smyslové orgány a také nejdůležitější žlázy s vnitřní sekrecí, například *hypofýza* a *epifyza*. Odsud je zřejmé, že při působení na kůži ovlivňujeme i nervovou a endokrinní soustavu. Tak se tvoří jakýsi řetězec stimulací: kůže - nervová soustava - endokrinní žlázy - buňky organismu.

2. Segmentace kůže

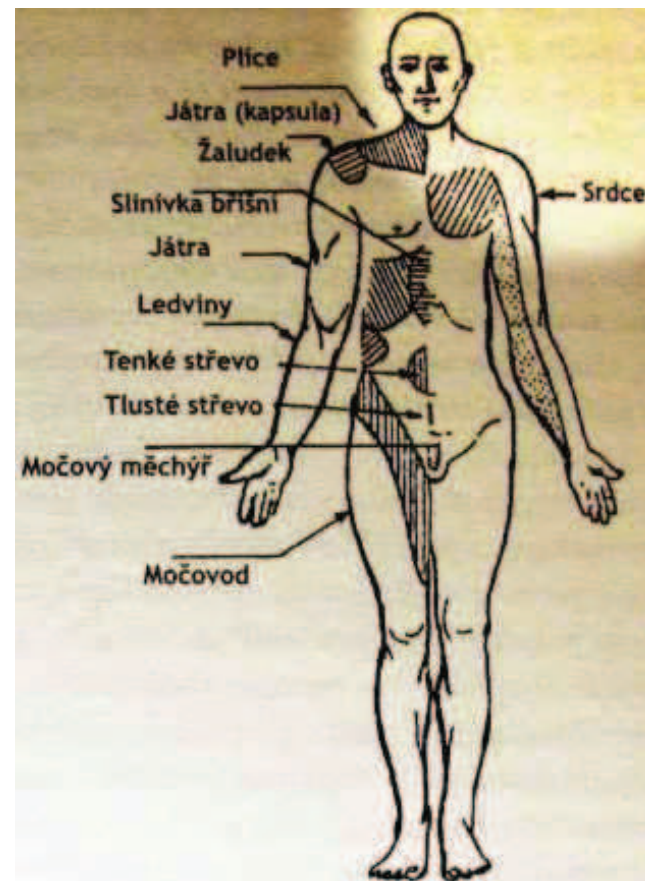
V nejranějším stadiu vývoje organismu člověka se centrální nervová soustava dělí na segmenty. Mícha má třicet jedna segmentů a ty jsou velkým množstvím nervů spojeny s odpovídajícími segmenty kůže - *dermatomy*. Každý úsek kůže je tedy v těsném spojení s určitým segmentem mozku, vnitřního orgánu (který je odpovědný za tento úsek) a kostmi a svaly (je to znázorněno na obrázku č. 19). Dráždění kůže fyzickými podněty, například světlem, teplem či elektřinou, má vliv i na odpovídající

centrální nervové soustavy a prostřednictvím ganglií (shluk nervových buněk) se rozšiřuje i na odpovídající orgán a kostní a svalovou soustavu.

Ve Výzkumném ústavu fyzických léčebných metod **M. Sečenova** v Sevastopolu byla v letech 1928-1933 **pod vedením** doktora A. J. Ščerbaka vypracována *segmentární reflexní metoda*. Specializovala se na oblast krku a beder- v těchto místech také lékaři zkoumali působnost vnějšího dráždění (říkalo se jí *krční metoda*).

*Příklad. „Je mi třicet šest let a celý život jsem byla nemocná, trápila mě **neurodermitida**. V březnu roku 1994 jsem si přečetla vaše knihy o urinoterapii a začala jsem ji praktikovat. Po nějaké době se mi kůže vylepšila. Jestliže jsem se předtím neobešla bez krémů, nyní je vůbec nepotřebuji. Také jsem se zbavila zácpy. ”*

Klinické pozorování a laboratorní pokusy prokázaly, že výše citovaná krční metoda dráždění má vliv na krevní oběh v mozku, tlak mozkomíšní tekutiny, vyšší vegetativní centra, srdeční a cévní soustavu, různé procesy látkové výměny a funkci štítné žlázy a hypofýzy.

Obrázek č. 18
Zacharinovy-Hedovy zóny

*Příklad. „Je mi čtyřicet let a z toho sedmnáct let jsem vedena na poliklinice jako pacient. Byla mi diagnostikována **difuzní netoxická struma** třetího stupně.*

Léky jsem nikdy moc nechtěla užívat, raději jsem pátrala po jiných možnostech vyléčení. Tak jsem si jednou objednala v zásilkovém obchodě tři vaše knihy. Zaujaly mě, a tak jsem v březnu přistoupila k detoxikaci tlustého střeva a jater, při níž jsem byla takřka o hladu, jen jsem

pila ~~leží~~ a snědla dvě nebo tři jablka (mimořádně, ~~mám~~ je ráda), S výsledky jsem byla **více** než spokojená a cítila **jsem** se lépe. Ale když jsem se o tom zmínila ošetřující lékařce, řekla mi, že za žádnou cenu nesmím hladovět, protože by mi to mohlo uškodit.

Vyteklo ze mě na půldruhého litru modrozelené kašy, v níž plavaly jakési vločky. **Plet'** v obličeji se mi vyčistila, toho si všimli v mém okolí všichni. Jestliže jsem před zahájením léčby vážila osmdesát dva kilogramů, nyní mám sedmdesát tři kilogramů (ovšem šly dolů postupně).

Každý den vypiji střední porci uriny. V létě jsem si navíc často potírala celé tělo i vlasy odpařenou urinou (do čtvrtiny objemu) a **také** jsem si zavedla sedm klystýrů. Byla jsem **pohyblivější** a pružnější a celé tělo měla lehčí a hbitější. Najednou jsem měla spoustu energie a **ráno** jsem se budila úplně svěží a čilá, což jsem předtím nemívala. Spala jsem dobře, cítila jsem se dobře -prostě se můj život změnil k lepšímu. "

Pásová metoda má vliv i na pohlavní funkce, krevní oběh a výživu dolních končetin, na fungování ledvin a nadledvinek, orgánů malé pánve a spodní část střevního traktu.

Je přirozené, že i malé lokální příznivé působení má blahodárný vliv na celé tělo, zejména na krevní oběh, tepelnou regulaci a látkovou výměnu.

Segmentární reflexní metoda široce působí na **organismus** v mnoha směrech a vyvolává několik zpětných reakcí.

Jak se ale moč dostane do organismu, jaké **mechanismy** tu působí? Vědecké výzkumy prokázaly, že zná--ná voda putuje kůží stejnou rychlostí oběma směry,

tedy zvenčí dovnitř do těla stejně tak jako z vnitřku **do** vnějšího prostředí. Ale to je jeden z mnoha možných způsobů.

Na kůži člověka se nachází velké množství **receptorů**, mimo jiné i v oblastech **akupunkturních bodů**. **Receptory** jsou vlastně **vysokomolekulární** bílkoviny v určitém stavu, které přijímají, transformují a předávají informace i energie od vnějšího drážditele do akupunkturní soustavy. **Akupunkturní kanál** je podle vědeckých výzkumníků z Oděsy urychlující elektrovod, v němž vzniká **efekt superfluidity** {supertekutosti}. A prvky se z povrchu kůže rychle dostanou spolu s proudem tekutiny do organismu. To je druhý způsob, jakým se urina vsakuje do těla.

V přírodě je znám fenomén dálkového působení. Co to vlastně je a v čem spočívá? Běžné léky mají energoinformační vlastnosti a ty se rozšiřují v prostoru na principu vlnění. A pokud se dostanou k jinému hmotnému objektu, část energie vyzařování je pohlcována a **objekt, jež ji pohlcuje**, získává tytéž vlastnosti jako objekt, který je vyzařuje. To je třetí a zřejmě nejdůležitější způsob, jak organismus přijímá informace z uriny. Výzkumy prokázaly, že nanese-li na kůži jakýkoliv léčebný preparát, reakce se projeví za tři vteřiny!

3. Z čeho se skládá kůže

Na kůži se nacházejí **potní**, tukové a slzné žlázy, dále **receptory** a **exteroreceptory** a také biologicky aktivní neboli akupunkturní body. Z kůže rostou vlasy a ochlupení.

Potní žlázy

Celkově se na kůži lidského těla nachází kolem tří milionů potních žláz, jež za den v normálních podmínkách vyprodukují tři sta až osm set mililitrů potu a v extrémních až do půldruhého litru, tedy tisíc pět set mililitrů. Nejsou ale rozloženy rovnoměrně - nejvíc jich je na dlaních, chodidlech, na čele, prsou, na břiše a na předkřtí. Celkem povrch kůže, schopný produkovat pot, činí pět metrů čtverečních.

Složení potu vylučovaného potními žlázami se také liší, obecně řečeno je to kombinace mnoha prvků. Jistý podíl v něm má močovina, jíž je v jednom litru přibližně jeden gram, a minerální soli.

Slzné žlázy

Slzné žlázy produkují slzný sekret, jež ovlivňuje rychlost hojení ran na kůži. Zraněná místa na kůži potíraná slzami se hojila až o třicet procent rychleji než normálně. Jak je to možné? Zprvé obsahuje slzný sekret prvky, které napomáhají procesu hojení, a zadruhé je silně slaný. Uvedeme si pár čísel pro srovnání: krevní plazma obsahuje osm procent solí, moč třicet procent, mezibuněčná tekutina šedesát čtyři procent, slzný sekret sedmdesát dva procent a podobně je na tom potní sekret - sedmdesát pět procent solí. Ovšem mezi potním a slzným sekretem je podstatný rozdíl: zatímco obsah soli v potním sekretu je závislý na tom, co jíme, je nestálý a navíc obsahuje také toxiny a další škodlivé látky, které vyvádí z organismu ven; obsah soli v slzném sekretu je stálý a nemá jedovaté látky.

A jaký si z toho vyvodíme závěr? Čím více solí²⁸ v tekutině, tím má lepší léčivé schopnosti - samozřejmě

za předpokladu stejných podmínek. Při zmrazení nebo odpaření uriny na Čtvrtinu prvotního objemu dosáhneme silné koncentrace solí, takže je tekutina mnohem hodnotnější než třeba slzný sekret a má také silnější hojivé účinky.

Příklad. „Mám třicetiletou dceru, u níž se bohužel před pěti lety objevila epilepsie. Taký se celá osypala a na lýtku se jí vytvořil hnisavý vřed. Zkoušeli jsme všechno možné a v neposlední řadě také urinoterapii — pila ji a dvakrát denně si sní potírala kůži. Na nohu si přikládala urinové obklady a v pití i potírání pokračovala až do úplného zahojení kůže. ”

Tukové žlázy

Na kůži člověka se nachází asi dvě stě padesát tisíc tukových žláz, ovšem dvě stě dvacet pět tisíc z nich se podílí na procesu maštění vlasů a zbylé ochraňují kůži před vysycháním. Nejaktivnější tukové žlázy mají novorozenci. Pak do čtyřiceti let fungují normálně, avšak poté se produkce tukového sekretu prudce snižuje a kůže začíná vysychat. To má nepříznivý vliv na celý organismus.

Člověk má v průměru na hlavě od třiceti tisíc do sto padesáti tisíc vlasů a mezi nimi probíhá nekonečný proces, kdy některé odumírají a zaměňují je nové a mladé. Při dosažení pokročilého věku vlasy šednou, což je spojeno s nedostatečnou tvorbou pigmentu melaninu v pigmentových buňkách vlasových cibulek. Pokud si do vlasů začneme vtírat urinu, tvorba přirozeného pigmentu se obnoví. Mnoholetá praxe urinové léčby dokázala, že je možné s pomocí zlatavého nektaru obnovit přirozenou barvu vlasů i zlepšit jejich kvalitu, a v některých přípa-

dech dokonce i povzbudit jejich opětovný růst po vypadávání.

Představu o tom, nakolik je kůže **citlivá**, si můžeme udělat podle následujícího údaje: na každém čtverečním centimetru **se** nachází sto padesát až dvě stě bodů, které **vnímají** bolest, dalších pět až třináct bodů vnímajících chlad, pak jeden až dva body vnímající teplo a dvacet pět bodů vnímajících tlak a jeho změny. Urinová masáž proto musí být energická a silná, taková, aby kůže cítila slabší bolest - pouze v takovém případě se dočkáme Optimální zpětné reakce nervové soustavy a vnitřních orgánů,

Na těle existuje kolem sedmi set biologicky aktivních čili akupunkturních bodů (někteří hovoří o vyšším Čísle, přesahujícím i tisíc). Pokud na tyto body působíme jemnými vpichy, prohříváním, tlakem při masáži nebo nanášením dráždivých látek, organismus odpovídajícím způsobem zareaguje. Ve Staré Číně byly tyto body dobře známy, skrze ně může docházet ke zmiňovanému jevu supervodivosti.

Na obrázku číslo devatenáct jsou znázorněna spojení mezi různými oblastmi chodidel a vnitřními orgány. Pokud tyto části kůže správně stimulujeme, například na ně přikládáme obklady z odpařené uriny, má to blahodárný vliv na **odpovídající** orgány a urychluje to jejich ozdravení.

5

mezi různými body na chodidlech s vnitřními orgány

Urinoterapie a léčba hlínou

Hliněné zábaly nebo obklady mají silnou pohlcovací **schopnost**, a proto jsou velmi efektivní. Dělají se i **urinové** zábaly, jež se různě obměňují a tím jejich **léčebná efektivita** vzrůstá. **Urina** je schopná nemoc „**rozponyvat**“ a vyhnat z organismu, zatímco hlína ji vsakuje. **Je to mimořádně** užitečná procedura, která se využívala v minulosti po staletí, dokonce i tisíciletí. Ve starém Tibetu se doporučovalo na nemocné klouby či bolavé nohy přikládat horké zábaly z hlíny, považené v moči. Taková hlína totiž lépe zbavuje organismus jedů a zejména se osvědčila při nemocech principu *váta*.

Příklad. „Narodila jsem se v roce 1929 a není divu, že jsem ve svém věku už nashromáždila pěknou řádku nemocí. Mám vysoký krevní tlak II. stupně, zánět žlučníku, artritidu, zánět tlustého střeva a ischemickou chorobu srdeční.

*V květnu roku 1993 jsem si koupila Armstrongovu knihu **Elixír života** a hned jsem se pustila do devítidenního hladovění. Zhubla jsem a celkově se cítila lépe, mé tělo bylo lehčí, hlava a játra už mě nebolely a také tlak se mi snížil a zůstal trvale na normálních hodnotách.*

Pak jsem si jednoho dne koupila i vaši knihu a podle receptů jsem odpařila urinou, namočila do ní obklad a přiložila na chodidla. Najednou jsem pocítila nebyvalý příval energie a radosti; chtělo se mi vstát z postele a tancovat. Dříve mne silně bolely nohy, oči mne svědily a pálily a byly často slzavé. Nyní jsou tyto příznaky pryč a přitom jsem po celý rok nemusela polknout jedinou tabletu!

Jen jednou, po zimní návštěvě u dcery jsem dostala chřipku, ale na tep jsem si přiložila vatu omočenou

v urině a noc a den jsem hladověla. Chřipka se vytratila jako mávnutím kouzelného proutku.“

Poznámka. Na nohou se nachází větší množství zón, jež jsou nějakým způsobem propojeny s celým organismem. Pokud **chodidlům** dopřejeme doplňující výživu, pomůžeme tím celému tělu. O tom se přesvědčila i pacientka ve výše uvedeném případě.

Hliněné a urinové zábaly

Kombinované hliněné a urinové zábaly si připravíte takto: nejprve hlínu smíchejte se starou, dětskou nebo odpařenou urinou. Hlína by měla být konzistentní asi jako hustá smetana, neměla by téct. Namočte do ní **bavlněnou** nebo vlněnou tkaninu, přiložte na bolavé místo a na to naneste dvou- až třicentimetrovou vrstvu hlíny. Omotejte další tkaninou nebo voskovaným papírem, zábal můžete upevnit elastickým obinadlem nebo něčím podobným. Mějte vždy na paměti, že při všech nemocech *váta* se obklady a zábaly přikládají horké a při nemocech slizu a žluči studené, aby se nemoc vytáhla z těla ven.

Při *radikulitidě* nebo *ústřelů* se hlína vloží do režného pytlíku a nosí se na oblasti kříže. Doporučovány jsou i zábaly podle metodiky A. J. Ščerbaka, které používal i *Mahátmá Gándhí*: hlínu namočil v **urině**, pak ji nasypal do podlouhlého látkového pytlíku (podobného rukávu od košile) a ovázal si s ním bedra na zadní straně - tvrdil, že mu to pomáhá při radikulitidě.

Ruští lékaři používali několik druhů zábalů a hliněnou náplň do nich připravovali různými způsoby. Často do ní přimíchali silný bylinkový vývar, například z **vlaš-tovičnicku**, ovšem ten nechali nejprve dva měsíce kvasit, až zčernal a **nepříjemně** páchnul. Alternativně využívali *pryskyřičník*, *truskavec ptačí*, vlašské ořechy (přesněji

membrány mezi dvěma **jádry**), *pelyněk* nebo *mumijo* (to jen zřídka). Složení bylinek není až tak důležité, **hlavně** je správné **načasování** procedury - hodí se druhá a čtvrtá měsíční fáze, když organismus vylučuje všechno ven. Věděli i o léčebných účincích uriny a leckdy hlínu **nanášeli** právě v ní. Tak dosáhli mocné hojivé kombinace hlíny, uriny a bylinkového odvaru. Do hlíny přimíchali například jemný prášek ze sušených bylin a dále kravské, koňské nebo kozí exkrementy, neboť ty obsahují **fermentované** lesní a luční byliny (jež prošly jejich **žaludčním** a střevním traktem).

Smícháme-li hlínu s urinou, oba komponenty se navzájem ovlivňují, hlína mění strukturu moči a prosycuje ji svým zářením. Jak? Hlína totiž obsahuje v přirozeném množství a poměru radioaktivní prvky a ty mají blahodárný vliv na lidský organismus. Vždyť i plodová voda má v sobě radioaktivní prvky, aby se dítě rychleji vyvíjelo. Moč se kromě toho také nasytí stopovými prvky, možné je to následovně: necháme urinou odstát od jednoho do pěti dnů v kovové nádobě, například cínové nebo měděné. Potom do ní přimícháme hlínu a směs využíváme při léčbě vážných onemocnění. Taková moč stárne a její vlastnosti se mění na alkalické, a to znamená, **že je** schopná kvůli vyššímu podílu čpavku odtrhávat odumřelé tkáně. Je nasycená kovovými ionty, například měděnými, které disponují jangovou energií. I alkalizace samotná se řadí k **jangovým** faktorům a má stahující účinek. V tom tkví i schopnost léčit rakovinu: růst nádoru, rozšiřování tkání je sám o sobě jinový proces. Když při léčbě využíváte jeho protiklad, tedy stahující **jangový** proces, můžete nádor blahodárně ovlivnit. Tímto poznatkem se řídili i starodávni ruští **léčitelé** při léčbě

nádoru mozku: nejprve nechali moč několik **dnů** odstát v měděné nádobě, dokud **nezískala** příznačný **zápač** čpavku. Potom v ní rozmíchali hlínu a léčebnou **hm** nanášeli nemocnému na hlavu tak, že vytvořili něco jako „**hliněnou helmu**“, takže dotyčným koukaly jen oči, nos a ústa. Zábál bylo nutné měnit každé dvě až tri hodiny, protože hlína časem usychala. Hliněná hmota se používala vždy studená, aby ochladila hlavu, a jak postupně teplala, pohlcovala nemoc.

*Příklad. „Je mi pětatřicet let, měřím sto šedesát centimetrů a vážím padesát tři a půl kilogramů. Trpím několika chronickými nemocemi, mezi nimi gastritidou a zánětem tlustého střeva. Měla jsem také peptické vředy, hemoroidy, **pankreatidu, cholecystitidu** a časté alergie v podobě **dermatitidy, osteochondrózu** a další. Byly mi vyoperovány mandle, slepé střevo a cysta na pravém vaječniku.*

*V rámci komplexní léčby jsem si dvakrát pročistila střeva, z toho dvakrát citronovou vodou, jednou čerstvou urinou a jednou odpařenou. Poprvé ze mě vyšly jakési chuchvalce, omotané bílými šňůrkami. A po klystýru z odpařené uriny jsem navíc vy **loučila tmavohnědé a šedé velmi tvrdé kalové kamínky**. Při všech klystýrech jsem cítila bolesti. Dvakrát jsem si pročistila játra a **vy** **loučila tmavozelené hrášky**.*

*Také jsem několikrát hladověla o délce třiceti šesti hodin a takto pokračuji už čtyři roky. Výjimečné jsem **vydržela i jednodenní hladovém jednou týdně, opakovaně prováděné po dobu dvou měsíců**. Příkladala jsem si na oblast kříže a beder obklady z obyčejné i odpařené uriny anebo smíchané s hlínou **a nemýlila jsem se v předpokladech** - bolesti brzy přešly Urinu jsem používala*

I **to** **tonizující** prostředek na pleť, jimž jsem se vždy natírala před spaním. **Proplachovala jsem si vaginu čerstvou urinou a výtok** brzy ustal. Před umytím hlavy jsem si potřela vlasy čerstvou nebo odpařenou urinou a **nechala** hodinu působit, a tak se zbavila lupů. Před koupelí jsem si natřela tělo odpařenou urinou, nechala patnáct minut působit a důkladně se umyla. **Proplachovala jsem si i nosohltanu** oči, protože jsem kdysi měla těžký zánět dutin. Zkrátka a dobře, pocítila jsem na sobě mocnou léčebnou sílu uriny a po dalších dvou týdnech jsem se cítila jako nový člověk, takřka jsem létala. "

Průzkumy ukázaly, že kůže je to pravé místo, kde můžeme naplno využít léčebnou moc uriny. Působíme-li na kůži, největší orgán lidského těla s unikátními vlastnostmi, propojený s ostatními orgány, působíme na celý organismus a on na léčbu reaguje lépe než při ústním užívání uriny. Urina je jedinečný léčebný prostředek, jenž stabilizuje kůži i její normální fungování. Nyní už víme, proč se starodávni jogíni zaměřovali spíš na zevní upotřebení zlatavého moku než na pití a proč tolik vyzdvihovali urinové masáže. Urinová masáž - to je tajemství správného využití urinoterapie.

Urinoterapie a věk

Vlastně my všichni jsme kdysi aktivně praktkovali urinoterapii - v prvních devíti měsících našeho života čili v prenatálním období. A proto pro nás nemůže být problémem se k ní v libovolném období vrátit. Ale nemusíte se upínat jen k pití uriny - klidně ji užívejte i na kůži, připravujte z ní obklady, přidávejte ji do koupele, potírejte se s ní a masírujte, prostě fantazii se meze nekladou. K pití **stačí** jedna porce denně od padesáti do sta miligramů.

Urinoterapie je neúčelnější a **nejvíc** pomáhá **osobám** s oslabenou energetikou, jejichž vnitřní prostředí v **orga-**nismu je nevyvážené směrem k alkalickému. V tom případě vlastně organismus pomalu uhnívá - tento proces je charakteristický zejména pro starší osoby. Pití uriny v těchto případech přináší velmi uspokojivé výsledky.

Příklady z dopisů pacientek

*Příklad 1. „Byla jsem často nemocná a **překonala** čtyři operace, navíc jsem **měla** ve čtyřiceti šesti letech otravu krve, ve čtyřiceti pěti zánět pohrudnice a dále vysoký krevní tlak, **tachykardii, extrasystolii, gastritidu a nemocné žlučovody.***

K urinoterapii jsem přistoupila 20. března roku 1992, kdy jsem pila denně až čtyři sta mililitrů.

*Během roku jsem si vyléčila všechna vážná onemocnění, mezi nimi **arytmii**, přestalo mě bolet v žaludku, ustaly i potíže se střevy, s kostrčí a nepříjemné pocity v hlavě. Nakonec se upravil i krevní tlak a začaly se vytrácet i doprovodná onemocnění a komplikace, jako například následky **pleuritidy** v levém boku. Nyní mne už krk nebolí, když otáčím hlavou, zlepšil se mi zrak a vytratily se nateklé žíly. Od té doby jsem nebyla ani jednou nachlazená, zbavila se **hemoroidů** a zlepšily se mi vlasy - už nevypadávají po chomáčích, naopak zhoustly. Upravila se mi stolice a nyní je pravidelná, zmizela **plynatost**, otoky na střevech a pálení **žáhy**. Když se předkloním, nemám závratě jako předtím a nebolí mě **v žebrech**. Také se **zdravěji** stravuji a dávám si **menší porce**. **V noci se nebudím kvůli křečím a celkově spím dobře. Na procházce už mi neslí oči a neskáčou mi před nimi tmavé skvrny a tečky. Křečové žíly se mi už nezhoršují a obecně se cítím lépe.***

Příklad 2. „**Urinoterapii** praktikuji čtvrtým rokem a ráda bych se **poděl** o **výsledky**, jichž jsem po delší léčbě dosáhla. Přestalo mi šumět v uších a **začala** jsem znovu **slyšet** na **levé** ucho. **Už** nemívám studené ruce a vyrovnaly se mi i prsty na nohou a rukou. Pročistila jsem si žlučník, z jež vyšly žlučové kameny, a tři měsíce jsem vylučovala písek. Splaskl mi nádor v kolenou a vyléčila jsem si **podagru**. Začala jsem si **promývat** oči urinou a příznaky počínajícího šedého zákalu se vytratily. Když jsem pak šla k očnímu lékaři, řekl mi, že mám oči takřka úplně zdravé. Jinak **doktorům** o své léčbě moc nepovídám, protože by mi stejně nevěřili — zejména to, že jsem se **vyléčila** z cukrovky. A přece je to pravda — nemám cukr ani v moči, ani v krvi. Lékař mě chválí za to, že mám **tak** dobré výsledky, myslí si asi, že dodržuji dietu, ale já prostě piji urinu.

Taky mě asi pět let silně bolela slezina, ale i tu jsem si vyléčila, a to tak, že jsem si na ni přikládala obklady a nechávala je deset až patnáct minut působit.

Když piji třikrát denně stomililitrovou porci uriny, ve **žlučníku** započne ‚**pracovní směna**‘, jako by tam pracovala horda kameníků. Přímou cítím, a někdy dokonce snad i slyším, jak se drtí a drolí mé žlučové kameny.

Také jsem si vyléčila hemoroidy a žíly na nohou. Celý život jsem měla popraskanou kůži na chodidlech a zápěstí a v **létě** jsem kvůli tomu nemohla nosit otevřené boty. Měla jsem bronchitidu a po ní jsem neustále mrzla a byla nachlazená. V létě jsem po bytě chodila v tričku bez rukávů, ale nyní po koupeli chodím jen tak a vůbec mi to nevadí. Už z toho nejsem nemocná, protože se mi zvýšila imunita."

Příklad 3. „**Měla jsem zubní paradentózu, za pět** let mi vytrhli třináct zubů! Ale hnisavě váčky **na dásn** mi bohužel zůstaly. Začala jsem si **je** však masírovat urinou a vypadá to, že se konečně daly na ústup. Už k **lékařům** nechodím, stejně mi nepomohou.

V levém uchu se mi **vytvořil** vřed, **takže** jsem na ně skoro neslyšela. Po pravidelném promývání uší urinou se mi sluch vrátil a nyní je velmi dobrý. Dcera si zase urinou vyléčila ekzém a vnučka astma.

Sousedka měla otevřený vřed na žilách na nohou, takový velký a hnisavý, takže musela i v létě v tom největším parnu chodit v punčocháčích. Poradila jsem jí, aby si ránu promývala urinou, a brzy se jí zahojila, takže je nyní zcela v pořádku.

Rozhodně nejsem ani trochu líná. Jakmile brzy ráno vstanu, hned přistoupím k urinoterapii a cítím se po ní skvěle. Dříve jsem bývala taková divná, pomalá a bez energie, jako by ze mě vyprchal všechn život. Nyní mám chuť jako mladá dívka a ve svých sedmdesáti letech vypadám mladší než před patnácti lety. Lidé mi většinou stejně nevěří, že už mám sedmdesát. Kdyby nebylo urinoterapie, už bych asi dávno ležela v hrobě, ale nyní mám tělo tak lehké, že někdy ani sama sebe necítím."

Příklad 4. „Chci vám poděkovat za všechny vaše knihy o urinoterapii. Je mi už osmdesát, ale přesto jsem se od dubna 1993 začal léčit urinou. Užívám ji vnitřně několikrát za den: poprvé v noci kolem druhé hodiny, podruhé kolem jedné hodiny **odpolední** před obědem, potřetí v šest hodin večer, rovněž hodinu před jídlem a **počtvrt** před spaním; poté si vyčistím zuby.

Dřív jsem trpěl chronickým onemocněním žlučníku a **před** šesti lety mi operovali **adenom**. Přibližně v té **e** jsem měl taky těžký záchvat mrtvice a velmi vysoký tlak. Jak vidíte, překonal jsem ty nejtěžší nemoci. Po mrtvici jsem pořád užíval nějaké léky, ale od doby, kdy **jsem přistoupil** k urinoterapii, žádné nepolykám. Stravuje **je e** zcela normálně a žádné nemoci mi naštěstí nezne-**příjemňují** život. "

Příklad 5. „Jako sedmiletá jsem prodělala úraz **hlavy** a tři střeptiny v ní **zůstaly**. Ukončila jsem **zdárně** střední školu a **hned** šla do práce. Celých dvaadvacet let jsem pracovala jako dělnice hodinářka v hodinářském závodě a proseděla všechny pracovní směny s lupou na očích. Málo jsem se pohybovala a večer mě tak bolely oči, že jsem si nemohla ani číst. Ve třiceti osmi letech jsem se stala invalidou druhého stupně. Pak jsem prožila všechno to, co Jurij Vlasov popsal ve své knize *Návrat do života*, měla jsem úplně stejné symptomy.

Doktoři mi řekli, že jsem nevléčitelný případ, a doporučili mi operaci hlavy - ale to jsem odmítla. Spolykala jsem velká kvanta prášků, ale všechno zbytečně. V naší rodině se zhoršila finanční situace, protože spoustu peněz šlo právě na drahé léky. Vytoužené zdraví se však stejně nedostavilo.

V padesáti dvou letech se můj zdravotní stav prudce zhoršil, měla jsem slabé srdce. Navštívila jsem několik lékařů, ale všichni jen krčili rameny a říkali, že to je konec - sama jsem to slyšela. Moje matka se tak vylekala, ie **zůstala paralyzovaná** a dodnes je nepohyblivá. Dcera mi naštěstí koupila vaše knihy, a když jsem je přečetla, začala jsem **popíjet** urinou. Nejprve třikrát denně tři doušky (přitom jsem ještě pokračovala v léčbě klasický-

mi medikamenty). Po šesti měsících jsem se **uzdravila**. Nyní mi je pětapadesát let, ale vypadám **na čtyřicet**. **Při** výšce sto šedesát čtyři centimetrů vážím šedesát **kilogramů a** jsem velmi ohebná **a** pružná. Jestliže jsem dřív pomalu nemohla ani otočit hlavou na stranu, nyní udělám dvacet předklonů jako nic. Chodím rychle, bez zastávek vyběhnu po schodech nahoru a někdy **si** jdu i zaběhat.

Pokud vám někdo **bude** tvrdit, že člověk, jenž je na umření, nemá žádnou šanci, nevěřte tomu. Vždy se najde hlavní léčivý prostředek, a **tím** je urina. Lýdie B."

S paní Lýdií nesouhlasím v tom, že urina je hlavní léčivý prostředek. Protože ten nejdůležitější prostředek člověka v boji za zdraví je - naše vůle. Pokud člověk napne všechny síly a vzepře se smrti navzdory všem okolnostem, pak se vše stane tak, jak si přeje, a on nad smrtí zvítězí.

Neexistuje nic silnějšího než vůle člověka. Nemoc parazituje na lidech se slabou vůlí, na lidech bez znalostí a rozhledu. Každý člověk je od přírody tak silný, vševědoucí a nezávislý, že k jeho výbavě už ani není co přidávat. Je však možné mu odebrat, tedy ohlupovat, vysilovat a podřizovat. A takto se chová „civilizovaná společnost“ ke každému jedinci od okamžiku početí - klame ho, vysává a manipuluje jím.

My ani nemáme ponětí, jak to žijeme a co všechno děláme špatně. A přitom můžeme snadno navrátit našemu organismu přirozenou harmonii a užívat si života. Ve svých knihách se snažím o přiblížení této cesty, chci ukázat celou sílu, vědomosti a lásku a vnést je do života každého člověka. Ale nikomu nechci nic vnucovat, jenom přináším inspirace. Role autora nespočívá v tom, že by měl léčit, on jen podněcuje a dodává duševní sílu.

Vyléčit **z** jakékoli **nemoci** se však musí každý sám. Kdo **ne** ze **ne** na den a přijímá vše, co mu život přináší, zničí sám sebe.

Příklad „Vážený Gennadiji Petroviči, urychleně potřebuji Vaši pomoc. Mému manželovi je jedenačtyřicet let (jsem stejně stará) a začal si čistit a detoxikovat Organismus podle vašich rad a doporučení. Nejprve si zaváděl klystýry z obyčejně uriny, a ačkoliv nebyl nemocen, po dvou týdnech pravidelného provádění procedur se cítil mnohem lépe.

Jednou však na něho dolehla deprese, zavřel se v garáži a napil se vodky -přesněji řečeno vypil porci za dva. Po několika dnech mu nateklo břicho: bylo tvrdé jako buben a obrovské, jako by byl těhotný. Celý se nafoukl jako balon a vypadal hrozně. V nemocnici mu provedli testy žaludku, jater, ledvin, prostaty i močového měchýře. Žádnou patologii však nenašli, vše bylo v normálu - jenže mužův stav se horšil a horšil. Nevěděli, co s ním je, a tak ho poslali do nemocnice. Nyní ho chtějí operovat a vysát mu tekutiny z břicha. Hladověl noc a den na vodě, ale břicho stále roste a roste. Už nevím, co mám dělat."

Doporučení. Na břicho „těhotného muže“ nejlépe pomáhají urinové obklady, musí se ale přikládat nepřetržitě. K tomu doporučuji pít sto mililitrů uriny třikrát až čtyřikrát denně. Provádějte také čtyřicetiminutovou urinovou masáž dvakrát denně. Namísto hladovění o vodě doporučuji ozdravnou kúru s urinou, neboť má močopudný účinek, a určitě zlepší i zdravotní stav vašeho **muže**. Velká hloupost je při vodnatelnosti pít vodu -namísto aby se tělo tekutin zbavovalo, vy mu **ječtě přiléváte**.

Když se jedna hloupost skloubí s druhou, nemůže z toho vzejít nic dobrého, jen neštěstí.

Urinoterapie a individuální konstituce člověka, roční období a věk

Každý člověk má svou individuální **konstituci**, a proto i jeho čerstvá moč má jedinečné účinky, například může organismus vysušovat nebo rozehřívát. Také každý druh uriny má své vlastnosti: urina odpařená, stará či ochlazená, každá na nás bude působit jinak. Se specifickými vlastnostmi každého druhu uriny je nutno počítat, jinak vzniknou vedlejší efekty, jež účinnost urinové terapie sníží.

Podíváme se na to zevrubně.

Ve starodávných pojednáních se píše, že *moč člověka je horká a vysušuje tělo. Je ostré chuti a pronikavá, má v sobě hodně solí*. Je velmi vhodná pro osoby slizu, neboť vysušuje jejich vlhká těla, hřeje, aktivuje trávicí enzymy a posiluje procesy látkové výměny v těle.

Příklad. „Na počátku roku 1993 jsem se začala špatně cítit a hlavu jsem měla nezvykle těžkou, jako by mi ji někdo ze všech stran zmáčkнул. A když jsem vstala z postele, točila se mi tak silně, že jsem nebyla schopna ani udržet rovnováhu.

*Přistoupila jsem k urinoterapii, ale po dvou týdnech léčby u mě vypukla silná **rýma** a z obou nosních dírek **mi** tekly tmavé husté hleny a **hně**."*

Poznámka. Rýma, hleny a tloustnutí jsou hlavními příznaky podrážděného slizu.

*„Po prvním užití moči jsem po čtyřiceti minutách dostala silně nutkání na stolici, tekly ze mě tekuté **hně**-dé břečky. Urinu jsem pila asi pět měsíců, poté jsem se*

nechala cítit lépe. Také jsem silně zhubla; předtím jsem měla výraznou nadváhu, až sto pět kilogramů, nyní vážím mnohem **méně** a všechny šaty na mně plápolají. Lehce se mi chodí, srdce mi lépe funguje a už nepolykám **žádné** prášky. Taky se mi upravil spánek a snadno usínám **ne** nepřevaluji se z boku na **bok** jako dřív. "

Když se člověk větru dá na urinoterapii, může dostat zácpy a rychle hubne, přestože se celkově cítí lépe. Osoby žluči zase snadno postihnou trávicí potíže a kožní vyrážky.

Komplexní urinoterapie, tedy urinové masáže a **klystýry**, spolu s hladovou kúrou a pitím moči mají největší ozdravný účinek na osoby konstituce **slizu**. Osoby větru příliš silně hubnou, a proto je nutné při léčbě kombinovat urinové klystýry s mléčnými a olejovými a urinovou masáž s potíráním těla olivovým olejem. Není nutné dlouho hladovět, stačí krátkodobé kúry převážně v teplém letním období.

Příklad. „Vaše knihy mi přinesl manžel a přesvědčil mě, abych vyzkoušela urinoterapii a detoxikaci organismu. Poprvé jsem se pokusila napít uriny v květnu roku 1994, ale skutečné jsem to dokázala až pátého července. A už jsem nepřestala.

*Proč jsem vlastně začínala? Měla jsem vleklé a těžké ženské potíže a nezhoubné onemocnění prsní žlázy (**mastopatii**). Tak jsem třikrát denně pila lichý počet doušek uriny, začínala jsem ve tři až čtyři hodiny ráno. Celkem za den vypiji tak čtyři sta mililitrů moči. Urinu také odpařuji, ale ne svou, spíš manželovu a synovu: dělám si z ní teplé obklady a přikládám je na prsa, oblast **kríže** a okolí ledvin. Dávám přednost teplým obkladům **ne** raději na noc a ráno se celá důkladně omyji teplou*

*vodou. Tyto procedury dělám denně už šest měsíců bez přestání a vlastně si ani nejsem jistá, zda dělám **všechno** správně.*

*Kromě toho jsem upravila stravování a přestala jíst chleba či maso a začala konzumovat kaše. Ráno na **lač**-ný žaludek sním dvě polévkové lžíce pšeničných klíčků s půlkou kávové lžičky medu.*

*Během šesti měsíců jsem dvakrát hladověla po dobu deseti dnů o vodě i **urině**. Dostavila se krize a probíhala přesně tak, jak jste popisoval ve svých knihách. Vyskočila mi horečka až na čtyřicet stupňů Celsia, tlak mi děsivě klesl a **měla** jsem závratě, **ani** jsem se neudržela na nohou a **vrávorala** jako opilá. Ale jakmile jsem hladovku ukončila, všechny příznaky přešly a já byla zase normální. Strach jsem neměla, protože je ve vašich knihách jasně uvedeno, že se takto projevuje probíhající očistné krize.*

*Měla jsem příznaky alergického astmatu, trápila mě dýchavičnost a vleže jsem nemohla ani spát. Naštěstí však nemoc nedospěla tak daleko, že bych musela používat aerosoly. Nyní, po půl roce léčby, jsou všechny příznaky pryč. Mám podagru a často mě bolí nohy. Na noc si dělám obklady na chodidla a cítím, e je mi mnohem lépe. Ted' už mohu chodit na **vyšokých** podpatcích a do práce se leckdy projdu pěšky, **což** jsem dříve nezvládala. Držím dietu **a** piji bylinkové odvary. Hodně jsem zhubla, a kolegové a kamarádi mě neustále chválí a lichotí mi, jak mi to ted' sluší. Já však **nikomu** nic nepovídám, myslím si, že **to** je hlavně moje věc. "*

*Komentář. Prudké snížení tělesné hmotnosti u této pacientky je spojeno s **předrážděním** principu větru. Dieta **ne** byla vybrána úplně správně a užívání odpařené*

y bylo **přehnané**. Pokud žena **změní** stravovací ná-
y a do léčby zařadí více tepelných procedur či olejo-
vé masáže, zato sníží množství odpařené uriny, všechny
problémy zmizí a ona se uzdraví.

*Příklad. „Je mi právě třicet let, mám výšku sto šede-
sát centimetrů a vážím čtyřicet kilogramů. Podle tabulky
dáš jsem si **zjistila**, že u mě převládá váta, na druhém
místě je pitta a kapkaje velmi nízká.*

*Stíně šilhám od narození a **chtěla** bych se toho zba-
vit. V dětství jsem měla časté **akutní respirační onemoc-
nini a bronchitidu**. Trápí mě stálý tlak na oko, takřka
každý den mám bolesti hlavy či zácpu a bolí mě břicho.
Po večerech mi bývalo špatně od žaludku, tak jsem šla
na vyšetření a ultrazvukem mi objevili, že mám ucpané
žlučovody. Psychicky se cítím špatně a dost se divím, že
si toho lidé v okolí nevšimli a myslí si o mně, že jsem
rozumná a chytrá. Ovšem já mám někdy pocit, že se můj
duševní vývoj zastavil v šestnácti či osmnácti letech. Ně-
kdy se chovám jako dítě, mám záchvaty podrážděnosti
a bývám **nevrlá** a urážlivá. Všechno vidím jen v černých
barvách, jsem velmi nespokojená se svým životem a vě-
řím v prorocké sny, věštění i horoskopy. Když něco ve
spánku uvidím nebo si přečtu nepříznivou předpověď,
tak o tom přemýšlím a jsem neklidná, mnohdy se bojím
nastávajícího možného nebezpečí. Mám temné, nezdra-
vé myšlenky.”*

*Poznámka. To, co popisuje tato mladá žena, jsou
charakteristické příznaky silného předráždění životního
principu větru čili váta.*

*„Nyní napiši, co všechno jsem ve svém životě změ-
nila.*

*1. Dne 28. ledna 1994 jsem přešla **na dělenou st-
a** začala jíst hodně syrového ovoce a zeleniny. **Schválně**
jsem nechávala klíčit pšenici.”*

*Poznámka. Surové ovoce a zelenina způsobují pře-
dráždění principu větru.*

*„2. Po večerech jsem si čistila střeva se dvěma litry
vody s **citronovou šťávou**, kúra trvala tři týdny.”*

Poznámka. Klystýry také mohou rozbouřit vítr.

*„3. Od prvního února stejného roku jsem se zača-
la léčit urinou, přestala konzumovat mléčné **výrobky**
a maso a přešla na kaše, syrovou a dušenou zeleninu.
Pila jsem jen roztátou vodu a z **ní** si dělala také svůj ob-
líbený nápoj, šípkový čaj s medem.*

*4. V roce 1992 jsem byla u doktora **Sytina** v Moskvě,
ale z rodinných důvodů jsem musela léčbu u něho přeru-
šit. Snažila jsem si pěstovat silnou vůli a **poslouchala me-
ditační nahrávky**, ale výsledek se dostavil teprve nyní, po
ozdravném hladovění. Na svět kolem pohlížím pozitivně
a mám zdravé vnímání světa. Jsem klidnější a vyrovná-
nější, své myšlenky dokážu kontrolovat a umím si vytvo-
řit čistou, světlou a radostnou mysl. To jsem dřív nedo-
kázala, možná proto, že jsem měla organismus ucpaný
a zanesený jedy.*

*5. Nyní napiši o svém prvním **hladovění**: dne 5. úno-
ra jsem zvýšila množství užívané uriny a pila ji pětkrát
až sedmkrát denně. **Vynechala** jsem bílkovinné produkty
smažená a tučná jídla a jedla především saláty, duše-
nou zeleninu a občas v menších porcích kaše. **Pila** jsem
většinou roztátou vodu a šípkový čaj. 6. února jsem celý
den jedla jen jablka a pila bylinkově odvary a vodu. Po
oba dny jsem si navíc po večerech pročistila střeva. 7.
února ráno jsem dostala **chut' na jídlo**, ale pak to přešlo.*

Celý den **jsem** se cítila lehká a svěží, ovládala mě radost ze **ivota**. Navečer jsem měla nepříjemné pocity nejprve v břiše – **jakoby** se mi tam něco převracelo, chvíli mě **zplavovalo** horko a poté zimnice. Zeslábla jsem, točila se mi hlava a bylo mi špatně od žaludku. V noci jsem **racela** velmi hořkou tekutinu a měla jsem průjem. Pak se mi udělalo lépe, ale uvnitř mi bylo pořád horko a obličej mi zežloutl (normální barva se mi do tváře vrátila až po pěti dnech). Dne 8. února jsem se probudila tak slabá, ani jsem nemohla vstát na nohy, zavíraly se mi oči a v ústech jsem měla sucho. **Pila** jsem roztátou vodu a všechnu vlastní urinou vyloučenou v období od tři do osmi hodin. Bohužel nemám možnost, abych urinou také odpařovala, proto si nemohu dělat masáž. Alespoň se tedy několikrát denně omývám urinou, promývám si s ní oči, nos a ústa. Toho dne jsem ukončila úplně hladovění a začala pít odvar ze šipky s medem, později začala jíst jablka a večer si udělala dušenou zeleninu. "

Poznámka. Tato žena hovoří o hladovění, ve skutečnosti držela ovocnou a zeleninovou dietu.

Otázka. „Očistila se mi játra během tohoto hladovění? "

Odpověď. Samozřejmě že ne. Jen jste je maličko podráždila a zbavila jste se toho, co se nacházelo zkraje. Radikální očista jater na buněčné úrovni vyžaduje tři až čtyři týdny hladovění, **během** nichž člověk pije jen vodu a moč a dělá si klystýry i urinové masáže.

„Pak jsem hladověla ještě dvakrát, vždy po dobu dvou dnů. A výsledky? Na těžké bolesti hlavy jsem mohla zapomenout, zbavila jsem se vleklých zácep i bolesti břicha a byla jsem klidnější, vyrovnanější a uvážlivější. Dokonce jsem neměla ani jednu rýmu! **Nedělalo** mi potíže vstávat brzy ráno v šest hodin (období váta), ale

tlak v očích a **šilhavost** zůstaly. Jak **se** jich mohu **vit**?

*Jsem velmi hubená, a když piji moč, **hub** ještě víc. Nejím mléčné a masné výrobky, protože prvky, **jež j** v nich **obsaženy**, dostávám do organismu s urinou.. A nechci s **urinoterapií** přestávat, protože okamžitě pocítím nezdravé psychické změny."*

Otázka. „Jak mohu kombinovat urinoterapii a výživnou dietou, abych přibrala na váze? Je obojí možné nebo jen **jedno**? Mám tedy jen dvě možnosti na výběr: buď budu rozumnou chodící kostrou, anebo **bláznivou** ženou s krásnou postavou? A co mám dělat s očima?"

Odpověď. Tlak v očích a šilhavost vzniká na **energoinformačním** základě. Samotná **urinoterapie** ve vašem případě nestačí, musíte si ještě pročistit životní pole a ztláčit rozbouřený vítr. Teprve poté z vás bude skutečně vyrovnaná, krásná a rozumně uvažující mladá žena.

Poznámka. Tato žena získá urinoterapií mnohem víc, **bude-li** kombinovat s jinými léčebnými metodami a přitom dbát na zvláštnosti vlastní konstituce.

*Lidem se zřetelně vyjádřenou konstitucí žluči stačí užívat urinou vnitřně jen jednou denně, jeden až tři doušky ráno. Zato je vhodná urinová masáž, po níž by měla následovat studená sprcha a **zchlazení** těla.*

*Osoby s rozbouřeným větrem by si v suchém chladném počasí měli připravovat teplé koupele, do nichž přidají odpařenou urinou v poměru jeden litr na plnou vanu, a **každý** den si potírat **tělo** olivovým **olejem**.*

Příklad. „Je mi třicet dva let a mám gynekologické potíže. Tak jsem se pustila do urinové léčby, ale **asi** jsem nezačala **správně**, protože jsem byla příliš dychtivá, abych se co nejrychleji zbavila svých **nemocí**.

Moč jsem začala užívat třikrát denně v objemu sto až dvou set **militrů** a přitom jsem si prováděla souběžně i očistu střev, potírala si tělo urinou a dělala si **výplachy**.

Zpočátku jsem byla zklamaná, protože namísto **zlepšení** zdravotního stavu nastalo zhoršení; já jsem na to **byla** ale naštěstí připravená. Začalo mě bolet v játrech, **osypala jsem se** po těle a v tříslech se mi vytvořila plíseň jako hříbek, který vypadal tak trochu jako popálenina. **Trochu** jsem se vylekala, ale přesto jsem pokračovala v pití uriny, očištění klystýrování i proplachování. Jsem totiž celou svou duší přesvědčená, že se všechno po čase navrátí do normálu a já budu zase zcela zdráva. To mi stojí za to, abych vydržela různé útrapy a zkoušky a abych ustála těžké očištění krize. Dobře chápu, že za dva měsíce není možné dosáhnout výjimečných úspěchů a uzdravit se. Vždyť můj organismus byl po celé dlouhé roky a desetiletí tráven jedy!

Brzy jsem pocítila zlepšení, jež se projevilo mimo jiné tím, že zmizely plísně, **upravila se stolice** a měla jsem měkčí hrud'. Také mě už tolik nebolí v oblasti jater - čistila jsem si je jednou a v nejbližší době se chystám proceduru zopakovat. Všem blízkým a známým jsem rozhodně **vaši** metodu doporučila a jako příklad jsem uváděla své osobní úspěchy."

Poznámka. Žena se nachází ve **věkovém** období žluči a má i zřetelnou žlučovou konstituci. Když začala zčistajasna užívat velké dávky uriny, organismus na to reagoval jednak tím, že se zbavoval odpadu a toxinů z organismu, a také tím, že u ní došlo k předráždění životního principu žluči, které se projevilo bolestmi v játrech a vyrážkou na **těle**. Jakmile byla **detoxikace** organismu završena a játra ozdravena, harmonizoval se i princip žluči. A pacientka se začala cítit **lépe** a vytratily

se všechny symptomy předráždem principu **tělesné** horké tekutiny.

Popis a průběh nemoci, který uvedla v dopise, svědčí o tom, že urina vytlačuje z organismu na povrch onemocnění skrytá uvnitř něj, a také vysává parazity (jako v tomto případě plíseň v oblasti třísel). Pokud by k tomu nedošlo, plíseň by se rozrůstala a v budoucnu by se vytvořilo **mycelium** (podhoubí) čili onkologické **onemocnění**. Všechny gynekologické potíže této ženy pramenily z toho, že byl v jejím organismu **usazen plísňový parazit**.

Ve stáří u člověka převládá životní princip větru, a to se **projevuje** mnoha příznaky, například tím, že organismus špatně zadržuje vodu, je dehydratovaný, usychá a nedokáže produkovat dostatek tepla. Všechny ozdravné procedury by měly být koncipovány tak, aby organismus neztrácel vodu a teplo (zvlášť se to týká osob se zřetelnou konstitucí větru). Pro ně nejsou příliš účinné urinové masáže jako spíš horké koupele s urinou, nejlépe ráno a večer. Po ranní koupeli je dobré si potřít tělo olivovým olejem."

Příklad. „Je mi čtyřicet sedm let, koupila jsem si vaše knihy a rozhodla se léčit podle nich. Pila jsem odpařenou urinou, myla si s ní vlasy a užívala ji i navenek. Brzy jsem měla sluchové a zrakové halucinace a nakonec jsem skončila v těžkém stavu v psychiatrické léčebně. Léky mi pomohly od halucinací, ale nohy mě neposlouchají a celkově jsem v těžkém stavu. Dříve jsem byla silná, sebejistá a fyzicky zdatná žena, která nebyla skoro nikdy nemocná, ale **ted** už marodím skoro tři týdny a vůbec **nevím**, co mám dělat. "

Poznámka. Tato žena překročila věkovou hranici vetru, i kdy/ měla původně kombinaci **slizu** a žluči (to

uje i **scbejistota** a fyzická zdatnost). Jakmile začala **užívat** odpařenou urinou, jež je solným koncentrátem, její vítr se rozbouřil a uvolnila se skrytá patologie **psychického** původu; možná to byl parazit v životním **poli**. Kombinace obou faktorů měla za následek ženi-**o** onemocnění. Měla zvolit jiný začátek léčby: klystý-**ry** z obyčejné uriny, ranní pití moči a urinovou masáž chodidel, nejlépe s odpařenou na polovinu původního objemu. Žena se z *tohoto* stavu dostane jedině tak, že pozastaví léčbu a začne provádět léčebné koupele dvakrát až třikrát denně.

Všem osobám, které to myslí s urinoterapií vážně, doporučuji, aby se **při** stravování řídili zvláštnostmi své individuální konstituce, věkem a ročním obdobím. Také různé přísady do moči, například sušený zázvor, napomáhají lépe rozpouštět **sliz**. Nemocný se uzdraví z **plicních** nemocí, jejichž většina je vyvolána právě hromaděním hlenů a podrážděním životního principu slizu.

Musíte střizlivě ohodnotit svůj zdravotní stav a **zčas** polevit nebo zcela pozastavit urinoterapii. Nikam nespěchejte a udělejte si na ozdravné procedury čas.

Starodávné recepty na užívání moči a jejich moderní interpretace

Některá starodávná doporučení a pověry o urinové léčbě nyní vidíme v novém světle.

- *Pokud kůže tmavne a má nezdravou barvu, použijeme čpavkový výtažek smíchaný s čerstvou chlapeckou urinou.*

Kůže tmavne i v případě, že se v ní nahromadí nadbytek pigmentu; ten odstraníme s pomocí těkavých a žíravých látek. Takový je čpavek, ale měli bychom jej

užívat spolu s urinou chlapců, protože ta zase **obnovuje** a upravuje látkovou výměnu kůže.

- *Poškození a zranění očí léčíme medem, jež rozpustíme v lehce vařící urině chlapce.*

Med i moč jsou vynikajícími **antiseptiky** a **obsahují** všechny potřebné látky pro hojení ran. Navíc příznivě ovlivňují žluč a zejména tu její složku, jež je odpovědná za zrak.

- *Při zánětu hrtanu v jakémkoli stadiu pomáhá urinové kloktání; pro lepší účinnost se špetkou šafránu.*

Moč je výborný dezinfekční prostředek a šafrán zase napomáhá obnovovat tkáň zničené nemocí a **obnovuje** krev. Obě složky se navzájem doplňují a posilují svou účinnost, proto je tento urinový roztok pokládán za nezaměnitelný lék při zánětu hrtanu.

- *Trápí vás třes v rukou a kolenou? Pomohou vám urinové tampony a potírání vlastní urinou, jež se používá čerstvá a ještě teplá.*

Třes končetin je příznakem předrážděného principu větru, jež charakterizuje chlad a sucho. Teplá urina organismus zvlhčuje a ohřívá a také neutralizuje patologické procesy, takže se nemocný brzy uzdraví.

- *Při počínající vodnatelnosti je nutné po nějakou dobu pít na lačný žaludek vlastní ranní urinou. Stejný postup pomáhá i při žloutence.*

Urina má totiž přirozené močopudné vlastnosti, a proto vylučuje zbytky tekutin z organismu. Při žloutence se žluč dostává do krve, místo aby odtékala do střev, a z krve je vylučována spolu s močí. Pokud tuto moč pijeme, tedy ji opakovaně zavádíme do organismu, činnost jater se upraví.

- **Urinu** doporučuji ženám, které mají nepravidelný menstruační cyklus. Nejlépe jim pomáhají pro tyto účely sedavé koupele z ohřáté chlapecké uriny, do níž se přidává trochu rozmělněného česneku.

Menstruace totiž vyžaduje vysoký potenciál životní energie, bez něj se nespustí. Ten má v sobě urina chlapců a při smíchání s česnekem se její působení násobí. Česneková urina dodává organismu nezbytné teplo a energii, které vytvářejí hlavní předpoklady správného měsíčního cyklu ženského organismu.

Kromě toho směs potlačuje bakteriální infekce, jež představují příčiny narušení.

- Opruzení a **kondilomata** kolem řitního otvoru, na hýždích a jiných intimních místech nejnáze odstraníte tím, že si **inkriminovaná** místa budete potírat speciálním roztokem uriny s výtažkem z kamenů.

Způsob přípravy je **nasledující**. Nasbíráte obyčejné kameny či dlažební kostky, roztavíte je do červena a zalijete chlapeckou urinou. Moč se pod vlivem „kamenného vývaru“ promění a jako štiplavá tekutina s dezinfekčními účinky spolehlivě zahojí opruzená místa.

- Při **svědění** v okolí ženských pohlavních orgánů provádějte pravidelné teplé urinové výplachy.

Svědění může být buď bakteriálního původu, anebo důsledek nachlazení. Čerstvá moč blahodárně působí na obě příčiny.

- *Urina je také nepostradatelný pomocník v případě, kdy potřebujeme z těla odstranit cizorodě tělíska, například třísku na noze. V tomto případě nohu namáčejte do teplé uriny a **nechte jí tam tak dlouho, jak to půjde; třísku poté snadno vytáhnete.***

K vytažení cizího **předmětu** musíte napřed **k** změkčit a sterilizovat - urina dovede obojí.

- Při **epidemiích moru středověcí lékaři doporučovali preventivně zhltnout pár doušek vlastní ranní uriny, protože posiluje obranné síly organismu.**

Já bych jim ještě poradil každodenní potírání **těla** urinou, třeba i dvakrát či třikrát denně, **obranyschopnost** před nákazou by byla stabilnější.

A protože se epidemie moru nemusí vyhnout ani naší době, doporučuji pít směs čerstvé a staré uriny v poměru půl na půl, a to po každém vymočení, a zapíjet **dostatečným** množstvím vody (spíš častěji v menších dávkách).

- *Pokud vás kousl komár nebo vás píchla včela, přiložte si na místo ihned tampon namočený v **urině**. Moč obsahuje látky, které působí jako protijed a okamžitě neutralizují hmyzí jed, jež se dostal do organismu po bodnutí.*

- *Je vhodné si každý den promývat oči teplou **urinou**, tím zrak posilujeme a dlouho si jej uchováme zdravý a ostrý.*

Zrak patří mezi nejdůležitější funkce principu žluči a právě tento princip je obsažen i v čerstvé urině. Já jsem si na vlastní kůži, respektive přeneseně „na vlastní oči“, prověřil, že to skutečně funguje.

Pověry o moči ve světle moderního bádání

- *Dříve se věřilo, že moč zahání čarodějnice.*

Zvířata si značkují **teritorium** močí, protože velmi přesně rozeznají svou stopu od cizí. Tím se mohou řídit i lidé: pokud místnost pokropí svou močí, vytvoří se svérázné ochranné pole. To je vždy propojeno s pánem domácnosti a řídí se jeho myšlenkami. **A** když myslíte na to, jak svůj domov ochránit před vniknutím nezvaných

hostí, například čarodějnic, temných sil či běsů, domácnost se doslova „naladí“ na tuto ochranu. Ochranné pole tvořené vlastní močí (při pokropu místnosti) vytlačuje všechny cizorodé bytosti ven a tlmí jako neviditelná bariéra, přes kterou se nedostanou.

– *Jako ochranu před nechtěným těhotenstvím pijte moč neposkrvněných panen.*

Samotné početí je docela složitý akt a nezáleží jen na tom, zda spermie pronikne do vajíčka a splyne s ním. Do matčiny dělohy se musí dostat také duše člověka. A co je to duše člověka? Energie, která se vtiskne do vajíčka a dále řídí proces formování nového hmotného těla.

Existuje mnohem jednodušší způsob, jak se ubráníte nežádoucímu početí - prostě si ho nepřejte. Je-li žena naladěna vůči těhotenství negativně, kolem ní se vytvoří zvláštní pole, jež duši brání, aby se dostala do dělohy a napomohla vzniku nového života. Vědomí musí obsahovat zcela přesnou a konkrétní představu, že těhotenství není vítáno a že k němu žena není připravena. Je nutné, aby se takováto mentální příprava odehrála před pohlavním stykem a nikoli po něm, to už může být pozdě.

Urina panny může organismus před pohlavním stykem „oklamat“ a zamezit početí. V informačním poli se udržuje přesvědčení, že těhotenství je něco špatného či škodlivého, a to svádí novou duši, která touží po převtělení, tuto cestu opustit. V takovém případě nenalezne místo, kudy projít, protože všude naráží na panenské vibrace.

Z tohoto hlediska je velmi zajímavý fenomén zvaný *telegonie*. Podle něj se panna, mladá žena bez pohlavních zkušeností, podobá čistému listu papíru. A první muž, jenž s ní dosáhne orgasmu, ji ozáří svými energiemi. Or-

gasmus je mimo jiné také silným uvolněním energií, které jsou nositeli individuálních mužových vlastností. Na panenském listu papíru se objeví první zápis, který již nikdo nikdy nesmaže, a v budoucnu ovlivní i nenarozené dítě této ženy, přestože bude mít jiného biologického otce. Z tohoto důvodu se například v bílé rodině může narodit dítě s tmavou kůží a podobně.

– *Mužova síla se obnoví, bude-li močit skrze snubní prsten.*

V tomto případě dochází k napojení na *egregory manželství*, jež určují mužovu i ženinu potenci a jejich schopnosti plodit děti. Klíčem k nim je ryzí znak manželství, snubní prsten. Je třeba s nimi vejít v těsné spojení na energetické úrovni a lepší zdroj své vlastní energie, než je moč, která se tvoří z krve, nenajdeme. Propouštíme-li moč skrze prsten, nevědomky se spojujeme se zdrojem plodné síly a jeho funkcemi, takže se naše pohlavní potence obnovuje.

Namísto závěru

V této knize jsme se dozvěděli, jak se vytváří v **organismu** člověka moč a jaké má vlastnosti, jakými energiemi je nasycena a jaké prvky obsahuje. Ale hlavně, jak to všechno ovlivňuje organismus člověka a jeho zdraví či případnou nemoc. Probrali jsme, čím se liší jednotlivé **druhy** moči, jak na organismus působí a jak mohou být díky svým specifickým vlastnostem využívány v těch či oněch situacích. Pojednáváli jsme nikoli o abstraktní léčbě močí, ale konkrétních oblastech jejího využití. Zbývá nám, abychom se přesvědčili v praxi, nakolik je efektivní, kdy skutečně pomáhá a proč někdy přesto končí nezdarem.

Tyto zkušenosti přineseme ve druhém díle *Urinoterapie v praxi*.

Poznámky

1. symbol plodnosti boha **Šivy**, symbolický falus představující Šivovu neosobní sílu - pozn. **překl.**

2. bengálské slovo *sádhána* znamená **usilování**, snahu či naplnění - pozn. překl.

3. *Ebersův papyrus*, který dostal jméno podle svého objevitele, německého egyptologa *Georga Moritze Eberse*, pochází z období kolem roku 1600 před Kristem. Dalo by se říct, **že je** biblí našich vědomostí o staroegyptském lékařství, neboť obsahuje na devět set receptů. Odborníci zjistili, že svitek byl opsán podle mnohem starších předloh, a jak jsou tedy tyto léčebné postupy staré, to se můžeme jen dohadovat - pozn. překl.

4. převzato z knihy *A. N. Maslennikova* - pozn. aut.

5. od slova gravidita - pozn. aut.

6. Tělo za den přefiltruje sto osmdesát litrů krve, což je čtyřikrát až pětkrát víc než objem všech tekutin v těle. Tudiž všechny složky postupují z krevního oběhu - pozn. aut.

7. Některé prvky však skutečně vyrábějí samy ledviny, například *renin*, který reguluje krevní oběh v ledvinách, dále *erythropoetin*, jež stimuluje krvetvorbu v kostní dřeni, a *prostaglandin*, jež mění citlivost buněk ledvin na některé hormony, ale v malém množství - pozn. autora.

8. neschopnost udržet vodu v těle - pozn. překl.

9. Mějte na paměti varování tibetských léčitelů: „Pokud má moč zápach po některých potravinách, znamená to, že je organismus nezpracovává. V tom případě byste měli tyto potraviny buď vyloučit, anebo zlepšit trávicí schopnosti žaludku a střev.“ - pozn. aut.

10. V Tibetu je zvláště oceňována moč svatých osob. Mnozí se pokoušejí získat *dalajlamovu moč* a využít ji, neboť věří, že tak do svého organismu vpraví alespoň nepatrnou část jeho svatých vibrací a alespoň maličko se prosvětlí - pozn. aut.

11. novátorský zde však znamená zapomenout staré - pozn. aut.

12. Zde jsou ve skutečnosti vysvětleny základy pro obnovení zdraví: správné emoční chování je nutné proto, abychom sami nevytvářeli defekty v *energoinformačních strukturách organismu*. A ty stávající je nutné odstranit metodikou očisty struktur životního pole a urinovou terapií. Dále je nutné očistit organismus s pomocí různých procedur a hladověním a také stimulovat jeho rezervy přímým cíleným působením vůle. Jak je zde správně uváděno, abychom dokázali vyléčit člověka, je nutné nejprve obnovit všechny životní procesy. Medicína je pouze odstraňuje, a tak vytváří iluzi vyléčení. Takový postup ovšem časem pacientův stav jen zhoršuje - pozn. **překl.**

13. Také při hladovění dochází k rychlému okyseleční organismu. Spojení uriny a hladovění je nejvhodnější kombinací, neboť obě metody posilují jedna druhou a zvyšují navzájem svou efektivitu. A tak napomáhá rychlému uzdravení - pozn. aut.

14. ranní moč je v podstatě koncentrovaná močovina a silně působí na nádory - ve formě obkladů se přikládá na kůži - pozn. aut.

15. každý rok jsou objeveny nové hormony a také nová pole pro jejich užití - pozn. aut.

16. Výběr správného *homeopatického léku* není jednoduchý. Zaprvé je nutné správně určit faktor, který danou nemoc způsobuje. Pokud přitom uděláme chybu,

pak namísto vyléčení jedné **nemoci si** uženeme jinou. A zadruhé, i když vybereme homeopatický lék správně, musíme jej také sladit s energetikou nemoci. To znamená, že energie daného preparátu by se měla nachlup rovnat energii nemoci, neboť jen v takovém **případě dojde** na základě interference ke vzájemnému potlačení. **Bude-li** však energie přípravku menší nebo větší, k **plnohodnotné** anulaci stejně nedojde a v našem organismu **zůstane** přesně tolik patologie, o kolik je energie přípravku, jež v nás částečně nemoc potlačil, vyšší nebo nižší. **Při** užívání moči vše klapne na sto procent - pozn. **aut.**

17. tyto prvky či energie zatím objeveny nebyly, ale podle **jejich** působnosti víme, že existují - pozn. aut.

18. *chronální energie* působí velmi podobně jako životní energie - pozn. aut.

19. která má zápach - pozn. aut.

20. publikováno v časopise *Svět*, č. 9, rok 1990 - pozn. aut.

21. v severním Pákistánu - pozn. překl.

22. V. V. Frolkis: *Dolgoletije, dejstviteľnoje i vozmožnoje* (Dlouhověkost, co je skutečné a co je možné), vydalo nakl. Nauk. dumka, Kyjev 1989, str. 236-237 - pozn. aut.

23. druh stromů rostoucí v Indii a ve střední Asii - pozn. překl.

24. *Sytinova metoda* je popsána v knize *Energetická rovnováha organismu*, vydala Eugénika v roce 2007 - pozn. překl.

25. **Sezonní** aktivitu lidských orgánů je třeba počítat od počátku roku dle východního kalendáře. Prvních sedmdesát dva dny jsou aktivní játra a žlučník a dalších osmnáct dní slezina, slinivka břišní a žaludek. Dále je sedmdesát dva dny aktivní srdce a tenké střevo. Osmnáct

dní je aktivní slezina a **slinivka** břišní, dalších **sedm** dva dni plíce a **tlusté** střevo a osmnáct dní zase slezina a slinivka břišní.

Poté jsou sedmdesát dva dní aktivní ledviny a **močový měchýř** –pozn. aut.

26. očista mandlí vzniká v důsledku **osmózy**: **moč** vsakuje vodu a spolu s ní vytahuje hnis, dále **upravuje** prostředí kolem mandlí a ničí případné hnilobné procesy - pozn. aut.

27. **Stomatitida** se může vyvinout i v důsledku **požívání** znečištěné stravy - v tom případě urina pomůže. Někdy je však stomatitida důsledkem onemocnění **tlustého** střeva a pak **průplach** dutiny ústní sám nepomůže, je třeba působit přímo na zdroj nemoc - pozn. aut.

28. Pocení při fyzické aktivitě nikdy nebylo zkoumáno z hlediska elektrické vodivosti a nebylo řešeno, zda se zvyšuje **průnik** svobodných elektronů do organismu. Příroda moudře předpokládala, že kůže člověk při intenzivní fyzické námaze získává dodatečnou energii, když se kůže zapotí, a tedy pokryje tekutinou nasycenou solemi, její elektrická vodivost rapidně vzroste a svobodné elektrony pronikající do organismu kůži zabezpečují **ermentační procesy**. Jak vidíme, všechno bylo velmi chytré vymyšleno - organismus potřebuje víc energie, a tak vylučuje pot, jež vytváří prostředí, při kterém si může načerpat tolik energie, kolik potřebuje - pozn. aut.